

PROVINCIAAL BLAD

JAARGANG:

NR.:

Officiële naam regeling:	Omgevingsverordening Limburg 2014
Citeertitel:	Omgevingsverordening Limburg 2014
Naam ingetrokken regeling:	Omgevingsverordening Limburg
Besloten door:	Provinciale Staten
Onderwerp:	Omgevingsverordening Limburg 2014
Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd:	<ul style="list-style-type: none">- Hoofdstuk 2: artikel 4.1 Wet ruimtelijke ordening;- Hoofdstuk 3: artikel 19ke Natuurbeschermingswet 1998;- Hoofdstuk 4: artikel 1.2 Wet milieubeheer;- Hoofdstuk 5: artikel 2.4, 2.8, 2.14 en 5.1 Waterwet;- Hoofdstuk 6: artikel 5 Ontgrondingenwet;- Artikel 7.1: artikel 57 Wegenwet;- Artikel 7.2: artikel 10.33 Wet milieubeheer;- Artikel 7.3: artikel 8.47 Wet milieubeheer;- Artikel 7.4: artikel 163 Wet geluidhinder;- Hoofdstuk 1, 8, 9 en 10: o.a. artikel 145 en 150 Provinciewet, Algemene wet bestuursrecht, Wet milieubeheer, Wet op de economische delicten.
Datum inwerkingtreding:	de dag na bekendmaking in het Provinciaal Blad
Looptijd regeling:	van de dag na bekendmaking in het Provinciaal Blad tot – (geen einddatum)
Verantwoordelijk cluster:	Juridische Zaken en Inkoop

Bekendmaking Omgevingsverordening Limburg 2014

Provinciale staten van Limburg,

maken ter voldoening aan het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en de Provinciewet bekend, de nieuwe integrale tekst van de

Omgevingsverordening Limburg 2014

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

- 1.1.1 Algemene begripsbepaling
- 1.1.2 Functioneel daderschap
- 1.1.3 Bekendmaking besluiten van algemene strekking

Hoofdstuk 2 Ruimte

§ 2.1 Algemeen

- 2.1.1 Begrippen
- 2.1.2 Ontheffingen en wijziging begrenzing

§ 2.2 Duurzame verstedelijking

- 2.2.1 Begrippen

- 2.2.2 Ladder voor duurzame verstedelijking
- 2.2.3 Herbenutting leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen
- § 2.3 *Reserveringszones langs spoorwegen en provinciale wegen*
- 2.3.1 Begrippen
- 2.3.2 Aanduiding reserveringszone langs spoorwegen en provinciale wegen
- 2.3.3 Aanwijzing belemmerende activiteiten
- § 2.4 *Wonen Zuid-Limburg*
- 2.4.1 Begrippen
- 2.4.2 Nieuwe woningbouw
- § 2.5 *Bewoning van recreatieverblijven*
- 2.5.1 Verbod wijzigen bestemming
- 2.5.2 Verbod wonen in recreatieverblijven
- § 2.6 *Goudgroene natuurzone*
- 2.6.1 Begrippen
- 2.6.2 Bescherming Goudgroene natuurzone
- 2.6.3 Ontwikkelingen van groot openbaar belang
- 2.6.4 Saldobenadering bij samenhangende ontwikkelingen
- 2.6.5 Kleinschalige ingrepen
- 2.6.6 Wijzigen van de begrenzing
- 2.6.7 Beleidsregels
- § 2.7 *Bronsgroene landschapszone*
- 2.7.1 Begrippen
- 2.7.2 Bronsgroene landschapszone
- § 2.8 *Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg*
- 2.8.1 Begrippen
- 2.8.2 Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg
- § 2.9 *Zone Natuurbeek*
- 2.9.1 Begrippen
- 2.9.2 Zone natuurbeek
- § 2.10 *Uitsluitingsgebied windturbines*
- 2.10.1 Begrippen
- 2.10.2 Verbod plaatsing windturbines
- § 2.11 *Intensieve veehouderij*
- 2.11.1 Begrippen
- 2.11.2 Nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderij
- § 2.12 *Glastuinbouw*
- 2.12.1 Begrippen
- 2.12.2 Nieuwvestiging en uitbreiding van glastuinbouwbedrijven

Hoofdstuk 3 Veehouderijen en Natura 2000

- 3.1.1 Begrippen
- 3.1.2 Eisen stalsystemen
- 3.1.3 Afwijkingmogelijkheid
- 3.1.4 Overgangsregeling

Hoofdstuk 4 Milieubeschermingsgebieden

§ 4.1 Algemeen

- 4.1.1 Aanwijzing milieubeschermingsgebieden
- 4.1.2 Algemene regels
- 4.1.3 Aanduiding waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden, stiltegebieden

§ 4.2 Waterwingebieden

- 4.2.1 Bouwstoffen, grond en baggerspecie
- 4.2.2 Verboden inrichtingen
- 4.2.3 Verboden handelingen
- 4.2.4 Uitzonderingen
- 4.2.5 Ontheffing

§ 4.3 Grondwaterbeschermingsgebieden

- 4.3.1 Overeenkomstige toepassing verbodsbepalingen
- 4.3.2 Verboden inrichtingen
- 4.3.3 Instructiebepaling omgevingsvergunningen
- 4.3.4 Regels voor overige inrichtingen
- 4.3.5 Ontheffing

§ 4.4 Boringvrije zones

- 4.4.1 Roerdalslenk
- 4.4.2 Venloschol
- 4.4.3 Uitzonderingen
- 4.4.4 Ontheffing

§ 4.5 Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg

- 4.5.1 Verboden handelingen
- 4.5.2 Uitzonderingen
- 4.5.3 Ontheffing

§ 4.6 Stiltegebieden

- 4.6.1 Motorvoertuigen en bromfietsen
- 4.6.2 Lawaaiige apparaten
- 4.6.3 Uitzonderingen en ontheffingen

Hoofdstuk 5 Water

§ 5.1 Algemeen

- 5.1.1 Begrippen en reikwijdte

§ 5.2 Regionale waterkeringen

- 5.2.1 Veiligheidsnorm regionale waterkeringen

§ 5.3 Normering regionale wateroverlast

- 5.3.1 Normen wateroverlast

§ 5.4 Verslag toetsing watersysteem

- 5.4.1 Verslag toetsing watersysteem

§ 5.5 Regionaal waterplan

- 5.5.1 Inhoud regionaal waterplan
- 5.5.2 Procedurele bepalingen regionaal waterplan
- 5.5.3 Uitwerking regionaal waterplan

§ 5.6 *Beheerplan*

- 5.6.1 Inhoud beheerplan
- 5.6.2 Procedurele bepalingen beheerplan
- 5.6.3 Uitwerking beheerplan
- 5.6.4 Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan

§ 5.7 *Waterstaatswerken*

- 5.7.1 Legger waterstaatswerken
- 5.7.2 Projectprocedure voor waterstaatswerken

§ 5.8 *Grondwateronttrekking*

- 5.8.1 Grondwaterregister
- 5.8.2 Instructiebepalingen grondwater
- 5.8.3 Uitzondering vergunningplicht

Hoofdstuk 6 Ontgrondingen

- 6.1.1 Vrijstellingen
- 6.1.2 ontgrondingsvergunningen

Hoofdstuk 7 Andere onderwerpen

§ 7.1 *Provinciale wegen*

- 7.1.1 Wegen

§ 7.2 *Rioolplichtontheffing*

- 7.2.1 Rioolplichtontheffing

§ 7.3 *Gesloten stortplaatsen*

- 7.3.1 Gesloten stortplaatsen

§ 7.4 *Bedrijventerreinen met provinciale geluidscontour*

- 7.4.1 Bedrijventerreinen met provinciale geluidscontour

Hoofdstuk 8 Ontheffingen en meldingen

- 8.1.1 Ontheffingen
- 8.1.2 Besluit op aanvraag om ontheffing; wijziging en intrekking
- 8.1.3 Ontheffinghouder
- 8.1.4 Meldingen

Hoofdstuk 9 Nadeelcompensatie

- 9.1.1 Toepasselijkheid

Hoofdstuk 10 Overgangs- en slotbepalingen

- 10.1.1 Strafbepaling en opsporing
- 10.1.2 Intrekken verordeningen
- 10.1.3 Overgangsbepalingen
- 10.1.4 Bekendmaking, inwerkingtreding en citeertitel

Bijlagen

Omgevingsverordening Limburg 2014

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1.1 *Algemene begripsbepaling*

In hoofdstuk 4 en de artikelen 7.2 en 7.3 van deze verordening zijn de begripsbepalingen van artikel 1.1 van de Wet milieubeheer van overeenkomstige toepassing.

Artikel 1.1.2 *Functioneel daderschap*

Onder het verrichten van een handeling wordt in deze verordening mede verstaan het opdracht geven tot en het feitelijk leiding geven aan de handeling.

Artikel 1.1.3 *Bekendmaking besluiten van algemene strekking*

Besluiten van algemene strekking, genomen krachtens deze verordening, worden bekendgemaakt in het Provinciaal Blad.

Hoofdstuk 2 Ruimte

Paragraaf 2.1 Algemeen

Artikel 2.1.1 *Begrippen*

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

Ruimtelijk plan:

- bestemmingsplan als bedoeld in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening;
- een wijzigings- of uitwerkingsplan als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onder a of b, van de Wro;
- beheersverordening als bedoeld in artikel 3.38 van de Wet ruimtelijke ordening;
- omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3° van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken;
- een projectuitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 2.10 van de Crisis- en herstelwet.

Artikel 2.1.2 *Ontheffingen wijziging begrenzing*

1. Gedeputeerde staten kunnen op aanvraag van burgemeester en wethouders ontheffing verlenen van het bepaalde in hoofdstuk 2 indien de verwezenlijking van het gemeentelijk ruimtelijk belang wegens bijzondere omstandigheden onevenredig wordt belemmerd in verhouding tot de met die bepalingen te dienen provinciale belangen.
2. Aan de ontheffing bedoeld in het eerste lid, kunnen voorschriften worden verbonden indien de betrokken provinciale belangen dat met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken.
3. Onverlet het bepaalde in artikel 2.6.6 kunnen Gedeputeerde Staten kennelijke onjuistheden in de begrenzing van gebieden en zones genoemd in dit hoofdstuk herstellen.

Paragraaf 2.2 Duurzame verstedelijking

Artikel 2.2.1 *Begrippen*

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- stedelijke ontwikkeling: ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen;
- monumentale gebouwen: krachtens de Monumentenwet 1988 aangewezen beschermde monumenten (rijksmonumenten), alsmede de in een gemeentelijke monumenten- of erfgoedverordening opgenomen gebouwen van plaatselijk of regionaal belang;
- beeldbepalende gebouwen: gebouwen met historische karakteristieken en/of deel uitmakend van een beschermd stads- of dorpsgezicht als bedoeld in de Monumentenwet 1988

Artikel 2.2.2 *Ladder voor duurzame verstedelijking*

1. Een ruimtelijk plan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, houdt rekening met het bepaalde in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening.
2. Bij een ruimtelijk plan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, worden tevens de mogelijkheden van herbenutting van leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen, zoals bedoeld in artikel 2.2.3, onderzocht.
3. De toelichting bij het ruimtelijk plan bevat een verantwoording over de wijze waarop invulling is gegeven aan het bepaalde in het eerste en tweede lid.

Artikel 2.2.3 *Herbenutting leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen*

1. Een ruimtelijk plan dat voorziet in het toestaan van nieuwe functies(s) betreft daarbij tevens de mogelijkheid om deze functies(s) in leegstaande monumentale gebouwen onder te brengen.
2. Wanneer herbenutting van leegstaande monumentale gebouwen zoals bedoeld in het eerste lid niet mogelijk blijkt, wordt bij de beoordeling van het toestaan van nieuwe functie(s) ook de mogelijkheid van herbenutting van leegstaande beeldbepalende gebouwen betrokken.
3. De toelichting bij het ruimtelijk plan bevat een verantwoording over de wijze waarop invulling is gegeven aan het bepaalde in het eerste en tweede lid.

Paragraaf 2.3 Reserveringszones langs spoorwegen en provinciale wegen

Artikel 2.3.1 *Begrippen*

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. Buitenste kantstreep: markering van de begrenzing van de buitenzijde van de buitenste rijstrook;
- b. Hart van het bestaande spoor: het midden van de huidige rails;
- c. Provinciale weg: de bovenregionaal verbindende wegen zoals nader aangeduid op de bij dit artikel behorende bijlage;
- d. Spoorweg: spoorlijn zoals nader aangeduid op de bij dit artikel behorende bijlage;
- e. Reserveringszone: zone langs een provinciale weg of spoorweg die vrij moet blijven met het oog op een toekomstige verbreding, spoorverdubbeling, het toevoegen van een parallelvoorziening, elektrificatie, of het anderszins uitbreiden of verbeteren van deze provinciale weg of spoorweg.

Artikel 2.3.2 *Aanduiding reserveringszone langs spoorwegen en provinciale wegen*

1. Een ruimtelijk plan geeft de aanduiding 'reserveringszone' grenzend aan de buitenste kantstreep van de bestaande weg of gerekend vanuit het hart van het bestaande spoor van respectievelijk een provinciale weg of een spoorweg.
2. De breedte van een reserveringszone als bedoeld in het eerste lid, wordt gemeten vanaf de buitenste kantstreep of vanuit het hart van het bestaande spoor en bedraagt 15 meter aan weerszijden.

Artikel 2.3.3 *Aanwijzing belemmerende activiteiten*

1. Een ruimtelijk plan bevat geen bestemmingen krachtens welke het is toegestaan in een reserveringszone een bouwwerk te bouwen waarvoor een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is vereist.
2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op een omgevingsvergunning voor een tijdelijk bouwwerk als bedoeld in artikel 5.16, eerste lid, onder a, van het Besluit omgevingsrecht of een 'bijbehorend bouwwerk' als bedoeld in bijlage II, artikel 1, eerste lid, bij het Besluit omgevingsrecht.

Paragraaf 2.4 Wonen Zuid-Limburg

Artikel 2.4.1 *Begrippen*

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. regio Zuid-Limburg: gebied bestaande uit de gemeenten Sittard-Geleen, Stein, Beek, Schinnen, Heerlen, Onderbanken, Brunssum, Kerkrade, Landgraaf, Nuth, Simpelveld, Voerendaal, Maastricht, Meerssen, Eijsden-Margraten, Valkenburg aan de Geul, Gulpen-Witterm en Vaals.
- b. bestaande planvoorraad: woningen die zijn opgenomen in de voor 5 juli 2013 vastgestelde ruimtelijke plannen en die nog niet zijn gerealiseerd.
- c. woning: een (gedeelte van een) gebouw dat dient voor de huisvesting van één huishouden.

Artikel 2.4.2 *Nieuwe woningbouw*

1. Een ruimtelijk plan voor een gebied gelegen in de regio Zuid-Limburg voorziet niet in de toevoeging van nieuwe woningen aan de bestaande planvoorraad.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op:
 - a. nieuwe woningen die voldoen aan de door Gedeputeerde Staten vastgestelde 'Kwaliteitscriteria nieuwe woningen Zuid-Limburg';
 - b. een ruimtelijk plan dat op grond van een rechterlijke uitspraak moet worden vastgesteld.
 - c. Een uitwerkingsplan als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onder b, van de Wro;

Paragraaf 2.5 Bewoning van recreatieverblijven

Artikel 2.5.1 *Verbod wijzigen bestemming*

Het is niet toegestaan de bestemming van recreatieverblijven op een recreatieterrein te wijzigen naar een bestemming die wonen mogelijk maakt.

Artikel 2.5.2 *Verbod wonen in recreatieverblijven*

1. Een ruimtelijk plan bevat geen bepalingen die het wonen in recreatieverblijven mogelijk maken.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op tijdelijke huisvesting van arbeidsmigranten voor de duur van maximaal 10 jaar, voor zover deze voldoen aan de door Gedeputeerde Staten vastgestelde beleidsregel "Beleidsnotitie huisvesting arbeidsmigranten 2010", of de vervanger hiervan.

Paragraaf 2.6 Goudgroene natuurzone

Artikel 2.6.1 *Begrippen*

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. Goudgroene natuurzone: gebied dat op de kaarten behorende bij deze verordening is aangeduid als Goudgroene natuurzone;
- b. wezenlijke kenmerken en waarden Goudgroene natuurzone: voor bestaande natuurgebieden de actueel aanwezige natuurbeheertypen en de nagestreefde natuurdoeltypen en voor te realiseren natuurgebieden de nagestreefde natuurdoeltypen zoals vastgelegd op de beheertypenkaart en de ambitiekaart van het Provinciaal Natuurbeheerplan

Artikel 2.6.2 *Bescherming Goudgroene natuurzone*

Een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied dat deel uitmaakt van de Goudgroene natuurzone, maakt geen nieuwe activiteiten dan wel wijziging van bestaande activiteiten mogelijk die de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied aantasten.

Artikel 2.6.3 *Ontwikkelingen van groot openbaar belang*

Het verbod van artikel 2.6.2 is niet van toepassing op nieuwe activiteiten dan wel wijziging van bestaande activiteiten, indien:

- a. er sprake is van een groot openbaar belang;
- b. er geen reële alternatieven zijn en
- c. uit het ruimtelijk plan blijkt dat en hoe negatieve effecten waar mogelijk worden beperkt en voor het overige worden gecompenseerd, waarbij:
 1. de compensatie niet mag leiden tot verlies van areaal, samenhang en kwaliteit van de wezenlijke kenmerken en waarden; en
 2. de compensatie plaatsvindt:
 - op financiële wijze of
 - in natura in nog niet gerealiseerde delen van de Goudgroene natuurzone

Artikel 2.6.4 *Saldobenadering bij samenhangende ontwikkelingen*

1. Het verbod van artikel 2.6.2 is niet van toepassing bij een combinatie van onderling samenhangende activiteiten, waarvan één of meer afzonderlijk een negatief effect hebben op de Goudgroene natuurzone, maar waarvan de gecombineerde uitvoering leidt tot een verbetering van de kwaliteit en samenhang van de Goudgroene natuurzone op gebiedsniveau.
2. Toepassing van de saldobenadering als bedoeld in het eerste lid, vindt alleen plaats, indien:
 - a. de combinatie van plannen, projecten of handelingen binnen één samenhangende gebiedsvisie wordt gepresenteerd;
 - b. per saldo sprake is van verbetering van de natuurwaarden in en rond het gebied, waarbij de samenhang van de goudgroene natuurzone verbetert;

- c. ten aanzien van de te nemen maatregelen ter verbetering van de natuurwaarden in de gebiedsvisie wordt aangegeven:
 - de aard, omvang, locaties en tijdvak van realisatie van deze maatregelen, en
 - op welke wijze deze maatregelen feitelijk en planologisch duurzaam worden geborgd.
- d. de uitvoering van deze visie voldoende is gegarandeerd;
- e. de kwaliteitswinst niet wordt gefinancierd uit reguliere middelen voor realisatie van de Goudgroene natuurzone.

Artikel 2.6.5 *Kleinschalige ingrepen*

1. Het verbod van artikel 2.6.2 is niet van toepassing op een individuele, kleinschalige ingreep die leidt tot een verbetering van de Goudgroene natuurzone in het desbetreffende gebied.
2. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien uit het ruimtelijk plan blijkt dat:
 - a. de voorgestelde ingreep slechts leidt tot een beperkte aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden en samenhang van de Goudgroene natuurzone in het desbetreffende gebied;
 - b. de voorgestelde ingreep leidt tot een kwalitatieve versterking van de Goudgroene natuurzone;
 - c. de oppervlakte natuur van de Goudgroene natuurzone ten minste gelijk blijft, en
 - d. de kwaliteitswinst niet wordt gefinancierd uit reguliere middelen voor realisatie van de Goudgroene natuurzone;

Artikel 2.6.6 *Wijzigen van de begrenzing*

Gedeputeerde Staten kunnen de begrenzing van de Goudgroene natuurzone wijzigen:

1. ten einde de ecologische kwaliteit te verbeteren, voor zover
 - a. de oorspronkelijke kwalitatieve en kwantitatieve ambities van de Goudgroene natuurzone worden behouden of versterkt;
 - b. vaststaat welk onderdeel van de Goudgroene natuurzone verdwijnt en op welke alternatieve locatie dit onderdeel wordt gerealiseerd en
 - c. de oppervlakte natuur van de Goudgroene natuurzone ten minste gelijk blijft
2. na toepassing van artikel 2.6.3 tot en met 2.6.5.

Artikel 2.6.7 *Beleidsregels*

1. Gedeputeerde Staten stellen beleidsregels vast voor wijze waarop invulling wordt aan de bepalingen van de artikelen 2.6.3 tot en met 2.6.5.
2. Gedeputeerde Staten stellen beleidsregels vast voor de wijze waarop de compensatie als bedoeld in artikel 2.6.3 dient te worden uitgevoerd.

Paragraaf 2.7 Bronsgroene landschapszone

Artikel 2.7.1 *Begrippen*

In deze paragraaf wordt verstaan onder Bronsgroene landschapszone: gebied dat op de kaarten behorende bij deze verordening is aangeduid als Bronsgroene landschapszone.

Artikel 2.7.2 *Bronsgroene landschapszone*

1. De toelichting bij een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied gelegen in de Bronsgroene landschapszone, bevat een beschrijving van de in het plangebied voorkomende kernkwaliteiten, de

wijze waarop met de bescherming en versterking van de kernkwaliteiten is omgegaan en hoe de negatieve effecten zijn gecompenseerd. Bij de compensatie van de negatieve effecten op natuurwaarden (kernkwaliteit "Groene karakter") wordt de beleidsregel als bedoeld in artikel 2.6.7, tweede lid, gevolgd.

2. De kernkwaliteiten in de Bronsgroene landschapszone zijn het groene karakter, het visueel-ruimtelijk karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en het reliëf.
3. De kernkwaliteiten in de Bronsgroene landschapszone zijn nader uitgewerkt in de bijlage bij dit artikel.

Paragraaf 2.8 Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg

Artikel 2.8.1 Begrippen

In deze paragraaf wordt verstaan onder Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg: gebied dat op de kaarten behorende bij deze verordening is aangeduid als Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg.

Artikel 2.8.2 Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg

1. De toelichting bij een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied gelegen in het beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg, bevat een beschrijving van de in het plangebied voorkomende kernkwaliteiten, de wijze waarop met de bescherming en versterking van de kernkwaliteiten is omgegaan en hoe de negatieve effecten zijn gecompenseerd. Bij de compensatie van de negatieve effecten op natuurwaarden (kernkwaliteit "Groene karakter") wordt de beleidsregel als bedoeld in artikel 2.6.7, tweede lid, gevolgd.
2. De kernkwaliteiten in het Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg zijn: het reliëf, het open-besloten karakter, het groene karakter en het cultuurhistorisch erfgoed.
3. De kernkwaliteiten in het Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg zijn nader uitgewerkt in de bijlage bij dit artikel.

Paragraaf 2.9 Zone natuurbeek

Artikel 2.9.1 Begrippen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

1. Zone natuurbeek: het gebied dat op de kaarten behorende bij deze verordening is aangeduid als Zone natuurbeek;
2. wezenlijke kenmerken en waarden Zone natuurbeek: het beschermen, behouden en verder ontwikkelen van de ecologische doelen, de daarvoor benodigde waterkwaliteit en ruimte voor natuurlijke hydromorfologische processen als meanderen en inundaties en het realiseren van de benodigde zo natuurlijk mogelijke waterpeilen in de natuurbeek en de aangrenzende Zone natuurbeek.

Artikel 2.9.2 Zone natuurbeek

De toelichting bij een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied gelegen in de Zone natuurbeek, bevat een beschrijving van de wijze waarop:

- rekening is gehouden met de toekomstige inrichting van de zone, gericht op de realisatie van de wezenlijke kenmerken en waarden daarvan;
- nieuwe activiteiten dan wel wijziging van bestaande activiteiten die afbreuk kunnen doen aan de realisatie van de wezenlijke kenmerken en waarden van de Zone natuurbek of die de omvang van schade als gevolg van meanderen, inundaties of waterpeilen worden tegengegaan.

Paragraaf 2.10 Uitsluitingsgebied windturbines

Artikel 2.10.1 Begrippen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. windturbine: door wind aangedreven installatie die wordt gebruikt voor de productie van elektriciteit;
- b. Uitsluitingsgebied windturbines: gebied dat op de kaarten behorende bij deze verordening is aangeduid als Uitsluitingsgebied windturbines.

Artikel 2.10.2 Verbod plaatsing windturbines

Een ruimtelijk plan dat betrekking heeft op een gebied gelegen in het Uitsluitingsgebied windturbines, voorziet niet in de plaatsing van een windturbine, bestaande uit een mast met een minimale hoogte van 25 m met daarop aangebracht een rotor

Paragraaf 2.11 Intensieve veehouderij

Artikel 2.11.1 Begrippen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. intensieve veehouderij: het hebben van een bedrijfsmatige tak van varkens, kippen, vleeskuiken, vleeskalveren, stieren voor roodvleesproductie, eenden, pelsdieren, konijnen, kalkoenen, of parelhoenders;
- b. nieuwvestiging van intensieve veehouderij: vestiging van een intensieve veehouderij op een nieuw agrarisch bouwvlak of op een bestaand agrarisch bouwvlak waar nog geen intensieve veehouderij is gevestigd;
- c. agglomeratielandbouw: landbouwbedrijven waarbij de primaire agrarische productie geïntegreerd wordt met meerdere facetten van de agrarische productiekolom op één locatie.

Artikel 2.11.2 Nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderij

1. Een ruimtelijk plan voorziet niet in de nieuwvestiging van intensieve veehouderij buiten een op de kaarten behorende bij deze verordening als ontwikkelingsgebied intensieve veehouderij aangewezen gebied.
2. Een ruimtelijk plan voorziet niet in de vergroting van een bouwvlak van intensieve veehouderij binnen een op de kaarten behorende bij deze verordening als extensiveringsgebied intensieve veehouderij aangewezen gebied.
3. Het verbod van het eerste lid is niet van toepassing op incidentele nieuwvestiging van intensieve veehouderij die per saldo leidt tot een kwalitatieve verbetering van het leefklimaat. Voorwaarde is dat er sprake is van een duurzame vestigingslocatie en er een koppeling is met de beëindiging van vergelijkbare activiteiten elders.

Deze uitzondering geldt niet binnen de Goudgroene Natuurzone en binnen extensiveringsgebieden intensieve veehouderij.

4. Het verbod van het eerste lid is eveneens niet van toepassing op nieuwvestiging in de vorm van agglomeratielandbouw op bedrijventerreinen of ontwikkelingsgebieden glastuinbouw.

Paragraaf 2.12 Glastuinbouw

Artikel 2.12.1 Begrippen

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. glastuinbouw: het telen van groenten, fruit, snijbloemen, pot- of perkplanten of uitgangsmateriaal voor gewassen onder een permanente opstand van glas, kunststof of vergelijkbaar materiaal of in klimaatcellen;
- b. glastuinbouwbedrijf: bedrijf waarvan het bedrijfsinkomen voor meer dan 50% afkomstig is uit glastuinbouw;
- c. nieuwvestiging van een glastuinbouwbedrijf: vestiging van een glastuinbouwbedrijf op een nieuw agrarisch bouwvlak of een bestaand agrarisch bouwvlak waar nog geen glastuinbouwbedrijf is gevestigd;

Artikel 2.12.2 Nieuwvestiging en uitbreiding van glastuinbouwbedrijven

1. Een ruimtelijk plan voorziet niet in de nieuwvestiging van een glastuinbouwbedrijf buiten een op de kaarten behorende bij deze verordening als ontwikkelingsgebied glastuinbouw aangewezen gebied.
2. Een ruimtelijk plan voorziet niet in de vergroting van een bouwvlak van een glastuinbouwbedrijf in een op de kaarten behorende bij deze verordening als Goudgroene natuurzone of Zilvergroene natuurzone aangewezen gebied.

Hoofdstuk 3 Veehouderijen en Natura 2000

Artikel 3.1.1 Begrippen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- a. ammoniakemissie: emissie van ammoniak, uitgedrukt in kg NH₃ per jaar;
- b. dierenverblijf, dierplaats: hetgeen daarmee bedoeld is in de Wet ammoniak en veehouderij.
- c. inrichting: inrichting in de zin van artikel 1.1. eerste lid, van de Wet milieubeheer, bestemd voor het kweken, fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van dieren;
- d. N-depositieniveau: neerslag van stikstofverbindingen uit de atmosfeer op een habitat of leefgebied van een soort;
- e. nieuwe stal: na 23 juli 2010
 - i) nieuw opgericht dierenverblijf, dan wel zodanig gewijzigd bestaand dierenverblijf dat het aantal dierplaatsen toe is genomen of het huisvestingssysteem als bedoeld in de RAV-lijst is gewijzigd, en waarbij voor die oprichting of wijziging een omgevingsvergunning krachtens artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is vereist; of
 - ii) gewijzigd bestaand dierenverblijf waarbij sprake is van het aanleggen, aankoppelen of installeren van een of meer van de in de bijlage bij dit artikel opgenomen systemen voor zover het

aankoppelen of installeren van deze systemen betrekking heeft op de reductie van ammoniakemissie.

- f. RAV-lijst: lijst van huisvestingssystemen met bijbehorende jaaremissies van ammoniak per diersoort opgenomen in de bijlage bedoeld in artikel 2 van de Regeling ammoniak en veehouderij.

Artikel 3.1.2 *Eisen stalsystemen*

1. De drijver van een inrichting draagt er zorg voor dat een nieuwe stal geen grotere ammoniakemissie per dierplaats heeft dan de maximaal toegestane emissie als opgenomen in de bijlage bij dit artikel.
2. Onverminderd het eerste lid, draagt de drijver van de inrichting er zorg voor, dat uiterlijk per 1 januari 2030 de inrichting als geheel geen grotere ammoniakemissie per dierplaats heeft dan de maximaal toegestane emissie als opgenomen in de bijlage bedoeld in het eerste lid.
3. Gedeputeerde Staten kunnen de bijlagen bedoeld in artikel 3.1.1, onder e, en artikel 3.1.2, eerste lid, wijzigen als naar hun oordeel technische ontwikkelingen, nieuwe wetenschappelijke inzichten of, het N-depositieniveau daartoe aanleiding geven.
4. Voorafgaand aan wijziging van de bijlagen bedoeld in artikel 3.1.1, onder e, en artikel 3.1.2, eerste lid, kunnen Gedeputeerde Staten advies inwinnen bij één of meerdere onafhankelijke deskundigen.
5. Een advies als bedoeld in het vierde lid is niet bindend.

Artikel 3.1.3 *Afwijkingsmogelijkheid*

Gedeputeerde Staten kunnen in individuele gevallen bepalingen vastgesteld bij of krachtens dit hoofdstuk buiten toepassing laten of daarvan afwijken, voor zover de toepassing gelet op de betrokken belangen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 3.1.4 *Overgangsregeling*

1. Bij nieuwe stallen voor de diercategorie varkens of kippen, waarvoor uiterlijk 23 juli 2010 een aanvraag voor een vergunning krachtens de Wet milieubeheer, een bouwvergunning krachtens de Woningwet of een vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 in behandeling genomen dan wel verleend is, of een melding krachtens het Besluit landbouw milieubeheer is gedaan, geldt artikel 3.1.2 eerste lid, niet. Artikel 3.1.2, tweede lid, blijft onverkort van kracht.
2. Bij nieuwe stallen, met uitzondering van stallen voor de diercategorie varkens en kippen, waarvoor uiterlijk op 11 oktober 2013 een vergunning krachtens de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in behandeling genomen dan wel verleend is, of een melding krachtens het Activiteitenbesluit milieubeheer is gedaan, geldt artikel 3.1.2 eerste lid, niet. Artikel 3.1.2, tweede lid, blijft onverkort van kracht.

Hoofdstuk 4 Milieubeschermingsgebieden

Paragraaf 4.1 Algemeen

Artikel 4.1.1 Aanwijzing milieubeschermingsgebieden

1. De volgende categorieën milieubeschermingsgebieden worden onderscheiden: waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden, de Roerdalslenk, de Venloschol, het Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg en stiltegebieden. De grondwaterbeschermingsgebieden zijn onderverdeeld in freatische en niet-freatische gebieden. Het gebied Roerdalslenk is onderverdeeld in vier zones.
2. De milieubeschermingsgebieden en de eventuele onderverdelingen daarvan zijn aangewezen op de kaarten behorende bij deze verordening.

Artikel 4.1.2 Algemene regels

Gedeputeerde staten kunnen algemene regels vaststellen voor de in artikel 4.2.3, 4.3.1, 4.4.1, 4.4.2 en 4.5.1, tweede lid, bedoelde handelingen in milieubeschermingsgebieden.

Artikel 4.1.3 Aanduiding waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en stiltegebieden

1. Voor een waterwingebied en een grondwaterbeschermingsgebied zorgt de houder van een inrichting voor waterwinning ervoor dat de grens van het gebied goed zichtbaar is aangeduid door borden. Bij een stiltegebied zorgen gedeputeerde staten daarvoor.
2. De borden worden geplaatst langs alle openbare wegen en vaarwegen die toegang geven tot het gebied of die daaraan grenzen.
3. Gedeputeerde staten stellen het model van de borden vast.

Paragraaf 4.2 Waterwingebieden

Artikel 4.2.1 Bouwstoffen, grond en baggerspecie

1. Het is verboden in een waterwingebied IBC-bouwstoffen toe te passen.
2. Het is verboden in een waterwingebied grond of baggerspecie toe te passen met een lagere kwaliteit dan de achtergrondwaarden als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit.
3. Het verbod van het tweede lid geldt niet voor verspreiding over het aangrenzende perceel van baggerspecie die vrijkomt bij regulier onderhoud.
4. Onder achtergrondwaarden, IBC-bouwstof, toepassen van bouwstoffen en toepassen van grond of baggerspecie wordt verstaan wat artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit daaronder verstaat.

Artikel 4.2.2 Verboden inrichtingen

1. Het is verboden in een waterwingebied andere inrichtingen op te richten dan een drinkwaterbedrijf.
2. Het is verboden in een waterwingebied een bestaande inrichting te veranderen indien redelijkerwijs moet worden aangenomen dat die verandering nadelige gevolgen zal hebben voor het grondwater met het oog op de waterwinning.
3. Het is verboden in een waterwingebied binnen een inrichting:

- a. een ondergrondse tank voor de opslag van ontvlambare of brandbare vloeistoffen in gebruik te hebben die 20 jaar of ouder is of een tank te hebben die niet meer in gebruik is en waarvan het bodemrisico niet is weggenomen;
 - b. een bodemenergiesysteem te hebben;
 - c. een boorput te slaan, te hebben, of te gebruiken, dieper dan 3 meter beneden maaiveld.
4. Onder ontvlambare vloeistoffen worden vloeistoffen verstaan met een vlampunt van ten minste 21° C en ten hoogste 55° C, onder brandbare vloeistoffen die met een vlampunt dat hoger ligt dan 55° C.

Artikel 4.2.3 *Verboden handelingen*

Het is verboden in een waterwingebied buiten een inrichting de volgende handelingen te verrichten:

- a. een bouwwerk in de zin van de Woningwet te bouwen, behalve bouwwerken ten behoeve van de waterwinning met het oog waarop het gebied als waterwingebied is aangewezen en bouwwerken waarvoor ingevolge artikel 2.3 van het Besluit omgevingsrecht geen omgevingsvergunning is vereist;
- b. schadelijke stoffen voorhanden te hebben, te vervoeren of te gebruiken of in de bodem te brengen of te doen brengen;
- c. constructies van welke aard ook, tot stand te brengen of te veranderen met het doel het vervoeren, bergen, op- of overslaan, storten of verzinken van schadelijke stoffen door, op of in de bodem mogelijk te maken;
- d. begraafplaatsen, terreinen voor de uitstrooiing van as of dierbegraafplaatsen op te richten, te veranderen, te hebben of te gebruiken;
- e. een boorput te slaan, te hebben, of te gebruiken, dieper dan 3 meter beneden maaiveld;
- f. de grond dieper dan drie meter beneden het maaiveld te roeren;
- g. werken op of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren waarbij ingrepen worden verricht of stoffen worden gebruikt die de beschermende werking van slecht doorlatende bodemlagen kunnen aantasten;
- h. wegen, parkeerplaatsen, terreinen die openstaan voor gemotoriseerd verkeer, vaarwegen of spoorwegen aan te leggen, te veranderen of te hebben, of daaraan wijzigingen aan te brengen die de risico's voor de grondwaterkwaliteit verhogen, gebruikelijke onderhoudswerkzaamheden hieronder niet begrepen;
- i. recreatiecentra, kampementen of schietterreinen aan te leggen, te veranderen, te hebben of te exploiteren;
- j. in de maanden september tot en met januari dierlijke meststoffen als bedoeld in artikel 1 van de Meststoffenwet te gebruiken;
- k. zuiveringsslib als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet te gebruiken;
- l. een bodemenergiesysteem te hebben;
- m. lozen door het brengen van afvalwater op of in de bodem, als bedoeld in artikel 1 van het Besluit lozen buiten inrichtingen.

Artikel 4.2.4 *Uitzonderingen*

1. Het verbod van artikel 4.2.3, aanhef en onder b en c, geldt niet voor:

- a. het voorhanden hebben, vervoeren en gebruiken van geringe hoeveelheden schadelijke stoffen die dienen of gediend hebben voor normaal gebruik, mits bewaard in een deugdelijke verpakking en deugdelijk beschermd tegen invloeden van buiten;
- b. het vervoeren en gebruiken van middelen ter bestrijding van gladheid van wegen;
- c. het voorhanden hebben, vervoeren en gebruiken van schadelijke stoffen die nodig zijn voor openbare drinkwaterproductie;

- d. het voorhanden hebben, vervoeren en gebruiken van gewasbeschermingsmiddelen en biociden die in grondwaterbeschermingsgebieden zijn toegelaten ingevolge de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden;
 - e. het vervoeren van schadelijke stoffen in afgesloten, vloeistofdichte tanks van tankwagens of tankwagons, en van schadelijke stoffen in een deugdelijke, gesloten verpakking op zodanige wijze dat geen gevaar voor verspreiding bestaat.
2. De verboden van artikel 4.2.2, derde lid, aanhef en onder c en artikel 4.2.3 aanhef en onder e, f en g, gelden niet voor:
- a. werkzaamheden ten behoeve van waterwinning met het oog op openbare drinkwaterproductie;
 - b. het hebben van een boorput ten behoeve van het grondwaterbeheer overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wet bodembescherming en de Waterwet;
 - c. het saneren van de bodem en het verrichten van handelingen ten gevolge waarvan een bodemverontreiniging wordt verminderd of verplaatst, indien dat gebeurt overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wet bodembescherming;
 - d. bodemonderzoeken die bij of krachtens de wet zijn voorgeschreven.
3. Indien bij de in het tweede lid bedoelde werkzaamheden sprake is van een boorput, geldt de uitzondering uitsluitend indien de Beoordelingsrichtlijn Mechanisch boren BRL SIKB 2100, als bedoeld in de Regeling bodemkwaliteit in acht wordt genomen.
4. De verboden van artikel 4.2.3 gelden niet voor zover gedeputeerde staten voor de daar verboden handelingen algemene regels krachtens artikel 4.1.2 hebben vastgesteld en gehandeld wordt in overeenstemming met die regels.

Artikel 4.2.5 *Ontheffing*

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing (waterwingebiedsontheffing) verlenen van:

- a. het verbod van artikel 4.2.3, aanhef en onder a, ten behoeve van het vernieuwen of uitbreiden van een bestaand bouwwerk, mits de vernieuwing of uitbreiding leidt tot vermindering van de bestaande risico's voor de kwaliteit van het grondwater.
- b. de verboden van artikel 4.2.3, aanhef en onder b, c en m, mits geen schadelijke stoffen op of in de bodem worden gebracht, h en i.

Paragraaf 4.3 Grondwaterbeschermingsgebieden

Artikel 4.3.1 *Overeenkomstige toepassing verbodsbepalingen en uitzonderingen*

- 1. De artikelen 4.2.1, met uitzondering van het tweede lid, 4.2.2, derde lid, 4.2.3, met uitzondering van onderdelen a en m, en 4.2.4 zijn van overeenkomstige toepassing op de grondwaterbeschermingsgebieden.
- 2. Het is verboden binnen een inrichting in een grondwaterbeschermingsgebied een ondergrondse tank voor de opslag van ontvlambare of brandbare vloeistoffen te plaatsen of te vervangen. Onder ontvlambare of brandbare vloeistoffen wordt verstaan hetgeen artikel 4.2.2, vierde lid, daar onder verstaat.
- 3. Het is verboden in grondwaterbeschermingsgebieden grond of baggerspecie toe te passen indien de kwaliteit van de grond of de baggerspecie de maximale waarde van de kwaliteitsklasse wonen bij toepassing op de bodem of de kwaliteitsklasse A bij toepassing in oppervlaktewater overschrijdt of de

kwaliteit van de ontvangende bodem of waterbodem beter is dan de genoemde kwaliteitsklassen. Onder die kwaliteitsklassen wordt verstaan wat het Besluit bodemkwaliteit daaronder verstaat.

4. Het verbod van artikel 4.2.2, derde lid, aanhef en onder c en artikel 4.2.3, aanhef en onder e, beide in verband met artikel 4.3.1, eerste lid, geldt in grondwaterbeschermingsgebieden niet indien het voornemen tot het slaan van een boorput vier weken tevoren schriftelijk aan gedeputeerde staten is gemeld en bij het maken en sluiten van de boorput de Beoordelingsrichtlijn Mechanisch boren BRL SIKB 2100, in acht wordt genomen.
5. Het verbod van artikel 4.2.3, aanhef en onder j, in verband met artikel 4.3.1, eerste lid, geldt niet in de niet-freatische grondwaterbeschermingsgebieden:
 - a. gelegen buiten het Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg;
 - b. gelegen binnen het Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg, voor zover de minister vrijstelling krachtens artikel 64, derde lid, van de Wet bodembescherming of ontheffing krachtens artikel 7 van het Besluit gebruik meststoffen heeft verleend.
6. De verboden van artikel 4.2.2, derde lid, aanhef en onder b, en artikel 4.2.3, aanhef en onder l, beide in verband met artikel 4.3.1, eerste lid, gelden niet in de grondwaterbeschermingsgebied Hanik, mits het bodemenergiesysteem niet dieper dan 5 meter boven NAP wordt aangelegd en mits het voornemen tot het aanleggen, hebben, of gebruiken van het bodemenergiesysteem ten minste vier weken tevoren schriftelijk is gemeld bij gedeputeerde staten.
7. Het verbod van het tweede lid en het verbod van artikel 4.2.2, derde lid, aanhef en onder a, in verband met artikel 4.3.1, eerste lid, voor zover het een ondergrondse tank betreft die 20 jaar of ouder is, geldt niet voor bestaande inrichtingen voor de openbare verkoop van benzine en dieselolie voor motorvoertuigen voor het wegverkeer, mits dieselolie niet als hoofdproduct wordt verkocht.

Artikel 4.3.2 *Verboden inrichtingen*

Het is verboden in een grondwaterbeschermingsgebied een inrichting op te richten die is opgenomen in de bijlage bij dit artikel of een inrichting waarin activiteiten worden uitgevoerd die in de bijlage zijn genoemd.

Artikel 4.3.3 *Instructiebepaling omgevingsvergunningen*

1. Het bevoegd gezag verbindt als voorschriften aan een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht voor een inrichting in een grondwaterbeschermingsgebied in ieder geval hetgeen is bepaald in de volgende leden.
2. In de inrichting mag een stof die is opgenomen in de bijlage bij dit lid niet aanwezig zijn.
3. In de inrichting mag van een stof die is opgenomen in de bijlage bij dit lid niet meer aanwezig zijn dan de daar aangegeven drempelwaarde.
4. In de inrichting mag van een andere potentieel gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 9.2.3.1 van de Wet milieubeheer niet meer aanwezig zijn dan 5000 kilogram vaste stof of 5 m³ vloeistof per opslag-eenheid, tenzij dat volgens de bijlage bij dit lid naar hoedanigheid, mobiliteit en persistentie toelaatbaar is.
5. In de inrichting wordt het bodemrisico van een schadelijke stof tot verwaarloosbaar verkleind door de hoogst mogelijke bescherming, waaronder in ieder geval:
 - a. volledig gesloten apparatuur of geïntegreerde lekdetectie;
 - b. opslag en gebruik boven een vloeistofdichte vloer of lekbak;
 - c. twee maal vaker tussentijds bodemonderzoek dan geadviseerd in de Nederlandse richtlijn bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) maar in ieder geval iedere vijf jaar.

Artikel 4.3.4 *Regels voor overige inrichtingen*

1. Op een inrichting in een grondwaterbeschermingsgebied waarvoor een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht niet is vereist is artikel 4.3.3, tweede tot en met vijfde lid, van overeenkomstige toepassing, voor zover de bedoelde voorschriften en verboden niet reeds gelden krachtens andere wettelijke bepalingen.
2. Degene die de inrichting drijft doet met een melding opgave van de schadelijke stoffen en van de voorzieningen en maatregelen die zijn of worden getroffen.

Artikel 4.3.5 *Ontheffing*

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van de verboden van artikel 4.2.3, aanhef en onder b tot en met i, in verband met artikel 4.3.1, eerste lid, en van het verbod van artikel 4.3.1, derde lid, voor zover de toepassing van de grond of de baggerspecie niet plaatsvindt binnen een vergunningplichtige inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (ontheffing grondwaterbeschermingsgebied).

4.4 Boringsvrije zones

Artikel 4.4.1 *Roerdalslenk*

1. Het is in het gebied Roerdalslenk verboden:
 - a. een boorput of een bodemenergiesysteem te maken of hebben of de grond te roeren, dieper dan de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei;
 - b. werken op of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren waarbij ingrepen worden verricht of stoffen worden gebruikt die de beschermende werking van de Bovenste Brunssumklei kunnen aantasten.
2. Het voornemen tot het maken van een boorput, het aanleggen van een bodemenergiesysteem of het roeren van grond in de Roerdalslenk dieper dan 20 meter beneden het maaiveld in zone I, 30 meter in zone II of 80 meter in zone III tot aan de Bovenste Brunssumklei en ieder voornemen in zone IV, wordt vier weken tevoren schriftelijk gemeld aan gedeputeerde staten.
3. Bij het maken en sluiten van een boorput wordt de Beoordelingsrichtlijn Mechanisch boren BRL SIKB 2100, als bedoeld in de Regeling bodemkwaliteit in acht genomen.

Artikel 4.4.2 *Venloschol*

1. Het is in het gebied Venloschol beneden 5 meter boven NAP verboden:
 - a. een boorput te hebben;
 - b. de grond te roeren;
 - c. een gesloten bodemenergiesysteem te hebben;
 - d. werken op of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren waarbij ingrepen worden verricht of stoffen worden gebruikt die de beschermende werking van slecht doorlatende bodemlagen kunnen aantasten.
2. Bij het maken en sluiten van een boorput wordt de Beoordelingsrichtlijn Mechanisch boren BRL SIKB 2100, als bedoeld in de Regeling bodemkwaliteit in acht genomen.
3. Degene die voornemens is in de Venloschol een bodemenergiesysteem aan te leggen, waarvoor het verbod van het eerste lid, aanhef en onder c, niet geldt, meldt dit voornemen ten minste vier weken van tevoren schriftelijk bij gedeputeerde staten. De melding is niet vereist voor een bodemenergiesysteem

waarvoor vergunning krachtens de Waterwet is verleend of waarvoor zo'n vergunning niet is vereist en een melding is gedaan overeenkomstig artikel 3.16.

4. Het is verboden in de Venloschol ten behoeve van een bodemenergiesysteem grondwater in een ander watervoerend pakket te infiltreren dan waaruit het wordt onttrokken.

Artikel 4.4.3 *Uitzonderingen*

1. De verboden van de artikelen 4.4.1 en 4.4.2 gelden niet voor:
 - a. werkzaamheden ten behoeve van grondwateronttrekking met het oog op openbare drinkwaterproductie;
 - b. andere onttrekkingen, mits bestemd voor uitsluitend menselijke consumptie;
 - c. boorputten ten behoeve van het grondwaterbeheer overeenkomstig de Wet bodembescherming en de Waterwet;
 - d. het saneren van de bodem en het verrichten van handelingen ten gevolge waarvan een bodemverontreiniging wordt verminderd of verplaatst, indien dat gebeurt overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wet bodembescherming;
 - e. bodemonderzoeken die door de wet zijn voorgeschreven;
2. De verboden van de artikel 4.4.1 en 4.4.2 gelden niet voor zover gedeputeerde staten voor de daar verboden handelingen algemene regels krachtens artikel 4.1.2 hebben vastgesteld en gehandeld wordt in overeenstemming met die regels.

Artikel 4.4.4 *Ontheffing*

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van de verboden van artikel 4.4.2, eerste lid, aanhef en onder a, b en d, als de betreffende handeling niet plaatsvindt binnen een vergunningplichtige inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Venloscholontheffing).

Paragraaf 4.5 Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg

Artikel 4.5.1 *Verboden handelingen*

1. In de artikelen 4.5.1 en 4.5.2 wordt verstaan onder:
 - beekdal: gebied dat op de kaarten behorende bij deze verordening is aangeduid als beekdal;
 - bron of bronzone: plaats waar grondwater op natuurlijke wijze over een klein of groter oppervlak uittreedt;
 - graft: lijnvormige, evenwijdig aan de helling lopende trede, die vaak met gras, struiken en/of hakhout is begroeid;
 - holle weg: smalle, diepe, vaak loodrecht op de helling lopende insnijding, die in gebruik is als voetpad, weg en/of watergang.
2. Het is verboden in het Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg
 - a. in een beekdal grondwerkzaamheden op of in de bodem uit te voeren die leiden tot aantasting van het reliëf, behalve werkzaamheden voor herstel en onderhoud van het beekdal;
 - b. in een beekdal ontwateringswerkzaamheden uit te voeren;
 - c. in een bron of bronzone grondwerkzaamheden op of in de bodem of ontwateringswerkzaamheden uit te voeren, behalve werkzaamheden voor herstel en onderhoud van de bron of de bronzone;

- d. in een graft of holle weg grondwerkzaamheden op of in de bodem uit te voeren behalve werkzaamheden voor herstel en onderhoud van de graft of de holle weg.

Artikel 4.5.2 *Uitzonderingen*

Het verbod van artikel 4.5.1, tweede lid, geldt niet:

- a. voor het graven van erosieopvangbekkens door het waterschap;
- b. voor het saneren van de bodem en het verrichten van handelingen ten gevolge waarvan een bodemverontreiniging wordt verminderd of verplaatst, indien dat gebeurt overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wet bodembescherming;
- c. voor het uitvoeren van bodemonderzoeken die bij of krachtens de wet zijn voorgeschreven;
- d. voor het slaan van een boorput in een beekdal;
- e. voor zover gedeputeerde staten voor de daar verboden handelingen algemene regels krachtens artikel 2.2 hebben vastgesteld en gehandeld wordt in overeenstemming met die regels.

Artikel 4.5.3 *Ontheffing*

1. Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van de verboden van artikel 4.5.1, tweede lid
2. De ontheffing als bedoeld in het vorige lid wordt aangewezen als een ontheffing als bedoeld in art. 1.3a eerste lid Wet milieubeheer.

Paragraaf 4.6 *Stiltegebieden*

Artikel 4.6.1 *Motorvoertuigen en bromfietsen*

1. Het is verboden zich in een stiltegebied buiten een inrichting met een motorvoertuig of een bromfiets met draaiende verbrandingsmotor te bevinden buiten de voor deze voertuigen openstaande wegen en terreinen.
2. Het is verboden in een stiltegebied een toertocht of wedstrijd voor motorvoertuigen of bromfietsen te houden of daaraan deel te nemen.
3. Onder motorvoertuig wordt verstaan wat het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 daaronder verstaat.

Artikel 4.6.2 *Lawaaiige apparaten*

1. Het gebruik van de volgende apparaten buiten een inrichting is in een stiltegebied verboden:
 - a. motorisch aangedreven werktuigen;
 - b. omroepinstallaties, sirenes, hoorns en soortgelijke apparaten;
 - c. modelvliegtuigen, modelboten en modelauto's, aangedreven door verbrandingsmotoren;
 - d. muziekinstrumenten en andere geluidsapparaten, al dan niet gekoppeld aan geluidversterkers;
 - e. waterscooters, aangedreven door verbrandingsmotoren;
 - f. knalapparatuur en vuurwerk, tenzij het tweede lid van toepassing is;
 - g. vuurwapens, tenzij het derde lid van toepassing is.
2. Het gebruik van knalapparatuur en van vuurwerk is niet verboden:
 - a. indien dat noodzakelijk is voor het oproepen van personen of om dreigend gevaar af te wenden;
 - b. in de periode rondom de jaarwisseling, voor zover toegestaan bij de Algemene plaatselijke verordening.
3. Het gebruik van vuurwapens is niet verboden:

- a. om een noodsein te geven;
- b. voor jacht, beheer of schadebestrijding overeenkomstig de Flora- en faunawet.

Artikel 4.6.3 *Uitzonderingen en ontheffingen*

1. De verboden van de artikelen 4.6.1 en 4.6.2 zijn niet van toepassing:
 - a. op de uitoefening door politie en brandweer van hun wettelijke taken en op ambulancevervoer;
 - b. op normale werkzaamheden die nodig zijn in verband met de uitoefening van het agrarisch bedrijf, met bosbouw of met het beheer van het gebied;
 - c. op wielertochten die voorkomen op de kalender van de Union Cycliste Internationale of van de Koninklijke Nederlandsche Wielren Unie en op het gebruik van omroepinstallaties, sirenes, hoorns en dergelijke daarbij door personen die zijn belast met de leiding van deze wedstrijden.
2. Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van de verboden van de artikelen 4.6.1 en 4.6.2, eerste lid (stiltegebiedsontheffing).
3. De ontheffing als bedoeld in het vorige lid wordt aangewezen als een ontheffing als bedoeld in art. 1.3a eerste lid Wet milieubeheer.

Hoofdstuk 5 Water

Paragraaf 5.1 Algemeen

Artikel 5.1.1 *Begrippen en reikwijdte*

1. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder beheerder, beheerplan, infiltreren, legger, Minister, onttrekken van grondwater, primaire waterkering, regionale wateren en regionaal waterplan: dat wat daaronder wordt verstaan in de Waterwet.
2. Dit hoofdstuk is van toepassing op de regionale wateren.

Paragraaf 5.2 Regionale waterkeringen

Artikel 5.2.1 *Veiligheidsnorm regionale waterkeringen*

1. Op de kaarten behorende bij deze verordening is voor de aangewezen regionale waterkeringen of delen daarvan de veiligheidsnorm aangegeven als de gemiddelde overschrijdingskans per jaar of als vaste kruinhoogte.
2. Gedeputeerde staten kunnen een technische leidraad vast stellen voor het ontwerp van regionale waterkeringen. Deze strekt tot aanbeveling voor de beheerder.
3. Gedeputeerde staten kunnen de hydraulische randvoorwaarden vast stellen voor de door de beheerder te verrichten toetsing van regionale waterkeringen.
4. Gedeputeerde staten kunnen voorschriften vast stellen voor de door de beheerder te verrichten beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen en stellen ten behoeve van die beoordeling de maatgevende waterstanden vast.
5. Gedeputeerde staten stellen na overleg met de beheerder nadere regels omtrent het tijdstip waarop de verschillende regionale waterkeringen moeten voldoen aan de veiligheidsnorm.

Paragraaf 5.3 Normering regionale wateroverlast

Artikel 5.3.1 Normen wateroverlast

1. Op de kaarten behorende bij deze verordening is voor verschillende te onderscheiden gebieden de norm aangegeven waarop de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren moeten zijn ingericht.
2. Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen omtrent de door de beheerder te verrichten beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren.
3. Gedeputeerde staten stellen na overleg met de beheerder nadere regels omtrent het tijdstip waarop de bergings- en afvoercapaciteit van de verschillende regionale wateren moeten voldoen aan de aangegeven normen.

Paragraaf 5.4 Verslag toetsing watersysteem

Artikel 5.4.1 Verslag toetsing watersysteem

1. De beheerder brengt, vanwege de zorg die op hem rust voor de handhaving van de veiligheidsnorm, bedoeld in artikel 5.2.1, eerste lid, periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale waterkeringen onder zijn beheer.
2. Het verslag bevat een beoordeling van de veiligheid. Die beoordeling geschiedt in het licht van de veiligheidsnorm, technische leidraad en voorschriften bedoeld in artikel 5.2.1 en de legger bedoeld in artikel 5.7.1.
3. De beheerder brengt, vanwege de zorg die op hem rust voor de handhaving van de normen, bedoeld in artikel 5.3.1, periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale wateren onder zijn beheer.
4. Het verslag bevat een beoordeling van de regionale wateren met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop zij moeten zijn ingericht. Die beoordeling geschiedt in het licht van de normen en voorschriften bedoeld in artikel 5.3.1 en de legger bedoeld in artikel 5.7.1.
5. Indien de beoordeling daartoe aanleiding geeft, bevatten de verslagen een omschrijving van de voorzieningen die op een daarbij aan te geven termijn nodig worden geacht.
6. Gedeputeerde staten stellen na overleg met de beheerder vast wanneer de verslagen voor de eerste maal en met welke frequentie daarna worden uitgebracht.
7. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot vorm en inhoud van de verslagen.

Paragraaf 5.5 Regionaal waterplan

Artikel 5.5.1 Inhoud regionaal waterplan

1. Het regionaal waterplan bevat, naast het bepaalde in artikel 4.4 van de Waterwet, één of meer kaarten met bijbehorende verklaring waarin de hoofdlijnen van het waterbeleid in beeld zijn gebracht.
2. De ruimtelijke aspecten bedoeld in artikel 4.4, eerste lid, van de Waterwet worden in het regionaal waterplan aangeduid.

Artikel 5.5.2 *Procedurele bepalingen regionaal waterplan*

1. Gedeputeerde staten voeren, ter voorbereiding van het regionaal waterplan, ten minste overleg met het dagelijks bestuur van het waterschap, de hoofdingenieur directeur van Rijkswaterstaat en de colleges van burgemeester en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
2. Gedeputeerde staten raadplegen ter voorbereiding van het regionaal waterplan de Minister en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies en de beheerder van de grensoverschrijdende dan wel grensvormende watersystemen.
3. Op de voorbereiding van het regionaal waterplan is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
4. Een ieder heeft de gelegenheid zijn zienswijze op het regionaal waterplan schriftelijk of mondeling in te brengen.
5. Binnen vier weken na vaststelling van het regionaal waterplan brengen gedeputeerde staten de bestuursorganen genoemd in het eerste lid daarvan op de hoogte.

Artikel 5.5.3 *Uitwerking regionaal waterplan*

1. In het regionaal waterplan kan worden bepaald dat gedeputeerde staten het regionaal waterplan of onderdelen daarvan moeten of kunnen uitwerken volgens in het regionaal waterplan gegeven regels.
2. Het besluit tot uitwerking maakt deel uit van het regionaal waterplan.
3. Op het besluit is artikel 5.5.2 van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 5.6 Beheerplan

Artikel 5.6.1 *Inhoud beheerplan*

1. Het beheerplan bevat, naast het bepaalde in artikel 4.6 van de Waterwet, ten minste:
 - a. de beschrijving van de bestaande toestand van het watersysteem;
 - b. het beleid inzake het beheer gericht op functies en doelstellingen van de watersystemen;
 - c. de beschrijving van de maatregelen met een zodanige prioriteitstelling en fasering dat de doelstellingen van het regionaal waterplan worden verwerkelijkt;
 - d. een raming van de kosten van maatregelen in de planperiode, inzicht in de dekking van die kosten en een indicatie van het verloop van de op te leggen omslagen of heffingen;
 - e. het gewenste grond- en oppervlaktewaterregiem voor de aan het oppervlaktewater en het freatisch grondwater toegekende functies;
 - f. één of meer kaarten, waarop de bestaande en geplande waterstaatswerken staan aangegeven.
2. Het beheerplan is voorzien van een toelichting, waarin ten minste is opgenomen:
 - a. de aan het plan ten grondslag liggende afwegingen en uitkomsten van de eventueel uitgevoerde onderzoeken;
 - b. een overzicht van de manier waarop en de mate waarin de maatregelen de strategische doelstellingen in het regionaal waterplan verwerkelijken.

Artikel 5.6.2 *Procedurele bepalingen beheerplan*

1. Op de voorbereiding en de bekendmaking van het beheerplan is artikel 5.5.2, met uitzondering van het raadplegen van de Minister, van overeenkomstige toepassing.
2. Het dagelijks bestuur kan besluiten dat de procedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht niet wordt toegepast bij het actualiseren van het maatregelenprogramma of het

gewenste grond- en oppervlaktewaterregiem als bedoeld in artikel 5.6.1, eerste lid, indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat aan die toepassing geen behoefte bestaat.

3. Een vastgesteld beheerplan wordt toegezonden aan de Minister.

Artikel 5.6.3 *Uitwerking beheerplan*

1. In het beheerplan kan worden bepaald dat het dagelijks bestuur van het waterschap het beheerplan of onderdelen daarvan moet of kan uitwerken volgens in het beheerplan gegeven regels.
2. Het besluit tot uitwerking maakt deel uit van het beheerplan.

Artikel 5.6.4 *Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan*

1. De beheerder rapporteert tenminste een maal per jaar aan gedeputeerde staten over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan, de mate waarin de gestelde doelen worden bereikt, de redenen van eventuele afwijkingen en de voorgestelde maatregelen.
2. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot tijdstip, vorm en inhoud van de rapportage.

Paragraaf 5.7 Waterstaatswerken

Artikel 5.7.1 *Legger waterstaatswerken*

1. De legger bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet bevat naast het bepaalde in het tweede lid van dat artikel in ieder geval:
 - a. het lengteprofiel en dwarsprofielen van de primaire en regionale waterkeringen;
 - b. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de waterstaatswerken.
2. Voor wateren met een maatgevende afvoer van minder dan 25 liter per seconde, vrij meanderende wateren en onderdelen van watersystemen die incidenteel watervoerend zijn geldt de verplichting als bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet tot omschrijving van vorm, afmeting en constructie niet. De ligging van deze wateren wordt als lijnelement of in de vorm van een zone aangegeven en ondersteunende kunstwerken worden omschreven.
3. Voor wateren met een maatgevende afvoer van minder dan 15 liter per seconde gelden de verplichtingen als bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet niet.
4. Gedeputeerde staten kunnen, mede op verzoek, bepalen dat artikel 5.1, eerste lid, van de Waterwet gedurende een daarbij vast te stellen termijn niet van toepassing is op daarbij aan te wijzen waterkeringen of onderdelen daarvan.

Artikel 5.7.2 *Projectprocedure voor waterstaatswerken*

Gedeputeerde staten kunnen, mede op verzoek, de procedure van paragraaf 2 van hoofdstuk 5 van de Waterwet van toepassing verklaren op projectplannen van bovenlokale betekenis die met spoed en op gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Paragraaf 5.8 Grondwateronttrekking

Artikel 5.8.1 *Grondwaterregister*

1. Gedeputeerde staten dragen zorg voor een register van inrichtingen voor het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water met vermelding van de vergunningen en van de gegevens die op grond van of krachtens artikel 6.11 van het Waterbesluit aan hen of aan de beheerder worden verstrekt.
2. Het dagelijks bestuur van het waterschap verstrekt de gegevens aan gedeputeerde staten.
3. Gedeputeerde staten kunnen een inrichting ambtshalve inschrijven, waarbij de aanvang van een onttrekking als datum van inschrijving geldt.

Artikel 5.8.2 *Instructiebepalingen grondwater*

1. De beheerder regelt in de keur dat iedere grondwateronttrekking verboden is in de bufferzones verdroogde natuurgebieden en grondwateronttrekkingen met een capaciteit van meer dan 10 m³ per uur in het overige gebied ten noorden van de Feldbiss en de Eerste Noord-Oost Hoofdbreuk. De bufferzones en de breuklijnen zijn aangeduid op de kaarten behorende bij deze verordening..
2. De beheerder regelt in de keur dat het verboden is grondwater te onttrekken of water te infiltreren beneden de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei in het gebied Roerdalslenk en beneden 5 meter +NAP in het gebied Venloschol. De gebieden Roerdalslenk en Venloschol zijn aangeduid op de bijlage bij dit artikel.
3. De beheerder regelt in de keur dat voor beregening en bevloeiing in de landbouw slechts ontheffing kan worden verleend indien het aantal putten en de totale pompcapaciteit die volgens de daarvoor geldende wettelijke bepalingen op 22 december 2009 legaal aanwezig waren niet toenemen, met dien verstande dat binnen een bufferzone een onttrekking voorts niet dicht bij een natuurgebied plaatsheeft.
4. De beheerder regelt in de keur dat slechts ontheffing kan worden verleend van het verbod in het tweede lid voor een onttrekking die uitsluitend bestemd is voor menselijke consumptie.
5. De beheerder regelt in de keur dat bij beëindiging van een onttrekking de put zo wordt afgedicht dat grondwaterverontreiniging wordt voorkomen.

Artikel 5.8.3 *Uitzondering vergunningplicht*

1. Het verbod als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de Waterwet en de verplichtingen als bedoeld in artikel 6.11, eerste tot en met vierde lid, van het Waterbesluit gelden buiten een bufferzone niet voor bodemenergiesystemen waarbij de te onttrekken hoeveelheid ten hoogste 10 m³ per uur bedraagt, mits:
 - a. in het gebied Roerdalslenk niet dieper dan de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei;
 - b. in het gebied Venloschol niet dieper dan 5 meter boven NAP.
2. Aan gedeputeerde staten wordt melding gedaan van naam en adres van de melder en van coördinaten, diepte en debiet van het bodemenergiesysteem.

Hoofdstuk 6 Ontgrondingen

Artikel 6.1.1 Vrijstellingen

1. Het verbod van artikel 3, eerste lid, van de Ontgrondingenwet geldt niet voor de volgende handelingen:
 - a. ontgrondingen van ten hoogste 3 meter diep, met een oppervlakte van ten hoogste 400 m² en een volume van ten hoogste 500 m³;
 - b. ontgrondingen voor de normale uitoefening van land-, tuin- of bosbouw;
 - c. ontgrondingen die uitsluitend worden verricht ten behoeve van een grondboring of het slaan van een put, of voor het leggen van kabels en buizen en dergelijke, die in de grond plegen te worden gelegd;
 - d. het doen van opgravingen als bedoeld in artikel 1, onder h, van de Monumentenwet 1988.
2. Het verbod van artikel 3, eerste lid, van de Ontgrondingenwet geldt evenmin voor het ontgronden op de plaats waar een infrastructureel werk, industrieterrein, bouwwerk, sportveld, begraafplaats of bassin wordt aangelegd, onderhouden, veranderd of opgeruimd of ten behoeve van dat werk de bodem wordt gesaneerd overeenkomstig de Wet bodembescherming, mits het werk in overeenstemming is met de van toepassing zijnde planologische regeling en de ontgroning niet verder gaat dan voor de technische realisering van dat werk noodzakelijk is.

Artikel 6.1.2 Ontgrondingsvergunningen

1. Een aanvraag om ontgrondingsvergunning als bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Ontgrondingenwet wordt gedaan met gebruikmaking van het door gedeputeerde staten vastgestelde formulier.
2. Gedeputeerde staten kunnen een aanvraag om verlening of wijziging van een ontgrondingsvergunning buiten behandeling laten indien de aanvrager niet de eigenaar is van het terrein waarop de aanvraag betrekking heeft en hij niet een verklaring van toestemming van de eigenaar overlegt.
3. Gedeputeerde staten kunnen bestuursorganen en adviseurs in de gelegenheid stellen advies uit te brengen over een aanvraag.
4. De uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding van besluiten op aanvragen om verlening, wijziging of intrekking van een ontgrondingsvergunning. Indien de aanvraag betrekking heeft op een wijziging van een bestaande ontgrondingsvergunning van ondergeschikte aard, wordt de procedure gevolgd zoals beschreven in Titel 4.1 van de Algemene wet bestuursrecht.

Hoofdstuk 7 Andere onderwerpen

Paragraaf 7.1 Provinciale wegen

Artikel 7.1.1 Wegen

1. In dit artikel wordt verstaan onder wegen: rijbanen, paden, trottoirs, alsmede al hetgeen naar de aard van de weg daartoe behoort, waaronder de tot de weg behorende voorzieningen in, op, onder en boven de weg, voor zover in beheer bij de provincie.
2. Het is verboden het voor het verkeer noodzakelijke uitzicht op of nabij een weg te belemmeren of de veiligheid of de doorstroming van het verkeer op een weg in gevaar te brengen.

3. Het is verboden om zonder of in strijd met een vergunning, verleend door gedeputeerde staten:
 - a. een weg te gebruiken in strijd met het doel daarvan;
 - b. veranderingen aan de weg aan te brengen;
 - c. boven, op, in of onder een weg een werk aan te brengen, te houden, te veranderen of te verwijderen.Deze verboden gelden niet voor handelingen die worden verricht in opdracht van gedeputeerde staten. Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen ten aanzien van de hier genoemde verboden.
4. De vergunning kan in elk geval worden gewijzigd of ingetrokken indien:
 - a. de vergunning is verleend op grond van onjuiste of onvolledige gegevens en de vergunning niet of anders zou zijn verleend als de juiste gegevens bekend waren geweest;
 - b. gehandeld is of wordt in strijd met een aan de vergunning verbonden voorschrift;
 - c. van de vergunning gedurende twee jaren geen gebruik is gemaakt;
 - d. gedeputeerde staten dit nodig achten in het belang van het gebruik of de bescherming van de weg.
5. De verboden van het derde lid gelden niet voor zover gedeputeerde staten algemene regels voor de daar verboden handelingen hebben vastgesteld en gehandeld wordt in overeenstemming met deze regels.
6. Voordat burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de weg is gelegen een omgevingsvergunning verlenen als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder d, e en h van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, vragen burgemeester en wethouders advies aan gedeputeerde staten. Indien burgemeester en wethouders afwijken van het advies doen zij daarvan gelijktijdig met de bekendmaking van het besluit mededeling aan gedeputeerde staten.

Paragraaf 7.2 Rioolplichtontheffing

Artikel 7.2.1 Rioolplichtontheffing

1. Een aanvraag om ontheffing van de gemeentelijke rioolplicht als bedoeld in artikel 10.33, tweede lid, van de Wet milieubeheer (rioolplichtontheffing) met betrekking tot percelen gelegen in waterwingebied, grondwaterbeschermingsgebied en het Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg, bevat ten minste het volgende:
 - a. een overzicht van de in de gemeente aanwezige vuilwaterrioolvoorzieningen;
 - b. een kaart van het gebied waarop de aanvraag betrekking heeft op een schaal van 1:25.000, met een overzicht van de niet op het gemeentelijke riool aangesloten percelen die alsnog zullen worden aangesloten, alsmede van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft;
 - c. een of meer kaarten op een schaal van of herleidbaar tot 1:10.000, waarop de percelen zijn aangegeven waarop de aanvraag betrekking heeft;
 - d. voor al deze percelen een overzicht van de kosten van aansluiting;
 - e. voor elke bebouwde kom van waaruit afvalwater met een vervuilingswaarde van minder dan 2000 inwonerequivalenten wordt geloosd, een overzicht van de maatregelen die zijn of worden genomen om dat afvalwater te verwerken;
 - f. het door de gemeenteraad vastgestelde beleid met betrekking tot de niet op het gemeentelijke riool aangesloten percelen;
 - g. de resultaten van het overleg over de voorgenomen aanvraag met de waterbeheerders als bedoeld in de Waterwet, indien dat overleg heeft plaatsgehad.
2. Gedeputeerde staten stellen de in het eerste lid onder g bedoelde waterbeheerders en het drinkwaterbedrijf in de gelegenheid advies uit te brengen over het ontwerpbesluit.

Paragraaf 7.3 Gesloten stortplaatsen

Artikel 7.3.1 *Gesloten stortplaatsen*

1. De volgende leden van dit artikel hebben uitsluitend betrekking op de stortplaats te Roerdalen, te Landgraaf, te Schinnen en te Weert, op de bedrijfsgebonden stortplaats Louisegroeve te Sittard-Geleen en op de baggerspecielocaties te Meers en te Swalmen, vanaf het tijdstip dat gedeputeerde staten voor de betreffende stortplaats een sluitingsverklaring op grond van artikel 8.47 van de Wet milieubeheer hebben afgegeven (gesloten stortplaatsen).
2. Het is verboden in, op, onder of boven een gesloten stortplaats andere handelingen te verrichten dan die ter uitvoering van het voor de stortplaats geldende nazorgplan als ze nadelige gevolgen kunnen hebben voor de nazorgvoorzieningen van de stortplaats. Ook is het verboden handelingen na te laten indien ten gevolge daarvan de instandhouding van de nazorgvoorzieningen belemmerd kan worden, dan wel de aanwezige nazorgvoorzieningen beschadigd kunnen worden. De verboden zijn niet van toepassing op handelingen die betrekking hebben op het oprichten, veranderen of in werking hebben van een inrichting voor zover deze is vergund krachtens artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in verband met artikel 3.4 van het Besluit omgevingsrecht.
3. Gedeputeerde staten kunnen ontheffing (stortplaatsontheffing) verlenen van de in het tweede lid, gestelde verboden indien het belang dat de gesloten stortplaats geen nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt, zich daartegen niet verzet.
Aan een ontheffing kunnen in ieder geval voorschriften worden verbonden die tot doel hebben:
 - a. de bereikbaarheid van de nazorgvoorzieningen te garanderen;
 - b. aantasting van de nazorgvoorzieningen te voorkomen;
 - c. te voorkomen dat de uitvoering van de nazorg anderszins wordt belemmerd. Een aanvraag om ontheffing bevat ten minste het volgende:
 - i. naam en adres van de aanvrager;
 - ii. een omschrijving van het voorgenomen gebruik van de gesloten stortplaats, de kadastrale aanduiding en een kadastrale kaart van het gebied van de stortplaats en met aanduiding van het gebied waar voorzieningen ter bescherming van het milieu (nazorgvoorzieningen) aanwezig zijn;
 - iii. een omschrijving van de maatregelen die worden getroffen om de bereikbaarheid van de nazorgvoorzieningen te waarborgen, aantasting van de nazorgvoorzieningen te voorkomen en anderszins de uitvoering van de nazorg niet te belemmeren;
 - iv. een beschrijving van de wijze van monitoring en evaluatie van de uitvoering van de onder c bedoelde maatregelen en de rapportage daarover aan gedeputeerde staten.

Paragraaf 7.4 Bedrijventerreinen met provinciale geluidcontour

Artikel 7.4.1 *Bedrijventerreinen met provinciale geluidcontour*

De volgende bedrijventerrein met provinciale geluidcontour worden aangewezen als industrieterreinen als bedoeld in artikel 163, tweede lid, van de Wet geluidhinder:

- a. Chemelot;
- b. NedCar, NedCar Yard, Industrial Park Swentibold.

De bedrijventerrein met provinciale geluidcontour worden aangegeven op de bij deze verordening behorende kaarten.

Hoofdstuk 8 Ontheffingen en meldingen

Artikel 8.1.1 *Ontheffingen*

1. Op de voorbereiding van besluiten inzake ontheffingen krachtens deze verordening is de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Daarbij geldt tevens het volgende lid.
2. Gedeputeerde staten kunnen de toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure geheel of gedeeltelijk achterwege laten indien uit het oogpunt van bescherming van het milieu redelijkerwijs geen zienswijzen zijn te verwachten of indien de aanvraag betrekking heeft op een handeling waarvan de uitvoering als gevolg van een buitengewone omstandigheid op korte termijn nodig is.
3. Gedeputeerde staten stellen het college van burgemeester en wethouders van de betrokken gemeente, de waterbeheerder en het betrokken drinkwaterbedrijf voor zover het hun belangen betreft, in de gelegenheid advies uit te brengen.

Artikel 8.1.2 *Besluit op aanvraag om ontheffing; wijziging en intrekking*

De artikelen 2.14 (in aanmerking te nemen omstandigheden en belangen), 2.22 (voorschriften), 2.23 (termijnen) en paragraaf 2.6 (wijziging en intrekking) van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht zijn van overeenkomstige toepassing op de ontheffingen ingevolge deze verordening.

Artikel 8.1.3 *Ontheffinghouder*

1. Een ontheffing geldt voor eenieder die de handeling uitvoert waarop zij betrekking heeft. De ontheffinghouder draagt ervoor zorg dat de aan de ontheffing verbonden voorschriften worden nageleefd.
2. Indien een ontheffing zal gaan gelden voor een ander dan de aanvrager of de ontheffinghouder, meldt de aanvrager, onderscheidenlijk de ontheffinghouder dat ten minste een maand voordien aan het bevoegd gezag.
3. In afwijking van de bepaalde in het eerste lid, geldt een ontheffing als bedoeld in artikel 7.2.1, eerste lid, of 7.3.1, derde lid, slechts voor degene aan wie zij is verleend, tenzij bij de ontheffing anders bepaald.

Artikel 8.1.4 *Meldingen*

1. Een melding op grond van deze verordening bevat in ieder geval:
 - a. de naam en het adres van de melder;
 - b. de dagtekening;
 - c. een beschrijving van de activiteit;
 - d. een duidelijke aanduiding op kaart van de plaats waar de activiteit wordt uitgeoefend;
 - e. op welke wijze wordt voldaan aan de desbetreffende voorschriften krachtens deze verordening.
2. Een melding ingevolge artikel 4.3.4, tweede lid, wordt gedaan aan het bevoegd gezag indien dat wettelijk is voorgeschreven en anders aan gedeputeerde staten. In andere gevallen wordt een melding gedaan aan gedeputeerde staten.
3. De melding aan gedeputeerde staten wordt gedaan op een door hen verstrekt formulier.
4. De melding wordt gedaan uiterlijk vier weken voor de uitvoering.

5. Het bestuursorgaan stuurt een afschrift van een melding als bedoeld in hoofdstuk 4 aan het drinkwaterbedrijf.

Artikel 8.1.5 *Ontheffingen hoofdstuk 2*

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op ontheffingen als bedoeld in artikel 2.1.2.

Hoofdstuk 9 Nadeelcompensatie

Artikel 9.1.1 *Toepasselijkheid*

Op aanvragen tot vergoeding van kosten of schade ten gevolge van deze verordening of een krachtens deze verordening genomen besluit, alsmede op verzoeken om schadevergoeding als bedoeld in art. 7.14 van de Waterwet en onderzoek als bedoeld in art. 7.19 van de Waterwet is de Regeling nadeelcompensatie provincie Limburg van toepassing.

Hoofdstuk 10 Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 10.1.1 *Strafbepalingen en opsporing*

1. Overtreding van krachtens artikel 4.1.2 gegeven algemene regels, van artikel 4.2.1, 4.2.2, 4.2.3, 4.3.1, 4.3.2, 4.3.3, 4.3.4, 4.4.1, 4.4.2, 4.5.1, 4.6.1, 4.6.2, 7.3.1, mede in verband met artikel 2.3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, of in strijd met een voorschrift of beperking verbonden aan een krachtens artikel 4.2.5, 4.3.5, 4.4.4, 4.5.3, 4.6.3 of 7.3.1 gegeven ontheffing is een strafbaar feit.
2. Overtreding van artikel 7.1.1, tweede of derde lid, mede in verband met artikel 2.3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, of in strijd met een voorschrift of beperking, verbonden aan een krachtens artikel 7.1.1, derde lid, gegeven vergunning, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie.
3. Met de opsporing van de in het eerste en tweede lid genoemde overtredingen zijn behalve de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering genoemde ambtenaren tevens belast de door gedeputeerde staten aangewezen ambtenaren.

Artikel 10.1.2 *Intrekken verordeningen*

De Omgevingsverordening Limburg (Provinciaal Blad 2013, nr. 49), de Verordening wonen Zuid-Limburg (Provinciaal Blad 2013, nr. 57) en de Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg (Provinciaal Blad 2013, nr. 87) worden ingetrokken.

Artikel 10.1.3 *Overgangsbepaling*

1. Ontheffingen en vergunningen, verleend krachtens de Provinciale milieuverordening Limburg, de Ontgrondingenverordening Limburg, de Wegenverordening Provincie Limburg 2008 of een van de in artikel 10.1.2 genoemde verordeningen gelden als ontheffingen en vergunningen krachtens de Omgevingsverordening Limburg 2014.
2. Een aanvraag om ontheffing of vergunning, gedaan onder de Omgevingsverordening Limburg wordt zoveel mogelijk afgehandeld overeenkomstig de Omgevingsverordening Limburg 2014.

3. Het bevoegd gezag verbindt de voorschriften als bedoeld in artikel 4.3.3 aan een omgevingsvergunning uiterlijk op 31 december 2014.
4. Aan de voorschriften als bedoeld in artikel 4.3.4 wordt uiterlijk op 31 december 2018 voldaan, met uitzondering van het voorschrift als bedoeld in artikel 4.3.3, vijfde lid, aanhef en onder c (tussentijds bodemonderzoek).
5. De verboden bedoeld in de artikelen 4.2.3 aanhef en onder l, mede in verband met artikel 4.3.1, eerste lid, artikel 4.3.1, zesde lid, artikel 4.4.1, eerste lid, onder a, en 4.4.2, eerste lid, onder c, gelden niet voor bodemenergiesystemen die waren aangelegd voor 1 november 2009, of waarvoor voor die datum een vergunning op grond van de Grondwaterwet, of een ontheffing op grond van artikel 5.34, eerste lid van de Provinciale Milieuverordening Limburg was verleend.
6. Hoofdstuk 2, met uitzondering van paragraaf 2.4, is niet van toepassing op ruimtelijke plannen die vóór de inwerkingtreding van deze verordening zijn vastgesteld of in ontwerp ter inzage zijn gelegd.
7. Hoofdstuk 2, paragraaf 2.4, is van toepassing op ruimtelijke plannen die worden vastgesteld nadat deze verordening in werking is getreden.

Artikel 10.1.4 *Bekendmaking, inwerkingtreding en citeertitel*

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na bekendmaking in het Provinciaal Blad.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Omgevingsverordening Limburg 2014.

**Bijlage bij artikel 2.7.2, derde lid, van de Omgevingsverordening Limburg 2014:
Kernkwaliteiten Bronsgroene landschapszone**

Kernkwaliteit	Wat (de belangrijkste aspecten)	Nadere ruimtelijke duiding
Groene karakter	<p>Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'Landschapsecologie'</p> <p>Zuid-Limburg: Bronbossen, beken, hellingbossen, kalkgraslanden, heischrale graslanden, moerassen, bronnen, zinkflora, mantel- en zoomvegetaties, hellingen met veel graften, grubben en holle wegen.</p>	<p>Specifiek per landschapstype in Landschapskader</p>
Visueel-ruimtelijk karakter	<p>Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'Visueel-ruimtelijk'</p> <p>Zuid-Limburg: Het contrast tussen de open plateaus en de kleinschaligheid van de bronsgroene landschapszone zoals rondom dorpen, op hellingen en in (droog)dalen</p>	<p>Specifiek per landschapstype in Landschapskader</p> <p>Bronsgroene landschapszone nabij randen van plateaus</p>
Cultuurhistorisch erfgoed	<p>Generiek: Verwachte en reeds bekende archeologische waarden, mottes, kastelen, historische bouwkunst, historisch geografische elementen en patronen, zoals wegen- en kavelpatronen, verdedigingswerken, ondergrondse kalksteengroeves, heggen.</p> <p>Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'cultuurhistorie'</p>	<p>Geheel bronsgroene landschapszone (vooral punt, lijnlocaties en ensembles)</p> <p>Specifiek per landschapstype in Landschapskader</p>
Reliëf	<p>Generiek: Steilere hellingen, steilranden, holle wegen, droogdalen, grubben, beekdalen, bron- en kwelzones, vochtige laagten, breuktrede, overgangen Maasterrassen, geologische ontsluitingen</p> <p>Noord- en Midden-Limburg: zie Landschapskader Noord- en Midden-Limburg, deel A, hoofdstuk 4 onder 'landschapskenmerken' en 'Landschapsecologie' en deel b kaart 4 onder landschapselementen.</p>	<p>Specifiek per landschapstype in Landschapskader</p>

**Bijlage bij artikel 2.8.2, derde lid, van de Omgevingsverordening Limburg 2014:
Kernkwaliteiten Beschermingsgebied Nationaal landschap Zuid-Limburg**

Kernkwaliteit	Wat (de belangrijkste aspecten)	Nadere ruimtelijke duiding
Reliëf	Steilere hellingen, steilranden, graften, holle wegen, droogdalen, grubben, beekdalen, bron- en kwelzones, vochtige laagten, breuktrede, overgangen Maasterrassen, geologische ontsluitingen	Goud- en zilvergroene natuurzones, Bronsgroene landschapszone.
Open-Besloten	Openheid op plateaus, kleinschaligheid rondom dorpen, op hellingen en in (droog)dalen.	Plateaus met hoog gelegen vlakke delen en toppen van de plateaus. Zie ook kaart uit Landschapsvisie Zuid-Limburg (2007).
Groene karakter	Bronbossen, beken, hellingbossen, kalkgraslanden, heischrale graslanden, moerassen, bronnen, zinkflora, mantel- en zoomvegetaties, hellingen met veel graften, grubben en holle wegen	Goud- en zilvergroene natuurzones, Bronsgroene landschapszone.
Cultuurhistorisch erfgoed	Verwachte en reeds bekende archeologische waarden, mottes, kastelen, historische bouwkunst, historisch geografische elementen en patronen, zoals wegen- en kavelpatronen, verdedigingswerken, ondergrondse kalksteengroeves, heggen.	Geheel Zuid-Limburg (vooral punt, lijnlocaties en ensembles)

**Bijlage bij artikel 3.1.1, onder e, van de Omgevingsverordening Limburg 2014:
Lijst met systemen**

1. Luchtwasser;
2. Warmtewisselaar;
3. Warmteheater;
4. Mixluchtventilatie;
5. Biofilter;
6. Putten bij rundvee gekoppeld aan dierplaatsen;
7. Rooster(vloeren) bij rundvee gekoppeld aan dierplaatsen.

Bijlage bij artikel 3.1.2, eerste lid, van de Omgevingsverordening Limburg 2014:

Emissiefactoren voor de emissie vanuit het dierenverblijf, inclusief de emissie van de mest die in het dierenverblijf is opgeslagen (Versie september 2015)

Code in RAV	Categorie	Streef-reductie	Emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar volgens traditioneel systeem	Streef-emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar	Maximale toegestane emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar ¹
Runderen					
A 1	diercategorie melk- en kalfkoeien ouder dan 2 jaar	40-70%	13,0	7,8-3,9 Afhankelijk van type stal (open of mechanisch geventileerd en al of niet beweiding)	10,4
A 2	diercategorie zoogkoeien ouder dan 2 jaar ²	0%	4,1	-	4,1
A 3	diercategorie vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	40-85%	4,4	Afhankelijk van type stal (open of mechanisch geventileerd en al of niet beweiding)	4,4
A 4	diercategorie vleeskalveren tot 8 maanden	40-85%	3,5		3,5
A 6	diercategorie vleesstieren en overig vleesvee van 8 tot 24 maanden (roodvleesproductie)	40-85%	5,3		5,3
A 7	Diercategorie fokstieren en overig rundvee ouder dan 2 jaar	40-85%	6,2		6,2
Schapen					
B 1	diercategorie schapen ouder dan 1 jaar, inclusief lammeren tot 45 kg	0%	0,7	0,7	0,7
Geiten					
C 1	diercategorie geiten ouder dan 1 jaar	40-85%	1,9	Afhankelijk van type stal (open of mechanisch geventileerd en al of niet beweiding)	1,9
C 2	diercategorie opfokgeiten van 61 dagen tot en met één jaar	40-85%	0,8		0,8
C 3	diercategorie opfokgeiten en afmestlammeren tot en met 60 dagen	40-85%	0,2		0,2

Code in RAV	Categorie	Streef-reductie	Emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar volgens traditioneel systeem	Streef-emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar	Maximale toegestane emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar ¹
Varkens					
D 1.1	diercategorie biggenopfok (gespeende biggen)	85%	0,69	0,10	0,10
	biologische varkenshouderij ³	40%			0,69
D 1.2	diercategorie kraamzeugen (incl. biggen tot spenen)	85%	8,3	1,3	1,3
	biologische varkenshouderij ³	40%			8,3
D 1.3	diercategorie guste en dragende zeugen	85%	4,2	0,63	0,63
	biologische varkenshouderij ³	40%			4,2
D 2	diercategorie dekberen, 7 maanden en ouder	85%	5,5	0,83	0,83
	biologische varkenshouderij ³	40%			5,5
D 3	diercategorie vleesvarkens, opfokberen van ca. 25 kg tot 7 maanden, opfokzeugen van ca. 25 kg tot eerste dekking	85%	3,0	0,45	0,45
	biologische varkenshouderij ³	40%			3,0
Kippen					
E 1	diercategorie opfokhennen en hanen van legrassen; jonger dan 18 weken				
	overige huisvestingsystemen niet-batterijhuisvesting	85%	0,17	0,0255	0,016 kolonie 0,11 scharrel 0,030 volièrre

Code in RAV	Categorie	Streef-reductie	Emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar volgens traditioneel systeem	Streef-emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar	Maximale toegestane emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar ¹
	NB: subcategorie biologische opfokhennen ⁴				bio scharrel: 0,17 bio volière: 0,05
	overige huisvestingssystemen batterijhuisvesting	85%	0,045	0,007	0,006
E 2	diercategorie legkippen en (groot-)ouderdieren van legrassen NB: Subcategorie legouderdieren NB: subcategorie biologische leghennen ⁴	85%	0,315	0,047	0,030 kolonie 0,068 scharrel 0,055 volière 0,150 legouderdieren bio scharrel:0,09 bio volière: 0,09
E 3	diercategorie (groot)ouderdieren van vleeskuikens in opfok; jonger dan 19 weken	85%	0,250	0,0375	0,183
E 4	diercategorie (groot)ouderdieren van vleeskuikens	85%	0,580	0,087	0,435
E 5	diercategorie vleeskuikens	85%	0,080	0,012	0,035
E6	Additionele technieken i.c.m. - opfokleghennen (E1) en vleeskuikens (E5); - leghennen (E2) en vleeskuiken(groot)ouderdieren (E3 en E4)	85%	0,030 0,050	0,0045 0,0075	0,010 0,015
Kalkoenen					
F 1	diercategorie ouderdieren van vleeskalkoenen in opfok, tot 6 weken	85%	0,15	0,023	0,15

Code in RAV	Categorie	Streef-reductie	Emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar volgens traditioneel systeem	Streef-emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar	Maximale toegestane emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar ¹
F 2	diercategorie ouderdieren van vleeskalkoenen in opfok; van 6 tot 30 weken	85%	0,47	0,07	0,47
F 3	diercategorie ouderdieren van vleeskalkoenen van 30 weken en ouder	85%	0,59	0,0885	0,59
F 4	diercategorie vleeskalkoenen	85%	0,68	0,102	0,49
Eenden					
G 1	diercategorie ouderdieren van vleeseenden tot 24 maanden	85%	0,32	0,047	0,32
G 2	diercategorie vleeseenden				
	binnen mesten	85%	0,210	0,03	0,210
	buiten mesten (per afgeleverde eend)	0%	0,019	0,019	0,019
Nertsen					
H 1	diercategorie nertsen, per fokteef	85%	0,58	0,087	0,25
Konijnen					
I 1	diercategorie voedster van konijnen inclusief 0,15 ram en bijbehorende jongen tot speenleeftijd	85%	1,2	0,18	0,77
I 2	diercategorie vlees en opfokkonijnen tot dekleeftijd	85%	0,2	0,03	0,12
Parelhoenders					
J 1	diercategorie parelhoenders voor de vleesproductie	0%	0,080	0,080	0,080
Paarden					
K 1	diercategorie volwassen paarden (3 jaar en ouder)	0%	5,0	5,0	5,0
K 2	diercategorie paarden in opfok (jonger dan 3 jaar)	0%	2,1	2,1	2,1
K 3	diercategorie volwassen pony's (3 jaar en ouder)	0%	3,1	3,1	3,1
K 4	diercategorie pony's in opfok (jonger dan 3 jaar)	0%	1,3	1,3	1,3

Code in RAV	Categorie	Streef-reductie	Emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar volgens traditioneel systeem	Streef-emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar	Maximale toegestane emissie in kg NH3 per dierplaats per jaar ¹
Struisvogels					
L 1	diercategorie struisvogelouderdieren	0%	2,5	2,5	2,5
L 2	Diercategorie opfokstruisvogels (tot 4 maanden)	0%	0,3	0,3	0,3
L 3	Diercategorie vleesstruisvogels (4 tot 12 maanden)	0%	1,8	1,8	1,8

¹ Voor de berekening van de emissie worden de emissiefactoren toegepast die zijn opgenomen in bijlage 1 bij de Regeling ammoniak en veehouderij (RAV). Voer- of managementmaatregelen zoals opgenomen in bijlage 2 bij de Regeling Ammoniak en Veehouderij worden niet meegenomen bij het bepalen van de emissie

² Huisvesting van zoogkoeien vindt niet plaats in standaard stallen, vandaar geen verdere eisen. Tevens is sprake van een lange beweidingsperiode

³ Biologische veehouders dienen een bewijs van aanmelding of certificaat van Skal te overhandigen om te kunnen vaststellen dat het gaat om (omschakeling naar) een biologisch veehouderij bedrijf. Varkensbedrijven aangesloten bij Livar worden als biologische veehouderij beschouwd. Voor biologische varkenshouderij geldt een streefreductie van 40%. Per geval worden aanvullende emissie reducerende maatregelen gevraagd

⁴ Biologische pluimveebedrijven hebben een andere emissie waarde omdat er nog weinig stalsystemen beschikbaar zijn

**Bijlage bij artikel 4.3.2 van de Omgevingsverordening Limburg 2014:
Verboden inrichtingen in grondwaterbeschermingsgebieden**

- a. inrichtingen voor het opslaan, overslaan of bewerken van steenkool, ertsen of derivaten van ertsen;
- b. inrichtingen voor het vervaardigen van ruw ijzer, ruw staal, of primaire non-ferro metalen;
- c. inrichtingen voor het vervaardigen van cokes uit steenkool;
- d. inrichtingen voor het opslaan, overslaan, bewerken, verwerken, of verwijderen van afvalstoffen;
- e. inrichtingen voor het opslaan, bewerken, verwerken, of storten van baggerspecie op land of op of in oppervlaktewateren;
- f. inrichtingen voor het vervaardigen, onderhouden, repareren of het behandelen van de oppervlakte van schepen;
- h. inrichtingen voor het afleveren van brandstoffen voor motorvoertuigen of schepen;
- i. inrichtingen voor de opslag van ontvlambare of brandbare vloeistoffen, afgewerkte olie, gevaarlijke stoffen, CMR-stoffen of andere bodembelastende stoffen in ondergrondse opslagtanks;
- j. inrichtingen voor het inwendig reinigen van tanks, tankwagens, tankcontainers, tankschepen of bulkcontainers;
- k. inrichtingen waar gelegenheid wordt geboden voor het afmeren van pleziervaartuigen en waar afgewerkte olie, bilgewater, afvalwater of andere afvalstoffen worden opgeslagen;
- l. zuiveringstechnische werken en bedrijfsafvalwaterzuiveringen die zelfstandig een inrichting vormen;
- m. inrichtingen voor het recreatievissen of het kweken van siervis of consumptievis in een bassin dat in direct contact staat met de bodem of oppervlaktewater;
- n. inrichtingen voor oppervlaktebehandeling van metalen of kunststoffen door middel van een elektrolytisch of chemisch procédé, of het aanbrenge van gesmolten metaal waarbij de gebruikte behandelingsbaden direct in of op de bodem zijn geplaatst;.
- o. inrichtingen voor aardolie- of aardgaswinning;
- p. inrichtingen voor de bewerking van splijt- en kweekstoffen;
- q. inrichtingen voor het parkeren van vervoerseenheden met gevaarlijke stoffen;
- r. inrichtingen voor het gebruiken van gemotoriseerde voertuigen of vaartuigen in wedstrijdverband of voor recreatieve doeleinden in de open lucht.

**Bijlage bij artikel 4.3.3, tweede lid, van de Omgevingsverordening Limburg 2014:
Verboden stoffen**

CMR-stoffen:	Risk- indeling volgens 67/548/EEG of 1999/45/EG	Hazard-indeling volgens 1272/2008/EG
<p>Stoffen en mengsels die op grond van Richtlijn 67/548/EEG of richtlijn 1999/45/EG zijn ingedeeld als:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kankerverwekkend (categorie 1 of 2), - mutageen (categorie 1 of 2), of: - giftig voor de voortplanting (categorie 1 of 2) <p>dan wel op grond van Verordening (EG) 1272/2008 zijn ingedeeld als</p> <ul style="list-style-type: none"> - kankerverwekkend (categorie 1A of 1B) - Mutageen (categorie 1A of 1B), of: - Giftig voor de voortplanting (categorie 1A of 1B) <p>met een of meer van de hiernaast vermelde veiligheidszinnen.</p>	<p>R45 R46 R49 R60 R61</p>	<p>H350 H350i H340 H360F H360D H360FD H360Df H360Fd</p>
<p>Overige stoffen en mengsels waarin de volgende stoffen voorkomen in een concentratie van meer dan 0,1massa-%:</p>	<p>CAS nr.</p>	
1.	Polybroombifenylen	59536-65-1
2.	Kwikverbindingen	--
3.	Arsenenverbindingen	--
4.	Organische tinverbindingen	--
5.	Trichloormethaan (Chloroform)	67-66-3
6.	1.1.2-Trichloorethaan	79-00-5
7.	1,1,2,2-tetrachloorethaan	79-34-5
8.	1,1,1,2-tetrachloorethaan	630-20-6
9.	Pentachloorethaan	76-01-7
10.	1,1-dichlooretheen	75-35-4
11.	Hexachloorethaan	67-72-1
12.	Gechloreerde parafines met een korte keten (C ₁₀₋₁₃ ,	85535-84-8

	SCCP's)	
13.	Tolueen	108-88-3
14.	Trichloorbenzeen	12002-48-1
14	1,2,4- Trichloorbenzeen,	120-82-1
a	1,3,5- Trichloorbenzeen,	108-70-3
14	1,2,3- Trichloorbenzeen	87-61-6
b		
14c		
15.	Pentachloorbenzeen	608-93-5
16.	Broommethaan (methylbromide)	74-83-9
17.	Dichloormethaan (methyleenchloride)	75-09-2
18.	Hexachloorbutadieen	87-68-3
19.	Tetrachlooretheen	127-18-4
20.	Trichlooretheen	79-01-6
21.	Vinylbromide	593-60-2
22.	Perfluorooctanilsulfonzuren en hun zouten	--
23.	Hexachloorcyclopentadieen	77-47-4
24.	1,2 dichlooretheen (cis en trans)	540-59-0

Uitzonderingen

Indien stoffen of mengsels deel uitmaken van:

- a. geneesmiddelen voor dieren (Richtlijn 2001/82/EG) of mensen (Richtlijn 2001/83/EG);
- b. cosmetische producten (Richtlijn 76/768/EG);
- c. benzine en diesel (Richtlijn 98/70/EG);
- d. brandstoffen die in een gesloten systeem worden verkocht, zoals gasflessen;
- e. derivaten van minerale olie, bestemd voor brandstof in voertuigen of verbrandingsinstallaties;
- f. derivaten van aardolie en minerale olie bestemd voor wegverharding of dakbedekking, mits gebruikt volgens de geldende regels;
- f. kunstschilderverven (Verordening (EG) nr. 1272/2008);
- g. asbest, erioniet en vuurvaste ceramische vezels.

**Bijlage bij artikel 4.3.3, derde lid, van de Omgevingsverordening Limburg 2014:
Drempelwaarde-stoffen**

Tot 1 juni 2015 tenzij CLP-classificatie eerder bekend is

Enkelvoudige (zuivere) stoffen en mengsels

Etiket		Stofcategorie met bijbehorende RISK-zin	Drempelwaarde
	1	Zeer giftig (T+) R26 R27 R28 Comb R26/27/28 R39 icm R26/27/28	500 kg of 0,5 m ³
	2	Giftig (T) R23 R24 R25 Comb R23/24/25 R39 icm R23/24/2 R48 icm R23/24/25	500 kg of 0,5 m ³
	9i	Giftig voor het milieu m.u.v. als brandstof gebruikte minerale oliën	500 kg of 0,5 m ³
Geen etiket zie VIB		Schadelijk voor het milieu, m.u.v. als brandstof gebruikte minerale oliën *	2000 kg of 2 m ³
Geen etiket zie EURAL- code**		Gevaarlijke afvalstoffen met niet nader gespeci- ficieerde gevaars- eigenschappen *	500 kg of 0,5 m ³

Bron: Wet milieugevaarlijke stoffen (Wms-tabel)

Zodra CLP-classificatie bekend is, maar uiterlijk vanaf 1 juni 2015

Enkelvoudige (zuivere) stoffen en mengsels

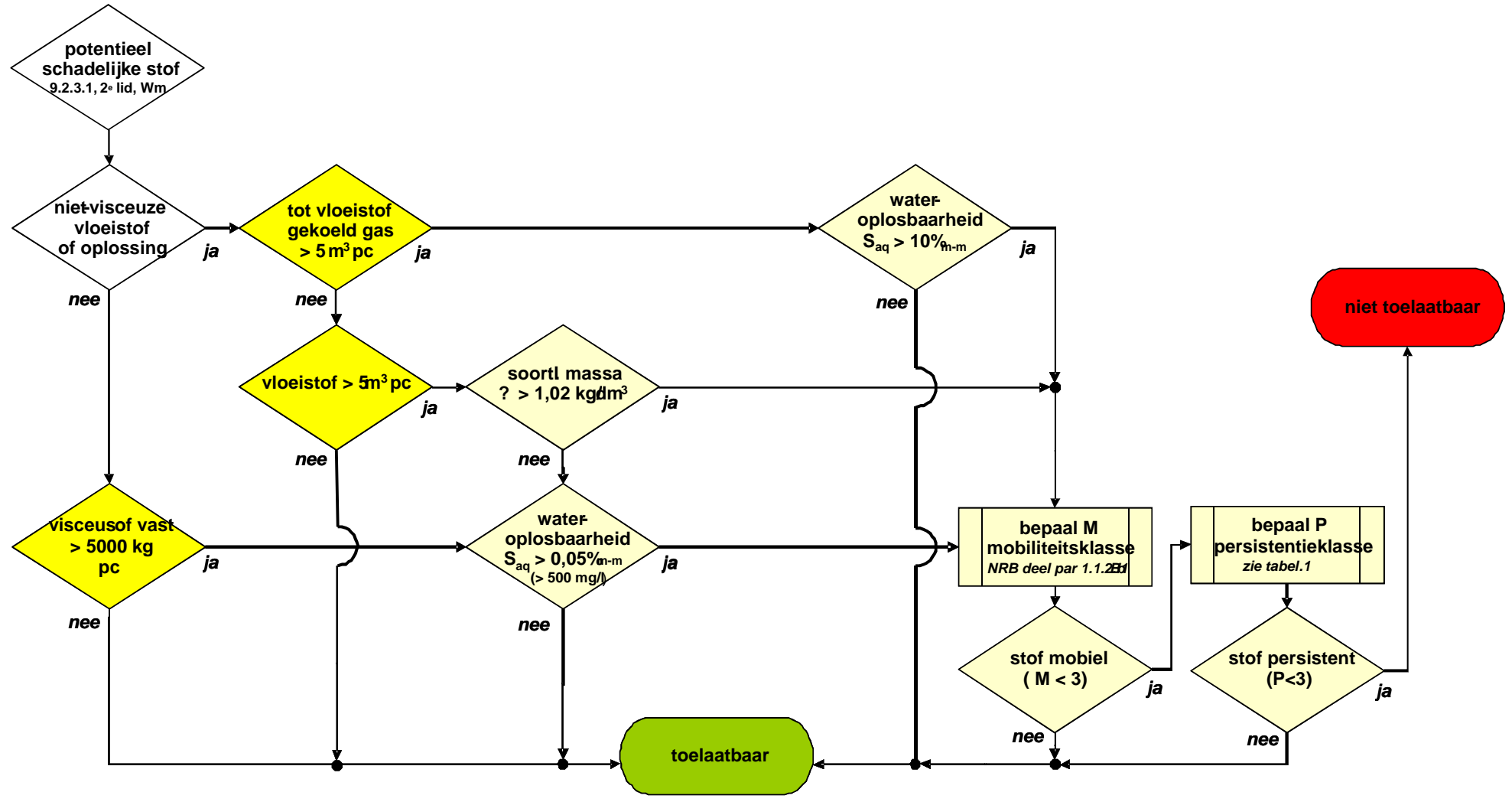
Etiket	Stofcategorie met bijbehorende HAZARD-zin	Drempelwaarde
 GEVAARLIJK	Acute toxiciteit categorie 1 Acute toxiciteit categorie 2 Acute toxiciteit categorie 3	H300 H301 H310 H311 H330 H331 500 kg of 0,5 m ³
 GEVAARLIJK	Specifieke doelorgaantoxiciteit bij eenmalige blootstelling categorie 1 Specifieke doelorgaantoxiciteit bij herhaaldelijke blootstelling categorie 1	H370 H372 500 kg of 0,5 m ³
 WAARSCHUWING	Aquatisch acuut	H400 500 kg of 0,5 m ³
 Signaalwoord niet van belang	Aquatisch acuut categorie 1 Chronische aquatische toxiciteit categorie 1 Chronische aquatische toxiciteit categorie 2 m.u.v. als brandstof gebruikte minerale oliën *	H400 H410 H411 500 kg of 0,5 m ³
Geen etiket zie VIB	Chronische aquatische toxiciteit categorie 3 Chronische aquatische toxiciteit categorie 4 m.u.v. als brandstof gebruikte minerale oliën *	H412 H413 2000 kg of 2 m ³
Geen etiket zie EURAL-code **	Gevaarlijke afvalstoffen met niet nader gespecificeerde gevaareigenschappen *	Niet bekend 500 kg of 0,5 m ³

Bron: Chemicals: classification, labeling and packaging of substances and mixtures (EG) nr. 1272/2008 (CLP-tabel)

* Voor de beoordeling als bedoeld in de bijlage bij artikel 4.3.3, vierde lid, aangemerkt als giftig.

** Indien een stof volgens Eural niet-gevaarlijk is, wordt uitgegaan van de gevaarseigenschappen die bekend zijn.

Bijlage bij artikel 4.3.3, vierde lid, van de Omgevingsverordening Limburg 2014:
 Beoordeling toelaatbaarheid opslag in grote hoeveelheid

Toelichting bij de Omgevingsverordening Limburg 2014

Algemeen

De Omgevingsverordening Limburg was een samenvoeging van de Provinciale milieuverordening, de Wegenverordening, de Waterverordening en de Ontgrondingenverordening. De Omgevingsverordening Limburg is op 1 januari 2011 in werking getreden. Nu, in 2014, wordt de Omgevingsverordening opnieuw gewijzigd, vanwege de vaststelling van POL 2014, waarin is bepaald dat er een nieuw hoofdstuk Ruimte aan de Omgevingsverordening wordt toegevoegd. Dat hoofdstuk Ruimte is gericht op de doorwerking van het ruimtelijke beleid van POL 2014 naar gemeentelijke ruimtelijke plannen.

Behalve de toevoeging van het hoofdstuk Ruimte zijn in de Omgevingsverordening Limburg 2014 ook de verordeningen Veehouderijen en Natura 2000 (van oktober 2013) en Wonen Zuid-Limburg (van juli 2013) opgenomen. Hiermee zijn alle verordeningen die betrekking hebben op het omgevingsbeleid ondergebracht in één document.

Tenslotte is van de gelegenheid gebruik gemaakt om diverse technische aanpassingen en verbeteringen in de overige onderdelen aan te brengen.

Het hoofdstuk Ruimte heeft twee kenmerkende verschillen met de andere onderdelen van de verordening.

In de eerste plaats bevat het hoofdstuk geen gedragsvoorschriften die gelden voor iedereen, maar uitsluitend instructiebepalingen die zijn gericht tot gemeentebesturen. Elders in de Omgevingsverordening wordt zeer incidenteel gebruik gemaakt van deze methodiek, maar het hoofdstuk Ruimte kent geen andere bepalingen dan opdrachten aan gemeentebesturen, die door de besturen in acht moeten worden genomen bij het vaststellen van bestemmingsplannen en bepaalde omgevingsvergunningen.

Het tweede verschil met de overige onderdelen van de Omgevingsverordening is dat de Wet ruimtelijke ordening slechts zeer beperkte mogelijkheden biedt om ontheffing te verlenen van een bepaling uit het hoofdstuk Ruimte. De consequentie daarvan is dat in de Omgevingsverordening nu twee ontheffingsregelingen voorkomen, met verschillende procedures.

De toelichting op het bestaande gedeelte van de Omgevingsverordening Limburg uit 2011 is integraal overgenomen en vervolgens aangevuld met een "Toelichting 2014". In die laatste toelichting wordt ingegaan op de wijzigingen en verbeteringen die het gevolg zijn van gewijzigd beleid. De wijzigingen in de vorm van tekstuele verbetering of aanpassingen aan veranderde wetgeving, zijn niet nader toegelicht.

Hoofdstuk 2 Ruimte

Paragraaf 2.1 Algemeen

Het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening Limburg 2014 is gebaseerd op artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). In 2008 is het ruimtelijk ordeningsrecht grondig gewijzigd, met name waar het de onderlinge verhoudingen tussen de drie overheidslagen gemeente, rijk en provincie betreft. Eén van de meest in het oog springende veranderingen was het wegvallen van de goedkeuringsbevoegdheid van bestemmingsplannen. Met die goedkeuringsbevoegdheid kon de Provincie rechtstreeks invloed uitoefenen op de inhoud van bestemmingsplannen. Onder de huidige Wro is dat alleen nog mogelijk ten aanzien van die onderdelen van het ruimtelijk beleid, die in een zogenaamde ruimteverordening zijn

ondergebracht. Dat betekent dat Provinciale Staten bewust moeten kiezen welke onderwerpen voor doorwerking via de verordening in aanmerking komen.

In het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening 2014 zijn voor een beperkt aantal onderdelen van het POL-beleid regels opgenomen. In het POL 2014 is een toelichting gegeven op de gemaakte keuzes voor de onderwerpen die in dit hoofdstuk zijn opgenomen.

Daarnaast zijn regelingen opgenomen die naar de mening van het Rijk door de Provincies nader moeten, dan wel kunnen worden uitgewerkt in een provinciale ruimteverordening. Dit vloeit voort uit het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), van 30 december 2011. Met name gaat het dan om de regels voor de ecologische hoofdstructuur, die zijn ondergebracht in het onderdeel Goudgroene natuurzone.

Doelgroep verordening

De ruimteverordening richt zich tot de gemeentebesturen. De instructies die in dit hoofdstuk staan moeten door de gemeentebesturen in acht worden genomen bij het opstellen van bestemmingsplannen en beheersverordeningen en bij het verlenen van omgevingsvergunningen.

De ruimteverordening heeft dus geen rechtstreekse werking naar burgers en bedrijven, zoals dat voor de meeste andere hoofdstukken van de Omgevingsverordening 2014 wel het geval is.

Reikwijdte verordening

De ruimteverordening geldt ten aanzien van bestemmingsplannen, beheersverordeningen en omgevingsvergunningen waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3°, van de Wabo van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken. De laatste categorie betreft de vroegere projectbesluiten op grond van de Wro.

Nieuwe plannen voor gewijzigde situaties:

De verordening geldt alleen voor nieuwe ruimtelijke plannen, die worden vastgesteld na inwerkingtreding van de verordening. Dat is bepaald in artikel 10.1.3, zesde lid, van de verordening. Bovendien is het niet de bedoeling dat de verordening op *alle* nieuwe of gewijzigde plannen wordt toegepast. Een wijzigingsplan dat bijvoorbeeld alleen betrekking heeft op een aanpassing van de voorschriften, zonder dat er sprake is van een nieuwe ontwikkeling, valt niet onder de verordening. De verordening is wel van toepassing als het ruimtelijke plan betrekking heeft op een uitbreiding of verandering van bebouwing of activiteiten. Het veranderen van een agrarische bestemming naar bijvoorbeeld wonen binnen hetzelfde gebouw valt dus wel onder de verordening, omdat hiermee andere activiteiten mogelijk worden gemaakt.

Ontheffingen

Voor het hoofdstuk Ruimte geldt een andere regeling voor het verlenen van ontheffingen dan voor de overige onderdelen van de verordening. Dat heeft te maken met artikel 4.1a van de Wet ruimtelijke ordening, waarin is bepaald dat ontheffingen alleen mogelijk zijn voor bijzondere, niet-voorzienbare gevallen. Feitelijk is de ontheffing daarmee een soort hardheidsclausule geworden. De in artikel 2.1.2 opgenomen ontheffingsregeling sluit volledig aan bij de wettekst.

Er zijn geen procedurebepalingen voor het verlenen van een ontheffing opgenomen. Ontheffingen op grond van hoofdstuk Ruimte zijn onderdeel van de voorbereiding van een ruimtelijk plan en in dat kader kunnen deze vormvrij bij Gedeputeerde Staten worden aangevraagd. Gedeputeerde Staten beslissen hierop zo snel mogelijk, in de regel binnen enkele weken, zodat de procedure voor het ruimtelijk plan

geen onnodige vertraging oploopt. Ontheffingen zijn geen zelfstandige besluiten. Op grond van artikel 8.3, vierde lid, Wro worden de ontheffing en het besluit dat daarop is gebaseerd, voor het instellen van beroep als één besluit aangemerkt. Procedureel lift de ontheffing dus mee met het ruimtelijk plan.

Paragraaf 2.2 Duurzame verstedelijking

Stedelijke ontwikkeling (art. 2.2.1)

De definitie 'stedelijke ontwikkeling' is ontleend aan het bepaalde in artikel 1.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). POL2014 zet sterk in op het zoveel mogelijk concentreren van nieuwe stedelijke ontwikkelingen binnen bestaand stedelijk gebied. Voor de afbakening van ruimtelijke functies binnen het 'bestaand stedelijk gebied', kan voor de toepassing van POL2014 worden aangesloten bij de omschrijving in artikel 1.1.1 Bro. Het gaat daarbij om een bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca en de daarbij behorende openbare en of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur". Anders gezegd: het gaat dus om bestaand bebouwd gebied van steden en plattelandskernen. Op kaart 1 behorende bij POL2014 is het (bestaand) bebouwd gebied nader op kaart aangeduid.

Artikel 2.2.1 bevat tevens een definitie van 'monumentale gebouwen' en 'beeldbepalende gebouwen'. Bij rijksmonumenten gaat het om door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (namens de minister van OCW) aangewezen bouwwerken die vanwege hun bijzondere cultuurhistorische waarde behouden moeten blijven. Beschermd stads- en dorpsgezichten zijn bijzondere cultuurhistorische gebieden, bijvoorbeeld historische kernen, en worden door de ministeries van OCW en I en M aangewezen.

Ladder voor duurzame verstedelijking (art. 2.2.2)

In artikel 3.1.6, tweede lid, Bro is de zogenaamde 'ladder voor duurzame verstedelijking' opgenomen. Er is voor gekozen om - via een verwijzing in artikel 2.2.2 - deze ladder ook in deze verordening op te nemen, omdat toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking ook een provinciaal ruimtelijk belang is. Voor de toepassing van artikel 2.2.2 van de verordening moet worden uitgegaan van de tekst van artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening.

De ladder voor duurzame verstedelijking heeft betrekking op stedelijke ontwikkelingen: woningbouw, kantoren, bedrijven, detailhandel en andere stedelijke voorzieningen. POL 2014 gaat bij de toepassing van de ladder ervan uit, dat ook wordt onderzocht in hoeverre nieuwe stedelijke ontwikkelingen kunnen worden ondergebracht in leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen volgens de in artikel 2.2.3 beschreven aanpak.

De ladder voor duurzame verstedelijking uit drie stappen:

1. Eerst wordt nagegaan of er op regionaal niveau een actuele behoefte is aan nieuwe ruimte voor woningbouw, kantoren, bedrijven, detailhandel of andere stedelijke voorzieningen. Uitgaande van een dergelijke behoefte, is het de bedoeling dat binnen de drie regio's in programmatische zin afspraken worden gemaakt over de wijze waarop nadere invulling c.q. uitvoering wordt gegeven aan deze stedelijke ontwikkeling(sbehoefte). Deze afspraken kunnen inhoudelijk nader vorm krijgen in bijvoorbeeld een (intergemeentelijke) structuurvisie, een bestuursakkoord/-overeenkomst of een gemeentelijke beleidsnota.
2. Als de behoefte voldoende is gemotiveerd, moet worden bezien of aan de behoefte kan worden voldaan door het benutten van locaties voor herstructurering, intensivering of transformatie binnen het

bestaand bebouwd gebied binnen de betreffende regio. Op kaart 1 behorende bij POL 2014 is het (bestaand) bebouwd gebied aangeduid. Dit betekent dus dat nieuwe stedelijke ontwikkelingen bij voorkeur een plaats moeten krijgen binnen het bestaand bebouwd gebied.

3. Indien toepassing van stap 2 geen resultaat oplevert en de nieuwe stedelijke ontwikkeling dus niet in het bestaand bebouwd gebied kan plaatsvinden, dan zal de benodigde ruimte zoveel mogelijk in het direct aansluitende gebied moeten worden gezocht. Dit kan echter slechts bij uitzondering het geval zijn en het moet daarbij tevens gaan om locaties die, gebruikmakend van de verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld. Het eventuele verlies aan omgevingskwaliteiten op deze locaties zal moeten worden gecompenseerd.

In bovenstaande stappen is de ladder voor duurzame verstedelijking op hoofdlijnen omschreven. Wij hechten er grote waarde aan dat toepassing wordt gegeven aan deze ladder, omdat het een van de leidende principes is voor het verstedelijkingvraagstuk en een belangrijk ondersteunend instrument is om op een kwalitatieve wijze te kunnen sturen op bepaalde ruimtelijke ontwikkelingen.

In paragraaf 3.1.5 van het POL 2014 zijn onder de noemer van 'Limburgse principes' een aantal algemene principes voor de duurzame verstedelijking benoemd die door ons worden gehanteerd. Enkele hiervan komen reeds terug in de hiervoor omschreven stappen 1 tot en met 3.

Het zijn principes die wij als provincie aanhouden waar het gaat om het zelf initiëren van ruimtelijke ontwikkelingen, maar die ook gemeenten geacht worden mee te nemen in hun ruimtelijke plannen met betrekking tot toestaan van nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Wij zullen nieuwe ruimtelijke plannen hierop ook via de reguliere (ruimtelijke) procedures, denk aan het vooroverleg als bedoeld in artikel 3.1.1 Bro en de vervolgpcedures, beoordelen.

In de toelichting bij een ruimtelijk plan zal afdoende moeten worden beschreven:

- dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- op welke wijze in dat plan toepassing is gegeven aan de ladder voor duurzame verstedelijking en aan hetgeen daaromtrent is opgenomen in het POL 2014.

Herbenutting leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen (art.2.2.3)

Zowel in het stedelijk gebied als daarbuiten hebben we steeds vaker te maken met leegstaande of leegkomende bebouwing. Daarbij gaat het vaak om leegstaande woningen, bedrijfsgebouwen, kantoren, agrarische bebouwing, scholen, winkels etc.. Een aspect dat daarbij onze bijzondere aandacht heeft is de leegstand van monumentale en beeldbepalende gebouwen en het zoeken van herbenuttingsmogelijkheden voor dit soort bijzondere gebouwen.

Herbenutting van leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen is voor ons dan ook een belangrijk principe bij de toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking. Het bepaalde in artikel 2.2.2 en 2.2.3 geeft uitdrukking aan dit principe. Om helder te krijgen wat voor de toepassing van de verordening op dit onderdeel moet worden verstaan onder 'monumentale en beeldbepalende gebouwen', is in art. 2.2.1 een definitie van beide typen gebouwen opgenomen.

Herbenutting van monumentale en beeldbepalende gebouwen kan bijdragen aan de instandhouding van de betreffende gebouwen zelf, maar ook aan het behoud of verbeteren van het woon- en leefklimaat in de steden en dorpen waar dit aan de orde is. De opgave in artikel 2.2.3 bevat een inspanningsverplichting voor gemeenten. Deze houdt in dat wij wensen dat bij nieuwe ontwikkelingen op het gebied van bijvoorbeeld kantoren, woningbouw, bedrijventerreinen, detailhandel, land- en tuinbouw, vrije

tijdseconomie/verblijfsaccommodaties in eerste instantie naar leegstaande monumentale en, indien dit geen resultaat heeft, vervolgens naar leegstaande beeldbepalende gebouwen wordt gekeken en deze ook zoveel mogelijk hiervoor worden benut. Bij nieuwe ontwikkelingen gaat het niet alleen om nieuwbouw, uitbreiding en herstructurering van terreinen of bebouwing, maar ook om functiewijzigingen waarbij de nieuwe functie in een gebouw wordt ondergebracht.

Waar het gaat om het zoeken naar herbenuttingsmogelijkheden kent artikel 2.2.3 een nadrukkelijke voorkeursvolgorde: eerst komen de leegstaande monumentale gebouwen voor (een beoordeling op de mogelijkheid van) herbenutting in aanmerking en wanneer dit geen resultaat oplevert, de leegstaande beeldbepalende gebouwen. Ook het POL 2014 (zie par. 3.1.5) gaat uit van deze beoordelingsvolgorde.

Als het gaat om een nieuwe stedelijke ontwikkeling, waarop ook artikel 3.1.6, tweede lid, Bro van toepassing is, dan zal het onderzoek naar de herbenuttingsmogelijkheden deel uitmaken van het onderzoek dat plaats moet vinden in het kader van de ladder van duurzame verstedelijking die in dit artikel is opgenomen. Concreet houdt dat in dat bij trede 2 van de ladder van duurzame verstedelijking eerst wordt gekeken naar geschikte binnenstedelijke herbenuttingsmogelijkheden. Zijn die niet voorhanden dan wordt gezocht naar een andere geschikte binnenstedelijke locatie. Wordt deze gevonden, dan is het onderzoek naar de herbenuttingsmogelijkheden ook klaar.

Is een binnenstedelijke locatie niet voorhanden, dan komt trede 3 aan bod, waarbij wederom in eerste instantie gezocht wordt naar een geschikte herbenuttingsmogelijkheid, alvorens de ontwikkeling elders buiten het bebouwde gebied kan worden ondergebracht.

In de toelichting bij een ruimtelijk plan zal afdoende moeten worden verantwoord en inzichtelijk gemaakt op welke wijze, eventueel ook regionaal of richting buurgemeenten bezien, in dat plan toepassing is gegeven aan bovenstaande inspanningsverplichting. Gemeenten kunnen daarbij uitgaan van wat in de gegeven situatie financieel, juridisch en feitelijk gezien binnen redelijke grenzen haalbaar is. De vraag binnen welk gebied naar leegstaande monumentale of beeldbepalende gebouwen gezocht moet worden, wordt bepaald door de functie van het gebouw en het verzorgingsgebied. In beginsel is het voldoende dat binnen de eigen gemeentegrens naar eventuele mogelijkheden wordt gezocht. In voorkomende gevallen - bijvoorbeeld als de nieuwe functie een regionaal verzorgingsgebied heeft - dient ook naar mogelijkheden buiten de eigen gemeentegrens te worden gekeken.

De Provincie is graag bereid om in voorkomende gevallen mee te denken over maatregelen die noodzakelijk zijn om een monumentaalgebouw of locatie geschikt te maken voor een andere functie. Ook zal de Provincie zorg dragen voor een overzicht van in Limburg voorkomende rijksmonumenten en van gemeentelijke monumenten/beeldbepalende gebouwen

Bij de beoordeling van een ruimtelijk plan wordt door de Provincie tevens bekeken op welke wijze de gemeente invulling heeft gegeven aan haar inspanningsverplichting met betrekking tot het zoeken naar herbenuttingsmogelijkheden voor leegstaande monumentale en beeldbepalende gebouwen.

Paragraaf 2.3 Reserveringszones langs spoorwegen en provinciale wegen

Wij streven ernaar dat Limburg uitstekend bereikbaar is en blijft en daarbij speelt een goed functionerend regionaal verbindend wegennet (RVWN) en spoorwegennet een belangrijke rol. De verkeersdruk op het RVWN leidt op dit moment over het algemeen niet tot duidelijke knelpunten of congestie. Slechts op een

beperkt aantal deeltrajecten van enkele wegen is er sprake van een kritische belasting (zie PVVP-programma 2014).

Niettemin is er vanwege het belang van de bereikbaarheid van Limburg aanleiding om voor de bovenregionaal verbindende wegen van het RVWN via monitoring 'de vinger aan de pols te houden' om tijdig knelpunten te kunnen signaleren en te agenderen. Daarbij gaat het concreet om de:

- N280 - gedeelte tussen de aansluiting met de A2 (hm 4,4) en brug over het lateraalkanaal bij Roermond (hm 16,0), en het gedeelte tussen de aansluiting met de A73 (hm 21,0) en de Duitse grens (hm 25,0);
- N276 - gedeelte tussen de aansluiting met de N297 (hm 19,7) en de N299 (hm 4,0);
- N297 - gedeelte tussen de aansluiting met de N276 (hm 12,2) en de Duitse grens (hm 14,4);
- N294 (hm 0,0 t/m hm 4,0);
- N274 - gedeelte tussen de aansluiting met de huidige komgrens/toekomstige aansluiting met de Buitenring Parkstad Limburg (hm 0,0) en de Duitse grens (hm 2,4);
- N281 - gedeelte tussen de aansluiting met de A76 knooppunt Ten Esschen (hm 32,3) en de aansluiting met de A76 knooppunt Bocholtz (hm 21,2);
- Buitenring Parkstad Limburg - gedeelte tussen de aansluiting met de A76 bij Nuth en de aansluiting met de N281 bij Avantis); (nog aan te leggen; voorlopig wegnummer N299n; nog geen hectometrering beschikbaar).

Voor deze provinciale wegen kan er op basis van (een combinatie van) een drietal redenen worden geconcludeerd dat de huidige wegcapaciteit en/of de huidige wegwitvoering niet meer voldoende is voor een goede en veilige afwikkeling van het verkeer:

- (verwachte) groei van het verkeer (op basis van verkeersmonitoring en –prognoses);
- eisen ten aanzien van het wegontwerp voortkomend uit het streven naar een duurzaam veilig wegverkeerssysteem volgens de aanpak Duurzaam Veilig (w.o. CROW-richtlijn 315 Basiskenmerken wegontwerp);
- maatschappelijk-bestuurlijke overwegingen (o.a. dat de bovenregionaal verbindende wegen "toekomstvast" moeten zijn).

In die gevallen kan een (gedeeltelijke) verbreding van de genoemde wegen naar 2x2 rijstroken, het aanbrengen van parallelvoorzieningen of het anderszins uitbreiden van de weg een oplossing bieden. Bij enkele wegen is hier in het huidige profiel al rekening mee gehouden (waaronder breedte viaducten) en is hier dus al ruimte voor aanwezig.

Om te voorkomen dat zich in de tussentijd op de voor een verbreding benodigde grondstroken ruimtelijke ontwikkelingen voordoen die een dergelijke verbreding in de toekomst bij voorbaat onmogelijk maken of ernstig kunnen belemmeren, zijn in het POL2014 voor deze bovenregionaal verbindende wegen reserveringszones opgenomen, die in artikel 2.3.1 en bijbehorende bijlage nader zijn aangeduid en gedefinieerd. Aldus wordt zoveel mogelijk voorkomen dat nieuwe bestemmingen worden gerealiseerd een toekomstige wegverbreding verhinderen en dus weer teniet zouden moeten worden gedaan, met alle planologische procedures van dien.

In het overzicht van provinciale wegen waarvoor een reserveringszone geldt, is tevens de Buitenring Parkstad Limburg (Buitenring) opgenomen. De aanleg van de Buitenring is een initiatief van de Provincie Limburg en gebeurt in nauwe samenwerking met de regio Parkstad Limburg en de gemeenten Brunssum, Heerlen, Kerkrade, Landgraaf, Nuth, Onderbanken en Schinnen. De Buitenring gaat een volledige ringweg vormen rondom de regio Parkstad Limburg met als doel deze regio beter bereikbaar te maken. Het wordt een volwaardige autoweg, bestaande uit twee rijbanen met elk twee rijstroken. De Buitenring gaat uit van een maximumsnelheid van 100 km per uur (buiten bebouwde kom) met uitzondering van de weggedeelten door de Brunssummerheide en het Geleenbeekdal (80 km per uur). Voor de aanleg van de Buitenring worden nieuwe weggedeelten gerealiseerd (incl. kruisingen en aansluitingen) en worden de bestaande provinciale wegen N298, N299 en N300 verbeterd. De toepassing van een reserveringszone geldt vooral voor de eventuele noodzaak van aanleg van parallelvoorzieningen.

Het in de bijlage bedoeld in artikel 2.3.1 weergegeven traject van de Buitenring is een ruimtelijke vertaling van het tracé zoals dat is neergelegd in het provinciaal inpassingsplan 'Buitenring Parkstad Limburg 2012'. Dit inpassingsplan is op 29 juni 2012 door Provinciale Staten vastgesteld en inmiddels voor een beperkt gedeelte in werking getreden. Mede afhankelijk van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State over het inpassingsplan (begin 2015) zal worden beoordeeld in hoeverre de reserveringsstroken langs de Buitenring gehandhaafd (kunnen) blijven.

Om de groeiambities voor het regionale openbaar vervoer per spoor te kunnen verwezenlijken zijn op een aantal plaatsen verbeteringen aan het spoorwegnet noodzakelijk. Het gaat daarbij onder andere om de totstandkoming van dubbel spoor en de elektrificatie van spoorlijnen.

Naar analogie van hetgeen hierboven beschreven ten aanzien van het regionaal verbindend wegennet, passen wij bij een tweetal spoorlijnen ook reserveringsstroken toe:

- spoorlijn Roermond – Nijmegen (Maaslijn), voor wat betreft het Limburgse grondgebied ten noorden van station Roermond;
- spoorlijn Heerlen – Duitse grens, ten oosten van station Heerlen CS.

Het op grond van artikel 5.9, eerste lid bebouwingsvrij moeten houden van een reserveringszone is niet van toepassing op het (in afwijking van een geldende bestemmingsplan) bouwen van een bouwwerk van tijdelijke aard en van een bijbehorend bouwwerk. Krachtens bijlage II bij het Besluit omgevingsrecht (Bor) gaat het bij een bijbehorend bouwwerk om de "uitbreiding van een hoofdgebouw dan wel functioneel met een zich op hetzelfde perceel bevindend hoofdgebouw verbonden, daar al dan niet tegen aangebouwd op de grond staand gebouw, of ander bouwwerk, met een dak". Voor dergelijke bouwwerken is, mits ze voldoen aan de in het Bor gestelde eisen, geen omgevingsvergunning vereist.

Paragraaf 2.4 Wonen Zuid-Limburg

Deze paragraaf is de voortzetting van de Verordening Wonen Zuid-Limburg die in juli 2013 in werking is getreden. Met die verordening wordt beoogd te borgen dat de kwaliteit van de bestaande woningvoorraad op peil blijft en aansluit bij de vraag van de huidige en toekomstige woonconsument. De vitaliteit en de kwaliteit van wonen en leven in Zuid-Limburg wordt hiermee versterkt.

De Verordening moet voorkomen dat de mismatch tussen vraag en aanbod in kwantiteit en kwaliteit verder toeneemt. Dit betekent dat het overaanbod aan woningen niet verder mag toenemen en dat de kwaliteit van nieuwbouw woningen moet voldoen aan de eisen van de huidige en toekomstige

woonconsument. Er mogen geen “ongewenste” woningen bij komen. We gebruiken hier de term 'ongewenst' om aan te geven dat het niet de bedoeling is dat de hele woningmarkt 'op slot' gaat. Er zijn plannen in de maak voor woningen die ook in deze fase als wenselijk en zelfs noodzakelijk kunnen worden beschouwd. Ook valt het niet uit te sluiten dat in de nabije toekomst nieuwe plannen worden gemaakt voor woningen, die eveneens wenselijk worden geacht. Dergelijke plannen moeten natuurlijk doorgang kunnen vinden.

De vraag of een plan wenselijk is – en dus buiten het verbod van de verordening valt – hangt van een groot aantal factoren af. Factoren die samenhangen met het plan zelf, de locatie en de invloed op de woningvoorraadontwikkeling in zijn geheel. Voorbeelden hiervan zijn onder meer de prioriteit die een plan heeft in de regionale planning, inbreidingslocatie versus uitbreiding, duurzaamheid van het plan en de relatie met leegstand van kantoren en winkels. In elk geval gaan wij ervan uit dat indien tegenover een nieuw plan voldoende compenserende maatregelen in de vorm van sloop en/of het schrappen van bestaande, harde plancapaciteit staan, een dergelijk plan doorgang moet kunnen vinden.

Gedeputeerde Staten hebben voor de beoordeling of een plan buiten het verbod van de verordening valt, een beleidsregel opgesteld (de 'Kwaliteitscriteria nieuwe woningen Zuid-Limburg'). Indien een woningbouwplan voldoet aan de criteria die in deze beleidsregel zijn opgenomen, dan is het verbod van de verordening niet op dat plan van toepassing.

Harde, zachte en nieuwe plannen

Er worden drie soorten woningbouwplannen onderscheiden: harde, zachte en nieuwe plannen.

Onder 'harde' plannen verstaan wij alle nieuwe woningen die zijn opgenomen in bestemmingsplannen, beheersverordeningen en omgevingsvergunningen, die op het moment van inwerkingtreding van deze verordening door de gemeenteraad en burgemeester en wethouders zijn vastgesteld.

Bij de 'zachte' plannen gaat het om initiatieven voor nieuwe woningen die wel al bekend zijn, maar waarvoor nog geen bestemmingsplan c.s. is vastgesteld. Het gaat om een breed scala aan initiatieven in allerlei stadia van voorbereiding. Zolang voor het betreffende initiatief nog geen definitief bestemmingsplan is vastgesteld, valt het onder de zachte plancapaciteit.

Nieuwe plannen zijn initiatieven die nu nog niet bekend zijn en waarmee dus nog geen rekening is gehouden bij het bepalen van de regionale planvoorraad.

Deze verordening heeft geen betrekking op de woningen die zijn opgenomen in de 'harde' plannen. Die woningen kunnen in beginsel worden gerealiseerd. Het spreekt vanzelf dat een gemeente uit eigener beweging altijd bevoegd is om de bestaande plannen te herzien, maar op het moment dat de gemeente via zo'n herziening woningen toevoegt, geldt het verbod van de verordening. Bestaande woningen mogen dus wel worden geschrapt, maar er mogen geen nieuwe worden toegevoegd.

Bij zachte plannen gaat het om initiatieven die nog in voorbereiding zijn, dat wil zeggen dat de gemeenteraad nog geen definitief besluit heeft genomen tot vaststelling van het bestemmingsplan of dat burgemeester en wethouders nog geen besluit hebben genomen om de gevraagde omgevingsvergunning te verlenen. Voor die plannen geldt dat de voorbereidingsactiviteiten mogen worden voortgezet, maar de definitieve vaststelling of vergunningverlening vooralsnog moet worden aangehouden. Die aanhouding duurt totdat er een definitieve regeling in POL 2014 en de Omgevingsverordening Limburg in werking is getreden (zie hierna).

Voortzetting van de Verordening Wonen 2013

Invoering van de Verordening Wonen Zuid-Limburg in juli 2013 heeft ertoe geleid, dat gemeenten in deze regio alleen nog onder strikte voorwaarden bestemmingsplannen met daarin de bestemming Wonen kunnen toevoegen. In dezelfde periode is ook intensief samengewerkt aan de totstandkoming van het regionaal visiehoofdstuk uit POL 2014 en de realisatie van een regionale structuurvisie Wonen en Leefbaarheid Zuid-Limburg, met daarin een regionaal dekkende programmering. Dat document heeft een bindende werking voor elke gemeente waarvan de raad de structuurvisie vaststelt. Zo lang die structuurvisie nog niet is vastgesteld, vormt deze verordening de juridische basis om het dreigende overaanbod aan woningen en woningbouwplannen niet opnieuw te laten oplopen. De bestaande verordening Wonen Zuid-Limburg is daarom (op één wijziging na, zie hieronder) geïntegreerd in deze Omgevingsverordening 2014. De bij de verordening Wonen Zuid-Limburg behorende Beleidsregel nieuwe woningen Zuid-Limburg, blijft op dezelfde manier van toepassing als voorheen.

In de Omgevingsverordening 2014 is ten opzichte van de verordening van 2013 een wijziging aangebracht bij plannen voor maximaal één woning (art. 2, lid b.). Op dergelijke plannen was de verordening Wonen Zuid-Limburg niet van toepassing. Die keuze was onder meer gemaakt omdat de toevoeging van één woning bezien vanuit het belang van de woningmarkt op de schaal van Zuid-Limburg niet relevant genoeg geacht werd om daarop provinciale sturing van toepassing te laten zijn. Echter, bij de implementatie van een regionale structuurvisie Wonen en Leefbaarheid Zuid-Limburg kan de uitzondering voor plannen voor maximaal één woning juist het omgekeerde effect hebben en de regio hinderen in de formulering van eigen beleid voor deze categorie. Daarom wordt de uitzondering voor één woning tegelijk met vaststelling van het POL 2014 overgeheveld van de verordening naar de bijbehorende Beleidsregel nieuwe woningen Zuid-Limburg. Gedeputeerde Staten hebben het voornemen om hierin een uitzondering op te nemen voor plannen voor maximaal één woning. Deze wijziging treedt tegelijk in werking met de omgevingsverordening en het POL 2014. Voor belanghebbenden verandert er hierdoor per saldo niets. De regio kan vervolgens in de regionale structuurvisie Wonen Zuid-Limburg beleid formuleren, waarin ook deze categorie woningbouwplannen wordt betrokken, waarbij Gedeputeerde Staten de intentie uitspreken om dit gezamenlijk geaccordeerde beleid in de beleidsregel te verankeren. Gedeputeerde Staten beschouwen deze werkwijze als moderner en flexibeler dan via het instrument van de verordening.

Artikelsgewijze toelichting

In artikel 2.4.1 zijn enkele definities opgenomen die van belang zijn voor de afbakening van de verordening.

Als eerste is de reikwijdte van de verordening bepaald, door aan te geven welke gemeenten onder het begrip 'regio Zuid-Limburg' vallen. Dat zijn de gemeenten die op dit moment samenwerken in de woonregio's Parkstad Limburg, Westelijke Mijnstreek en Maastricht en Mergelland. Deze regio's vormen samen de woonregio Zuid-Limburg.

Verder is het begrip 'bestaande planvoorraad' gedefinieerd en wordt een definitie van het begrip 'woning' gegeven.

Artikel 2.4.2, eerste lid, bevat het eigenlijke verbod. Dat verbod richt zich op de toevoeging van nieuwe woningen aan de bestaande planvoorraad. Het maakt niet uit op welke manier die toevoeging plaatsvindt – een gewijzigde of nieuwe bestemming, functiewijziging, herbestemming, etc. Ook de verandering van

de ene naar de andere woonvorm valt onder het verbod. Er komt dan een woonvorm bij die er eerst nog niet was. Zo'n (kwalitatieve) verandering kan ook gevolgen hebben voor de bestaande woningvoorraad. Het verbod geldt voor alle plannen die worden vastgesteld nadat de verordening in werking is getreden. Het maakt niet uit of het gaat om een heel nieuw bestemmingsplan of een plan dat nu nog in procedure is, bijvoorbeeld wel in ontwerp, maar nog niet definitief vastgesteld.

In artikel 2.4.2, tweede lid, zijn de uitzonderingen op het verbod opgenomen. Die uitzonderingen zijn opgenomen in de beleidsregel 'Kwaliteitscriteria nieuwe woningen Zuid-Limburg'.

Paragraaf 2.5 Bewoning van recreatieverblijven

De ambitie van de Provincie is dat de Limburgse woningmarkten voldoende woningen van de juiste kwaliteit op de juiste plek bieden. Daar is een aanzienlijke kwalitatieve en kwantitatieve transformatie van de woningmarkt voor nodig. Zeker gezien de demografische (krimp en vergrijzing) en economische ontwikkelingen. Dit kan slechts slagen als de regionale partners gezamenlijk invulling weten te geven aan dynamisch voorraadbeheer. Daarnaast zal ook gewerkt moeten worden aan het terugdringen van nog niet gerealiseerde plannen die niet bijdragen aan de beoogde vernieuwing. En dynamisch voorraadbeheer betekent ook dat er slechts ruimte is voor nieuwe toevoegingen aan de voorraad als deze echt kwaliteit toevoegen en samengaan met het schrappen van slechte voorraad.

In het licht van het voorgaande willen wij (permanente) bewoning van recreatieterreinen en recreatieverblijven uitsluiten. Als een deel van de recreatieverblijven op een recreatieterrein wordt gebruikt voor wonen of wanneer er een omvorming naar wonen plaatsvindt, leidt dat tot ongewenste toevoegingen aan de woningmarkt. Verder heeft dat tot gevolg dat er weer nieuwe recreatieverblijven bij zullen komen en leidt het tot ongewenste verstening van het buitengebied.

Daarom is een verbod opgenomen om via het bestemmingsplan wonen op recreatieterreinen mogelijk te maken. Het verbod is niet alleen gericht op de wijziging van een bestemming zelf (artikel 2.5.1), maar op elke regeling in een bestemmingsplan waardoor wonen mogelijk wordt gemaakt. Dus ook het toelaten van wonen via bijvoorbeeld de gebruiksbepaling of de doeleindenbeschrijving van een recreatieve bestemming, is niet toegestaan.

In POL2014 is aangegeven dat er naast dit verbod ook ruimte moet zijn voor uitzonderingen, zoals het tijdelijk voorzien in geschikte huisvesting voor arbeidsmigranten. Daarin wordt voorzien door het tweede lid van artikel 2.5.2. De beleidsregel "Beleidsnotitie huisvesting arbeidsmigranten 2010" vormt het kader voor de beoordeling of er sprake is van een uitzondering.

Momenteel wordt gewerkt aan een nieuwe beleidsregel, die de beleidsregel van 2010 zal gaan vervangen. Zodra de nieuwe beleidsregel is vastgesteld, vormt deze het nieuwe beoordelingskader voor de uitzonderingsregeling van artikel 2.5.2, tweede lid.

De nieuwe beleidsregel wordt door GS opgesteld in nauwe samenwerking met partijen die betrokken zijn en/of belang hebben bij het realiseren, het aanbieden en het afnemen van huisvesting (van voldoende kwaliteit) voor arbeidsmigranten. Ook zal gebruik gemaakt worden van de ervaringen die elders zijn opgedaan (waaronder "Kerkeböskeoverleg" en het landelijke programma flexwonen). Verder zullen

gemeenten een belangrijke rol spelen bij de regionale of lokale inkleuring van deze beleidslijn. De nieuwe beleidsregel zal richting geven en afspraken vastleggen op provinciaal niveau met betrekking tot:

- het nader benoemen van de doelgroep(en) arbeidsmigranten en de onderverdeling daarbinnen voor zover deze groepen relevant zijn voor verschillende wijzen van huisvesten;
- het benoemen van algemene uitgangspunten voor de huisvesting van arbeidsmigranten;
- het verwoorden van het provinciaal standpunt met betrekking tot de mogelijkheden voor (geconcentreerde en gespreide) huisvesting op bestaande en nieuwe locaties, zowel binnen als buiten bestaand bebouwd gebied. Als onderdeel daarvan zullen we ook de randvoorwaarden voor (tijdelijke) huisvesting op recreatieterreinen verder uitwerken;
- de wijze waarop deze specifieke huisvestingsvormen betrokken zullen worden bij de bepaling van de regionale woningvoorraad en woningbehoefte.

Paragraaf 2.6 Goudgroene natuurzone

Begrenzing op de kaart

De buitengrenzen van de goudgroene natuurzone passen bij het karakter van de verordening: vrij precies, schaal 1:10.000, maar zeker niet op perceelsniveau. Daardoor kan het in de praktijk voorkomen dat er bouwblokken doorsneden worden. Voor het bestemmingsplan heeft dat geen directe gevolgen. De daarin vastgelegde bestemmingen blijven staan zolang er zich geen nieuwe ontwikkelingen voordoen. Zijn er wel ontwikkelingen waardoor het bestemmingsplan moet worden aangepast dan is er afstemming tussen gemeente en Provincie gewenst over de vraag waar de begrenzing in het bestemmingsplan precies moet worden gelegd.

Binnen de goudgroene natuurzone worden vier situaties onderscheiden:

- de bestaande bos- en natuurgebieden (waaronder de Habitat-, Vogelrichtlijn gebieden en Natuurbeschermingswet 1998 gebieden);
- areaaluitbreidingen natuur (waar omzetting van landbouw naar natuur is voorzien);
- gebieden voor agrarisch natuur- en landschapsbeheer (alleen binnen Natura2000); en
- overige functies, die geen natuur zijn of worden, zoals wegen die door het gebied lopen en verspreide bebouwing, vaak agrarische bedrijven (de zgn. bouwblokken) of kloosters.

Deze situaties staan niet op de verordeningskaart omdat deze niet de precisie heeft van een bestemmingsplan.

De bestaande natuur ligt bijna altijd al precies vast in bestemmingsplannen.

De nog te realiseren nieuwe natuur heeft nu meestal een andere bestemming, vaak agrarisch. De Provincie legt die nieuwe natuur precies vast in het Provinciaal Natuurbeheerplan, met het oog op de verwerving van die gebieden.

http://www.limburg.nl/Beleid/Natuur_en_Landschap/Provinciaal_Natuurbeheerplan

Dat is geen ruimtelijk plan, het plan is gericht op beheer en financiering. Het is van belang dat de feitelijke effectuering in goed overleg tussen initiatiefnemer, gemeente en Provincie plaats vindt. Achteraf (soms gebundeld op een later moment) vindt de verankering plaats in het bestemmingsplan.

Ook de gebieden waarin sprake is van agrarisch natuurbeheer liggen in het Provinciaal Natuurbeheerplan vast. Vanwege hun ligging binnen Natura 2000-gebied is overigens vaak al sprake van een scherpe begrenzing.

De overige gebieden krijgen op bestemmingsplanniveau natuurlijk geen natuurbestemming, gemeenten hebben hier de ruimte om maatwerk te leveren. De bestaande functies liggen vast in gemeentelijke bestemmingsplannen. POL of verordening hebben pas consequenties bij een ruimtelijke ontwikkeling die niet past binnen het vigerende bestemmingsplan.

We zullen in het jaarlijks vast te actualiseren Provinciaal Natuurbeheerplan aangeven hoe de goudgroene zone is opgebouwd uit de beschreven vier situaties. Met de gemeenten willen we komen tot een dynamisch monitoringsysteem.

Algemeen

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) is door het Rijk vastgelegd dat de Provincie verantwoordelijk is voor de begrenzing van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS, inmiddels door het Rijk Nationaal Natuurnetwerk genoemd) en begrenzing en bescherming van de EHS dient vast te leggen in een provinciale verordening. In Limburg hebben wij de EHS vastgelegd in de Goudgroene natuurzone. In paragraaf 5 van de omgevingsverordening wordt de begrenzing van de Goudgroene natuurzone bepaald en wordt invulling gegeven aan het beschermingsregime op basis van het Barro en de daarin verwoorde 'Spelregels EHS'.

De Goudgroene natuurzone is een samenhangend netwerk van natuurgebieden en (veelal om te vormen) landbouwgebieden met natuurwaarden van (inter-)nationaal belang. Binnen de Goudgroene natuurzone in Limburg worden de volgende situaties onderscheiden:

- de bestaande bos- en natuurgebieden (waaronder de Habitat-, Vogelrichtlijn gebieden en Natuurbeschermingswet 1998 gebieden);
- areaaluitbreidingen natuur (waar omzetting van landbouw naar natuur is voorzien);
- gebieden voor agrarisch natuur- en landschapsbeheer (alleen binnen Natura2000); en
- overige functies, die geen natuur zijn of worden, zoals wegen die door het gebied lopen en verspreide bebouwing, vaak agrarische bedrijven (de zgn. bouwblokken) of kloosters.

Zoals eerder gezegd zijn die gebieden niet op de POL-kaart zichtbaar, maar wordt daar bij de toepassing van de verordening wel rekening mee gehouden. Hierna wordt daar nog op ingegaan.

De Goudgroene natuurzone wordt door de verordening beschermt tegen ontwikkelingen die de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied aantasten. Dat is opgenomen in artikel 2.6.2 van de verordening. Dat wil niet zeggen dat er nooit iets anders kan binnen de Goudgroene natuurzone dan natuurontwikkeling. Er zijn uitzonderingen mogelijk en die staan in de artikelen 2.6.3 tot en met 2.6.5. Bovendien omvat de goudgroene natuurzone ook de zogenaamde 'overige functies' waar geen natuur voorkomt.

De verordening heeft geen betrekking op bestaande bestemmingsplannen. Dat betekent dus dat alle rechten en plichten die nu in bestemmingsplannen zijn vastgelegd, blijven bestaan.

De verordening wordt pas van toepassing bij een nieuwe ontwikkeling:

- waarvoor het bestemmingsplan moet worden gewijzigd, en
- waarbij de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied worden aangetast.

De regels uit de Omgevingsverordening gelden voor de hele goudgroene zone, inclusief de gebieden die geen natuur zijn of worden maar de invulling ervan varieert per deelgebied.

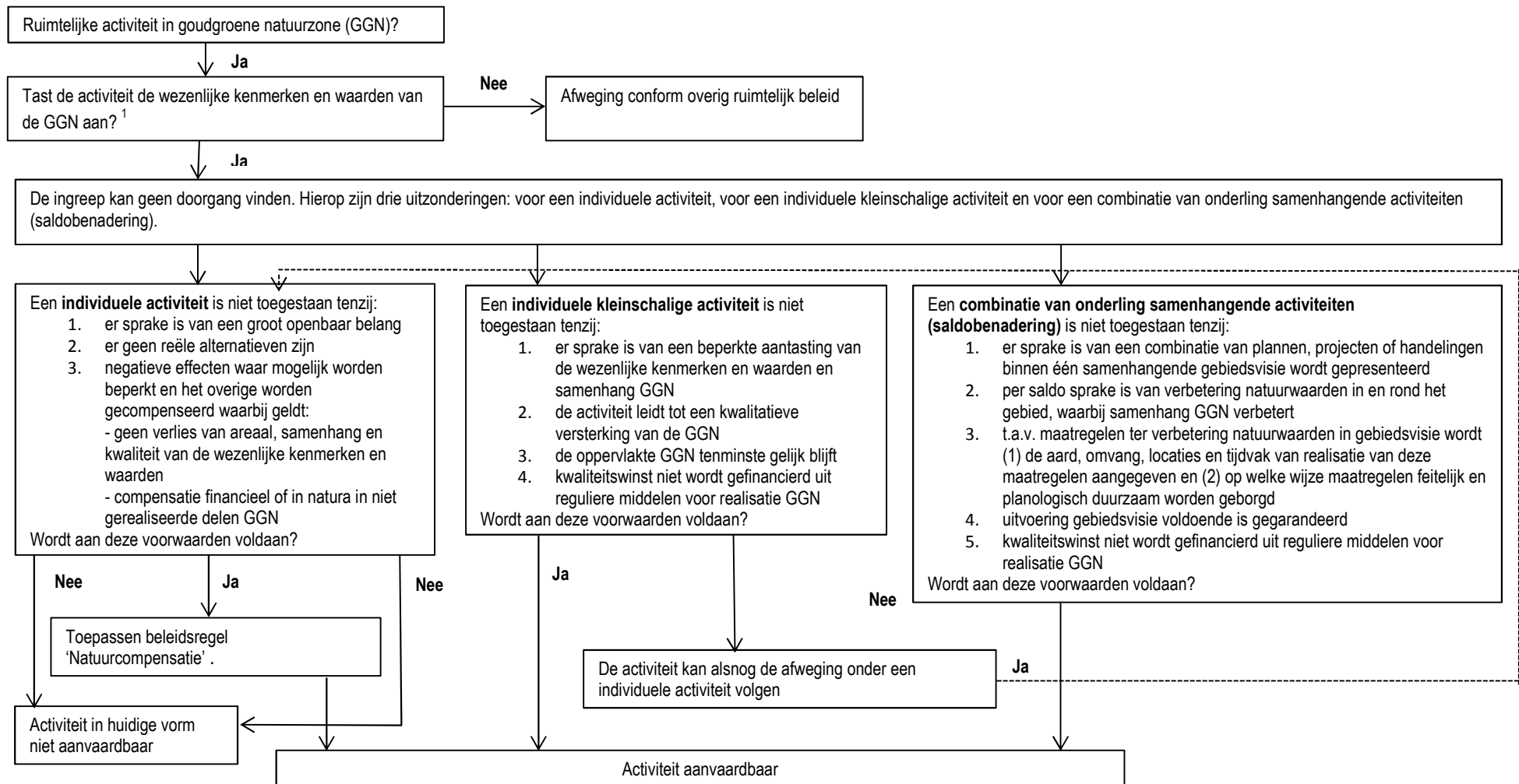
Hoe vindt de afweging plaats?

In artikel 2.6.2 van de verordening is de algemene regel opgenomen dat ontwikkelingen die de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied aantasten, niet zijn toegestaan.

De eerste vraag die dus moet worden beantwoord is of er sprake is van aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden. Die verschillen per situatie en zijn uitgewerkt in het Provinciaal Natuurbeheerplan.

Indien er sprake is van aantasting wordt nagegaan of er sprake is van één van de uitzonderingssituaties die zijn beschreven in de artikelen 2.6.3 tot en met 2.6.5. Als wordt voldaan aan de voorwaarden die in deze artikelen zijn opgenomen, kan de ontwikkeling doorgaan. De invulling van die voorwaarden verschilt weer per gebiedscategorie.

In onderstaand schema wordt verduidelijkt hoe de verschillende stappen worden doorlopen.

1) Het gaat hier om het effect van de ingreep zelf en niet om een reeds gerealiseerd effect. Indien de ingreep plaatsvindt in of in de nabijheid van Natura2000 doelen dan gelden de bepalingen conform de Natuurbeschermingswet. Een en ander ter beoordeling aan de provincie Limburg

Beleidsregels

In de verordening worden veel begrippen gebruikt die om een nadere uitleg vragen en waarvan de invulling verschilt per gebied. Ook spelen de plaatselijke omstandigheden, de aard van de ontwikkeling en de aard en omvang van de aantasting een rol. Diverse documenten, waaronder met name het Provinciaal Natuurbeheerplan, spelen daarbij een rol. Dat maakt het vaak niet gemakkelijk te bepalen of aan alle voorwaarden is voldaan.

Daarom is aan Gedeputeerde Staten de opdracht gegeven hiervoor een beleidsregel op te stellen. Die beleidsregel wordt bekend en voor iedereen toegankelijk gemaakt en vormt voor de gemeenten de leidraad voor de uitvoering van de bepalingen uit de verordening. De relevante informatie uit andere documenten zal in die beleidsregel worden gebundeld, zodat nog slechts één document hoeft te worden geraadpleegd voor het maken van de juiste afwegingen. Er wordt voor gezorgd dat er steeds een koppeling is met de meest actuele, digitale kaarten. De actualisatie van die kaarten vindt jaarlijks plaats. De manier waarop de natuurcompensatie uit artikel 2.6.3 moet plaatsvinden, is opgenomen in een aparte beleidsregel: 'Natuurcompensatie'.

Artikelgewijs

Artikel 2.6.1, onder a

De Goudgroene natuurzone is begrensd op de POL-kaart. Zoals eerder gezegd, wordt voor de verordening geen aparte kaart gebruikt, zodat de kaart waarnaar in de bijlage wordt verwezen de POL-kaart is.

Artikel 2.6.2

Dit artikel bepaalt dat ecologische kenmerken en waarden bescherming behoeven. Deze kenmerken en waarden zijn per gebied vastgelegd in een beheertypenkaart en in een ambitiekaart. Beide kaarten vormen de kern van het Provinciaal natuurbeheerplan. De beheertypenkaart brengt in beeld wat de actuele situatie is. De ambitiekaart geeft de gewenste eindsituatie (ambitie) aan.

De wezenlijke actuele en potentiële waarden van het gebied zijn in het licht van natuurdoelen en -kwaliteit niet alleen de aanwezige flora en fauna maar bijvoorbeeld ook de geomorfologische en aardkundige waarden en processen, de waterhuishouding, kwaliteit van bodem, water en lucht, rust, stilte, donkerte, openheid of juist geslotenheid van de landschapsstructuur.

Artikel 2.6.3

Dit artikel beschrijft een eerste uitzondering op het principe dat geen inbreuk is toegestaan op de wezenlijke kenmerken en waarden van de Goudgroene natuurzone. Een uitzondering kan worden gemaakt indien er sprake is van een groot openbaar belang en alternatieven aantoonbaar ontbreken. Het ontbreken van alternatieven mag niet zonder meer worden aangenomen maar dient onderzocht te worden. Als eenmaal blijkt dat de ingreep aan deze vereisten voldoet, is deze alleen toegestaan als de effecten van de inbreuk afdoende worden bestreden en gecompenseerd.

Natuurcompensatie dient plaats te vinden in nog niet gerealiseerde delen van de Goudgroene natuurzone. De Provincie heeft hiertoe, aanvullend aan de beschikbare rijksmiddelen, in de Goudgroene natuurzone vooraf reeds natuur gerealiseerd. Hierdoor kan compensatie door derden op financiële wijze plaatsvinden.

Binnen en rondom Natura 2000-gebieden gelden specifieke eisen vanuit de Natuurbeschermingswet. Voor omheinde militaire terreinen gelden overeenkomstig het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) aparte regels.

Artikel 2.6.4

Een tweede uitzondering op het principe dat geen inbreuk is toegestaan op de wezenlijke kenmerken en waarden van de Goudgroene natuurzone, betreft een combinatie van activiteiten die gezamenlijk tot een meerwaarde voor de Goudgroene natuurzone leiden. Zou elk van die activiteiten apart worden beoordeeld, dan zouden zij elk op zichzelf geen meerwaarde hebben of zelf afbreuk doen aan de wezenlijke kenmerken en waarden. Door de activiteiten echter in onderlinge samenhang uit te voeren en te beoordelen, kan de kwaliteit van de Goudgroene natuurzone per saldo verbeteren. Het gaat daarbij om een verbetering van de kwaliteit op gebiedsniveau, waarbij wij ervan uitgaan dat de oppervlakte van de goudgroene zone niet afneemt. Dit is de 'saldo-benadering'. Hiermee wordt een gebiedsgerichte aanpak bevorderd.

Eén van de voorwaarden om de saldobenadering te kunnen toepassen, is dat de activiteiten onderdeel uitmaken van een gebiedsvisie. Verder dient voldoende zekerheid te worden verschaft dat de verschillende activiteiten die in de gebiedsvisie zijn opgenomen, ook daadwerkelijk worden uitgevoerd. Dat kan door de visie vast te stellen als (inter)gemeentelijke structuurvisie. Maar andere manieren zijn ook mogelijk bijvoorbeeld via de voorschriften in een bestemmingsplan, contractuele verplichtingen, garantiestellingen of bestuursovereenkomsten. Het gaat erom dat de Provincie voldoende vertrouwen in de uitvoering heeft.

Hiermee wordt geborgd dat een combinatie van activiteiten binnen één ruimtelijke gebiedsvisie onderlinge samenhang vertoont. Tevens is zo verzekerd dat toepassing van de saldobenadering de kwaliteit van de Goudgroene natuurzone daadwerkelijk verbetert, onder andere door de mogelijkheid van het juridisch verankeren van de kwaliteitswinst.

Toepassing van de saldobenadering binnen Natura 2000-gebieden zal vanwege de kaders van de Natuurbeschermingswet 1998 veelal niet mogelijk zijn.

Artikel 2.6.5

Tenslotte de derde uitzondering op het principe dat geen inbreuk is toegestaan op de wezenlijke kenmerken en waarden van de Goudgroene natuurzone. Daarbij gaat het om kleinschalige ingrepen. Door de initiatiefnemer dient vooraf aangegeven te worden hoe het initiatief kan leiden tot een kwalitatieve versterking van de Goudgroene natuurzone. Normaliter dient daarbij voor de kwaliteitswinst meer te gebeuren dan nodig zou zijn op basis van de beleidsregel 'Natuurcompensatie'.

Verder gaan wij ervan uit dat het ruimtelijke plan een goede ruimtelijke onderbouwing van het initiatief bevat, waarbij wordt aangegeven welke alternatieven er bekeken zijn en welke maatregelen worden genomen om te zorgen voor een goede landschappelijke en natuurlijke inpassing.

De meeste mogelijkheden voor dergelijke kleinschalige initiatieven zien wij in nog niet gerealiseerde areaaluitbreidingen natuur omdat hier de actuele natuurwaarden over het algemeen lager zijn dan in bestaande bos- en natuurgebieden en het uitvoeringsinstrumentarium na herbegrenzing elders ingezet kan worden. Omdat de areaaluitbreidingen natuur primair begrensd zijn om Natura 2000/ Kaderrichtlijnwater doelen te versterken, zal versterking van deze doelen ook het uitgangspunt dienen te zijn de invulling van voorwaarden van lid 2 van dit artikel.

Artikel 2.6.6

Zoals eerder gezegd zijn de buitengrenzen van de Goudgroene natuurzone vrij precies op de POL-kaart vastgelegd. Het vastleggen en wijzigen van die grenzen is een bevoegdheid van Provinciale Staten en de procedure hiervoor is in de wet vastgelegd.

Voor een aantal situaties wordt die bevoegdheid overgedragen aan Gedeputeerde Staten.

In de eerste plaats vanwege een duidelijke ecologische reden. In de praktijk zal dit vooral betrekking hebben op areaaluitbreidingen natuur die nog niet gerealiseerd zijn. Voorbeelden zijn de verbetering van milieu- en watercondities in een gebied of verzoeken van particulieren om te starten met particulier natuurbeheer in ecologisch kansrijke, maar niet begrensde gebieden. Omdat de areaaluitbreidingen natuur primair begrensd zijn om Natura 2000/ Kaderrichtlijnwater doelen te versterken, zal versterking van deze doelen ook het uitgangspunt dienen te zijn bij herbegrenzing.

Het initiatief voor aanpassing van de begrenzing is een bevoegdheid van Gedeputeerde Staten en is gekoppeld aan de procedure van de (partiële) wijziging van het Provinciaal natuurbeheerplan.

In de tweede plaats kan de toepassing van één van de uitzonderingsbepalingen van de artikelen 2.6.3 tot en met 2.6.5 gevolgen hebben voor de buitengrenzen van de zone, bijvoorbeeld doordat buiten de bestaande zone een nieuw natuurgebied wordt aangelegd dat onderdeel moet gaan uitmaken van de goudgroene natuurzone. Dan zal dat op de kaart zichtbaar moeten worden gemaakt. De kaartaanpassing die daarvoor nodig is, kan door Gedeputeerde Staten worden doorgevoerd.

Als de grenzen worden gewijzigd, zal er ook een (partiële) wijziging van het Provinciaal natuurbeheerplan moeten plaatsvinden.

Afwegingskader Natura 2000-gebieden en NB-wet-gebieden

Limburg maakt nationaal gezien een belangrijk onderdeel uit van de Europese ecologische structuur Natura 2000 en heeft daarom een grote verantwoordelijkheid voor het behoud van deze structuur. De rijksoverheid legt deze structuur vast door het aanwijzen van speciale beschermingszones onder de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn (Natura 2000). De Vogel-, Habitatrichtlijngebieden en Natuurbeschermingswetgebieden maken onderdeel uit van de Goudgroene natuurzone en voor afweging geldt daarom het 'nee, tenzij' regime.

In en rondom gebieden die zijn aangewezen als Natura 2000-gebied geldt naast het 'nee, tenzij' regime het beschermingsregime van de Vogel- en Habitatrichtlijn, dat is neergelegd in de Natuurbeschermingswet 1998. Dit heeft tot gevolg dat voor de Natura 2000-gebieden een aanvullend regime geldt. De Natuurbeschermingswet 1998 heeft tot doel gebieden met specifieke soorten en habitattypen in een gunstige staat van instandhouding te houden of te brengen. Daartoe zijn per Natura 2000-gebied instandhoudingdoelstellingen bepaald. Geplande ingrepen in Natura 2000-gebieden moeten worden beoordeeld op mogelijk negatieve effecten op deze instandhoudingdoelstellingen, waarbij effecten van andere plannen en projecten ook betrokken dienen te worden. Artikel 19j van de natuurbeschermingswet 1998 bepaalt op welke wijze de gevolgen van een bestemmingsplan voor een Natura 2000-gebied moeten worden getoetst. Een bestuursorgaan moet bij het vaststellen van een bestemmingsplan rekening houden met de gevolgen die het plan kan hebben voor het gebied. Voor een bestemmingsplan dat afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten negatieve gevolgen kan hebben voor het desbetreffende Natura 2000-gebied, moet het bestuursorgaan bovendien een passende beoordeling maken van de gevolgen voor het gebied waarbij rekening wordt gehouden met de

instandhoudingsdoelstelling van dat gebied, alvorens het plan vast te stellen. Een plan kan in die gevallen alleen worden vastgesteld, als de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast. Een uitzondering geldt alleen wanneer sprake is van een dwingende reden van groot openbaar belang, er geen alternatieven zijn en compenserende maatregelen worden getroffen. Hiervoor moet voor bepaalde gevallen eveneens toestemming van Europa worden gevraagd. De bescherming van Natura 2000-gebieden voor plannen en projecten met negatieve gevolgen heeft een zogenaamde externe werking, dat wil zeggen dat ook van activiteiten die buiten een Natura 2000-gebied plaatsvinden op de gevolgen voor Natura 2000-gebieden moeten worden beoordeeld.

Paragraaf 2.7 Bronsgroene landschapszone

Bedoeling van deze paragraaf is dat in de toelichting op een bestemmingsplan wordt aangegeven om welke kernkwaliteiten het gaat, aan de hand van een toelichtende kaart en een korte omschrijving van de na te streven (beeld)kwaliteit. Voorts wordt duidelijk hoe het belang van deze kernkwaliteiten in de afweging is betrokken en op welke wijze (in de voorschriften) is voorzien in behoud en zo mogelijk versterking van de kernkwaliteiten. Wanneer aantasting niet te vermijden is, wordt in de toelichting aangegeven op welke wijze deze aantasting zoveel mogelijk is beperkt. Het Landschapskader Noord- en Midden-Limburg en de Landschapsvisie Zuid-Limburg vormen hiervoor goede bronnen. Ze bieden ook inspiratie voor een landschappelijk goede inpassing van ontwikkelingen en voor versterking van de kernkwaliteiten.

Zie ook:

http://www.limburg.nl/Beleid/Natuur_en_Landschap/Landschap/Landschapskader_Noord_en_Midden_Limburg

en

http://www.limburg.nl/Beleid/Natuur_en_Landschap/Landschap/Landschapsvisie_Zuid_Limburg

In de bijlage is aangegeven welke kernkwaliteiten beschreven moeten worden.

Noord- en Midden-Limburg: In het Landschapskader Noord- en Midden-Limburg kaart 4 worden de verschillende landschapstypen ruimtelijk geduid en in hoofdstuk 4 worden de kernkwaliteiten groene karakter (landschapsecologie/natuurlijk), visueel- ruimtelijke karakter, cultuurhistorisch erfgoed en reliëf (onder landschapskenmerken en landschapsecologie/natuurlijk en tevens kaart 4 onder landschapselementen) van de diverse landschapstypen beschreven. Tevens wordt per landschapstype inspiratie gegeven voor een gewenste ontwikkelingsrichting. Bij de beschrijving van de verschillende landschapstypen wordt min of meer uitgegaan van het ideaaltype. In werkelijkheid zullen uitzonderingen voorkomen die met aanvullend (veld)onderzoek uitgewerkt kunnen worden. De kernkwaliteit cultuurhistorisch erfgoed heeft in het Landschapskader vooral betrekking op historische geografie. Daarom zijn voor deze kernkwaliteit een aantal generieke aspecten toegevoegd. Omdat de kernkwaliteit reliëf in het Landschapskader niet altijd specifiek uitgewerkt is, is een aantal generieke aspecten toegevoegd.

Zuid-Limburg: In de Landschapsvisie Zuid-Limburg, hoofdstuk 2 worden de kernkwaliteiten beschreven (Reliëf H2.1, Open-Besloten H2.3, Groene Karakter H2.4 en Cultuurhistorisch erfgoed H2.2). Tevens wordt in de volgende hoofdstukken inspiratie gegeven voor een gewenste ontwikkelingsrichting.

Indien niet te vermijden is dat natuurwaarden(kernkwaliteit 'Groene karakter') verloren gaan, dienen deze te worden gecompenseerd. De manier waarop de compensatie wordt uitgevoerd, is uitgewerkt in de beleidsregel 'Natuurcompensatie', waarin ook de compensatieregeling in de Goudgroene natuurzone is opgenomen.

Paragraaf 2.8 Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg

Bedoeling van deze paragraaf is dat in de toelichting op een bestemmingsplan wordt aangegeven om welke kernkwaliteiten het gaat, aan de hand van een toelichtende kaart en een korte omschrijving van de na te streven (beeld)kwaliteit. Voorts wordt duidelijk hoe het belang van deze kernkwaliteiten in de afweging is betrokken en op welke wijze (in de voorschriften) is voorzien in behoud en zo mogelijk versterking van de kernkwaliteiten. Wanneer aantasting niet te vermijden is, wordt in de toelichting aangegeven op welke wijze deze aantasting zoveel mogelijk is beperkt. De Landschapsvisie Zuid-Limburg vormt een goede bron hiervoor. De Landschapsvisie biedt ook inspiratie voor een landschappelijk goede inpassing van ontwikkelingen en voor versterking van de kernkwaliteiten. Zie ook: http://www.limburg.nl/Beleid/Natuur_en_Landschap/Landschap/Landschapsvisie_Zuid_Limburg

In de bijlage is aangegeven welke kernkwaliteiten beschreven moeten worden. In de Landschapsvisie Zuid-Limburg, hoofdstuk 2 worden de kernkwaliteiten beschreven (Reliëf H2.1, Open-Besloten H2.3, Groene Karakter H2.4 en Cultuurhistorisch erfgoed H2.2).. Tevens wordt in de volgende hoofdstukken inspiratie gegeven voor een gewenste ontwikkelingsrichting.

Paragraaf 2.10 Uitsluitingsgebieden windturbines

De Provincie Limburg stimuleert de opwekking van hernieuwbare energiebronnen Deze dragen bij aan een schone, betaalbare en leveringszekere energievoorziening die gepaard gaat met regionale economische ontwikkeling, innovatie en werkgelegenheid en aanpak van het klimaatprobleem. Duurzaam opgewekte energie komt uit bronnen die hernieuwbaar zijn (wind, water, zon, biomassa). De inzet is om in 2020 14% van het energieverbruik via duurzame bronnen op te wekken, conform Nationaal Energieakkoord. Deze opgave moet concreter gemaakt worden in regionale energievisies. Vooruitlopend hierop is de opgave voor de opwekking van windenergie al concreet vastgelegd in afspraken tussen het IPO en het Rijk. Voor Limburg is de opgave om minimaal 95.5 MW opgesteld windvermogen in 2020. Dit zal vorm krijgen door het plaatsen van grote windturbines. Deze verordening regelt de plaatsing van deze grote windturbines, omdat ze een regionale impact hebben. De kleinere, urbane, windturbines die over het algemeen een masthoogte hebben minder dan 25 m vallen hier niet onder. Deze kleinere turbines hebben een lokale impact.

Naast het beleid voor energietransitie heeft de Provincie beleid op het gebied van natuur en landschap. De beleidsuitgangspunten zijn soms strijdig met die van windturbines, waardoor keuzes noodzakelijk zijn. In de volgende gebieden zal het belang van windenergie ondergeschikt zijn:

1. Het beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg. Hier geeft de Provincie voorrang aan het behoud van het landschap. Binnen de begrenzing van het Nationaal Landschap Zuid-Limburg is de ontwikkeling van windenergie uitsluitend mogelijk in verstedelijkt gebied.

2. Natura 2000; deze gebieden vormen de meest waarde volle natuurgebieden in Limburg die wij niet willen verstoren met windturbines.
3. Winterbed van de Maas; de Maas en de daaraan gekoppelde Maasplassen vormen een belangrijke route voor de vogeltrek. Ook voor foeragerende vogels kunnen windturbines nabij de Maas een barrière vormen.

Samen vormen deze gebieden het Uitsluitingsgebied windturbines waarbinnen de ontwikkeling van grote windturbines niet toegestaan.

Paragraaf 2.11 Intensieve veehouderij

In het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg dat Provinciale Staten in 2004 hebben vastgesteld, was de zonerings intensieve veehouderij opgenomen, de verdeling van het reconstructiegebied Noord- en Midden-Limburg in landbouwontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden. Het plan was gebaseerd op de Reconstructiewet concentratiegebieden. Sinds de inwerkingtreding van het Reconstructieplan is in Noord- en Midden-Limburg nieuwvestiging van intensieve veehouderij alleen nog toegestaan binnen landbouwontwikkelingsgebieden. In landbouwontwikkelingsgebieden en verwevingsgebieden is uitbreiding van bestaande intensieve veehouderij onder voorwaarden mogelijk. In extensiveringsebieden is zowel nieuwvestiging als uitbreiding van intensieve veehouderijen niet toegestaan. Hervestiging van intensieve veehouderij, voor zover dat inhoudt dat op een agrarische bouwkaavel waar nog geen sprake is van een intensieve veehouderij, intensieve veehouderij wordt gevestigd, is gelijkgesteld met nieuwvestiging.

Het verbod op nieuwvestiging van intensieve veehouderijen in verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden en het verbod op uitbreiding in extensiveringsgebieden werkte op grond van het Reconstructieplan rechtstreeks door in bestemmingsplannen. Daartoe was gebruik gemaakt van een regeling opgenomen in de Reconstructiewet concentratiegebieden. De landbouwontwikkelingsgebieden zoals opgenomen in het Reconstructieplan hadden het karakter van 'zoekgebieden': gemeenten konden hierbinnen locaties voor nieuwvestiging van intensieve veehouderij nader begrenzen voorwaarden formuleren waaraan deze nieuwvestiging zou moeten voldoen.

Er is voor gekozen het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg in te trekken en tegelijkertijd in paragraaf 2.11 van de Omgevingsverordening Limburg 2014 de zonerings intensieve veehouderij op te nemen. Hiermee wordt voorkomen dat bij eventuele toekomstige wijzigingen van bestemmingsplannen ongewenste ontwikkelingen in de intensieve veehouderij mogelijk worden gemaakt. Opname in de Omgevingsverordening heeft juridisch niet dezelfde betekenis als de rechtstreekse doorwerking van het Reconstructieplan had: De regeling in de Omgevingsverordening is gebaseerd op artikel 4.1 Wet ruimtelijke ordening en houdt een instructie aan de gemeenten in om geen nieuwe bestemmingsplannen vast te stellen die in strijd zijn met de zonerings intensieve veehouderij. Omdat alle bestemmingsplannen van de gemeenten in Noord- en Midden-Limburg sinds 2004 in overeenstemming met het Reconstructieplan zijn gebracht is een rechtstreekse doorwerking in bestemmingsplannen niet meer noodzakelijk en is het voldoende dat regeling van de Omgevingsverordening alleen voor nieuwe gevallen geldt. Daarmee wordt voorkomen dat een bestemmingsplan dat nu nog in overeenstemming met de uitgangspunten van de zonerings intensieve veehouderij is, door een eventuele toekomstige wijziging daarmee in strijd komt.

De begrenzing van de ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij in de Omgevingsverordening Limburg 2014 is een concrete invulling van de landbouwontwikkelingsgebieden uit het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg. Het is de nadere invulling die gemeenten in hun bestemmingsplannen en structuurvisies aan deze zoekgebieden hebben gegeven.

De extensiveringsgebieden zijn verkleind, daar waar de ecologische verbindingszones zijn komen te vervallen, met uitzondering van gebieden met de aanduiding Goudgroene of zilvergroene natuurzone of bronzen landschapszone. In het kader van de regionale landbouwvisie wordt bezien in hoeverre een verdere aanpassing van de extensiveringszone aan de orde is.

In artikel 2.11.2, derde lid, is een uitzonderingsbepaling opgenomen voor een incidentele nieuwvestiging buiten de ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij. Zoals in POL is aangegeven vinden wij het belangrijk dat kwalitatief kansrijke ontwikkelingen ook buiten de ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij mogelijk zijn. Maar dan alleen als uitzondering en onder strikte voorwaarden.

De kwalitatieve verbetering van het leefklimaat waarover in dit artikel wordt gesproken, omvat diverse aspecten. In elk geval zal daarbij gekeken worden naar de milieubelasting en de mate waarin een oplossing wordt geboden voor een ruimtelijk, milieuhygiënisch of maatschappelijk knelpunt. Per saldo moet er sprake zijn van een verbetering.

Gedeputeerde Staten zullen deze aspecten en de onderlinge afweging daarvan, verder uitwerken in een beleidsregel.

In artikel 2.11.4, vierde lid is een uitzondering opgenomen voor de zogenaamde agglomeratielandbouw. Het gaat daarbij om IV-bedrijven waarbij de primaire agrarische productie geïntegreerd wordt met meerdere facetten van de agrarische productiekolom op één locatie. Bij deze veelzijdige bedrijven is een schaalvergroting waar te nemen. Zowel de veelzijdigheid als de schaalgrootte hebben een uitstraling op de omgeving. Bij agglomeratielandbouwbedrijven worden mogelijkheden voor het creëren van nieuwe samenwerkingsverbanden gezocht. Agglomeratielandbouwbedrijven zijn de proeftuinen voor een verdere innovatie door verwaarding en uitwisselen van stofstromen in het agrocomplex.

Paragraaf 2.12 Glastuinbouw

Voor de glastuinbouw streven we een verdergaande concentratie en clustering na. Dit doen we door nieuwvestiging enkel toe te staan in de ontwikkelingsgebieden glastuinbouw. De begrenzing van de ontwikkelingsgebieden glastuinbouw in de Omgevingsverordening Limburg 2014 is een concrete invulling van de concentratiegebieden en projectvestigingsgebieden glastuinbouw uit POL2006. Het is de nadere invulling die gemeenten in hun bestemmingsplannen en structuurvisies aan deze zoekgebieden hebben gegeven.

Buiten de ontwikkelingsgebieden glastuinbouw is doorgroei onder voorwaarden mogelijk in combinatie met sloop van bestaande kassen. Dit is beleidsmatig vastgelegd in het Limburgse Kwaliteitsmenu. De gemeenten Venlo, Horst aan de Maas, Peel en Maas hebben deze module uitgewerkt in een regionale

glas-voor-glasregeling. Overige gemeenten kunnen zelf een gemeentelijke uitwerking van de module glastuinbouw uit het Limburgs Kwaliteitsmenu opstellen of aansluiten bij de genoemde gemeenten. De achterliggende gedachte van de regeling is het gelijktijdig verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit van Limburg en het bieden van uitbreidingsruimte aan de glastuinbouw. Per saldo zal het totaal aantal hectares glas gelegen buiten de ontwikkelingsgebieden afnemen. De resterende bedrijven in het buitengebied dragen bij aan een kwaliteitsverbetering in het buitengebied en een toekomstgerichte, duurzame en op bundeling gerichte ontwikkeling van glastuinbouw.

Met de gemeenten Horst aan de Maas, Peel en Maas en Venlo en de LLTB zijn in een op 30 januari 2014 ondertekende samenwerkingsovereenkomst afspraken gemaakt over onder meer het instellen van een intergemeentelijk fonds glas voor glas en het inbrengen van provinciaal startkapitaal in dat fonds door middel van een subsidie. De concrete regeling is terug te vinden op de website van de gemeenten.

We streven naar een geleidelijke afbouw op minder duurzame locaties. Dit betekent dat vergroting van een bouwvlak van een glastuinbouwbedrijf niet is toegestaan in de Goudgroene natuurzone en Zilvergroene natuurzone. Deze aanpak is een continuering van de driesporenaanpak in POL 2006 en de module glastuinbouw uit het Limburgs Kwaliteitsmenu.

De Limburgse gemeenten hebben de beleidsregels aangaande teeltondersteunende voorzieningen en hagelnetten in hun bestemmingsplannen opgenomen. In deze beleidsregel is beschreven wanneer in beleidsmatige zin sprake is van nieuwvestiging danwel omschakeling van een bedrijf met teeltondersteunende voorzieningen naar glastuinbouw.

In de opengrondstuinbouw wordt in toenemende mate gebruik gemaakt van ondersteunend glas. Op het moment dat de teelt in ondersteunend glas qua bedrijfsinkomen niet meer ondergeschikt is aan het bedrijfsinkomen dat gehaald wordt uit de opengrondstuinbouw (50% van het totale bedrijfsinkomen), dan wordt dit beschouwd als nieuwvestiging danwel omschakeling naar een glastuinbouwbedrijf. De genoemde beleidsregels komen te vervallen bij de inwerkingtreding van POL2014.

Het telen van paddenstoelen en witlof in klimaatcellen valt niet onder de begripsbepaling glastuinbouw.

Hoofdstuk 3 Veehouderijen en Natura 2000

Toelichting wijziging september 2015

In de bijlage behorende bij artikel 3.1.2 zijn de maximale toegestane emissies per diercategorie opgenomen. Indien technische ontwikkelingen of nieuwe wetenschappelijke inzichten daar aanleiding toe geven kan Gedeputeerde Staten deze bijlage aanpassen (artikel 3.1.2, lid 3)

De maximale emissiewaarden zijn gebaseerd op emissiefactoren uit de Regeling ammoniak en veehouderij (Rav). Op 1 augustus 2015 is een wijziging van de Rav in werking getreden waarbij enkele grote aanpassingen in de emissiefactoren hebben plaatsgevonden. De factoren voor melkvee zijn voor

alle stalsystemen verhoogd, bij varkens is het eerdere onderscheid in hokoppervlakte vervallen en daarnaast is de Rav uitgebreid met een lijst met voer- en managementmaatregelen.

De in de bijlage opgenomen maximale emissiefactoren zijn bijgesteld op basis van de nieuwe emissiefactoren uit de per 1 augustus 2015 geldende Rav .

Besluit emissiearme huisvesting

Middels het besluit emissiearme huisvesting dat per 1 augustus 2015 in werking is getreden worden ook op landelijk niveau eisen gesteld op het gebied van emissiearme huisvesting. De Limburgse verordening is over het algemeen strenger dan de landelijke eisen. Voor vleeskuikens en opfokleghennen (scharrelhuisvesting en batterijhuisvesting) zijn de nieuwe landelijke normen iets strenger. In de bijlage zijn de maximale emissiewaarde voor deze categorieën enigszins bijgesteld zodat zij overeenkomen met deze landelijke normen.

Voer- en managementmaatregelen

Aan de gewijzigde Rav is een bijlage 2 toegevoegd met enkele voer- en managementmaatregelen die ammoniakemissie reduceren zoals aangepast voer bij varkens en het toepassen van beweiding bij melkvee. Per maatregel is een reductiepercentage opgenomen waarmee de emissiefactor wordt verlaagd bij de berekening van de emissie vanuit een stal ten behoeve van vergunningverlening. De verordening heeft als doel om een substantiële emissiereductie bewerkstelligen. Dat doel wordt bereikt door aan veehouderijen de verplichting op te leggen dat bij het bouwen van een nieuwe stal danwel het aanpassen van een bestaande stal gebruik wordt gemaakt van technieken die permanent een emissiereductie bewerkstelligen. Voer- en managementmaatregelen maken geen onderdeel uit van de techniek van een huisvestingssysteem en kunnen niet worden ingezet om aan de emissie-eisen te voldoen.

Mogelijk is dat in specifieke gevallen zoals biologische veehouderij, integraal duurzame dierwelzijns-vriendelijke huisvesting en innovatieve projecten de vereiste reducties technisch niet gehaald kunnen worden. In dat geval wordt bezien of door inzet van managementmaatregelen wel een verdergaande emissiereductie reëel en haalbaar is. In deze individuele gevallen kan Gedeputeerde Staten besluiten gebruik te maken van de in artikel 3.1.3. opgenomen afwijkingsmogelijkheid.

Bij volgende aanpassingen van de Rav zal bezien worden of de aanpassingen wederom leiden tot een wijziging van de waarden in de bijlage. Voor het aanpassen van deze bijlage kunnen Gedeputeerde Staten advies inwinnen bij onafhankelijke deskundigen zoals de commissie van deskundigen die in de provincie Noord-Brabant is ingesteld.

Toelichting 2014

Het ontwerp van de oorspronkelijke Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg heeft vanaf 5 maart 2013 gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Provinciale Staten hebben vervolgens op 4 oktober 2013 de oorspronkelijke verordening vastgesteld en deze is op 11 oktober 2013 in werking getreden. Hoofdstuk 6 van de Omgevingsverordening 2014 is inhoudelijk niet gewijzigd ten opzichte van de Verordening Veehouderijen en Natura 2000, op één uitzondering na: de diercategorie A5 is verwijderd omdat deze in de Rijksregeling is samengevoegd met A4.

Toelichting 2013

Algemene toelichting

Met de inwerkingtreding van de Crisis- en herstelwet is in de Natuurbeschermingswet 1998 een verplichting voor de Provincie opgenomen om ten aanzien van alle activiteiten die stikstofdepositie veroorzaken en mogelijk negatieve effecten sorteren op de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000 gebieden, passende maatregelen te treffen.

Op dit moment is de stikstofdepositie in Limburg hoog. Dit staat het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000 gebieden in de weg. Het nemen van passende maatregelen is derhalve onvermijdelijk. Bij de huidige stikstofdepositie op Natura 2000 gebieden in Limburg kan niet worden gegarandeerd dat op lange termijn de instandhoudingsdoelstellingen niet verslechteren in omvang of kwaliteit. De depositieafname die nodig is om achteruitgang van de instandhoudingsdoelstellingen te voorkomen kan vanwege de omvang niet via individuele projecten worden bereikt maar zal bereikt moeten worden door een generieke emissiedaling. Om dit te bereiken wordt in deze verordening de verplichting voor veehouderijen opgenomen om bij het bouwen van een nieuwe stal dan wel het renoveren van een bestaande stal gebruik te maken van vergaande emissiereducerende technieken. Tevens wordt in een landelijk traject gewerkt aan de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS). Deze verordening en de daarmee te behalen resultaten worden meegenomen in dit PAS-traject voor het onderdeel provinciale maatregelen.

Inhoud Verordening

Met de Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg wordt aan veehouderijen voorgeschreven dat vergaande ammoniakemissiereducerende staltechnieken worden gebruikt in nieuwe en te renoveren stallen.

Saldering:

Op 29 september 2009 is het convenant stikstof gesloten tussen de provincies Noord-Brabant en Limburg, het ministerie van EL&I, de landbouworganisaties ZLTO en LLTB, de Brabantse Milieu Federatie en de terreinbeherende organisaties. Naast afspraken over technische maatregelen bij stallen zijn daar ook afspraken vastgelegd over het opzetten van een depositiebank. Hierdoor zou de winst die wordt bereikt door het treffen van technische maatregelen bij stallen enerzijds ten gunste komen van de natuur en anderzijds worden ingezet voor het mogelijk maken van ontwikkelingen in de veehouderij. Gezien de ontwikkelingen die landelijk plaatsvinden in het PAS-traject en de bestaande jurisprudentie, wordt echter afgezien van het opzetten van een Limburgse depositiebank. In het kader van de PAS wordt ontwikkelruimte gecreëerd. Hoe deze ontwikkelruimte wordt uitgegeven en door wie wordt momenteel op nationaal niveau uitgewerkt.

Het opzetten van een depositiebank naast het uitgeven van ontwikkelruimte in het kader van de PAS zal leiden tot een onduidelijke situatie waarbij dubbeltellingen niet uit te sluiten zijn. Het opzetten van een depositiebank wordt op dit moment dan ook onwenselijk geacht. Tot het moment dat de PAS is Vastgesteld, is salderen tussen bedrijven zonder tussenkomst van een depositiebank op basis van de huidige jurisprudentie mogelijk.

Wettelijk kader

De voorliggende verordening is gebaseerd op artikel 19ke van de Natuurbeschermingswet 1998. Dit

artikel draagt aan het bevoegd gezag op om er zorg voor te dragen dat passende maatregelen worden genomen om verslechtering van de kwaliteit van de habitats te voorkomen en opent in dat kader de mogelijkheid om bij provinciale verordening regels te stellen.

Vorbereiding en afstemming

De verordening is tot stand gekomen na verschillende overleggen met de provincie Noord-Brabant, het ministerie van EL&I, vertegenwoordigers van natuur- en milieuorganisaties en de landbouworganisaties. De eisen die gesteld worden aan de stallen zijn gelijk aan de eisen die in de Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant zijn opgenomen. Er zal geregeld overleg plaatsvinden met de Provincie Noord-Brabant over de eisen die in bijlage 1 van de verordening zijn opgenomen.

Een ieder is in de gelegenheid gesteld een zienswijze over het ontwerp van deze verordening in te dienen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1, onderdeel e: Definitie van nieuwe stal (thans: artikel 3.1.1, onderdeel e)

Onderdeel e sub i

Het uitgangspunt van de verordening is dat de systematiek aansluit op het investeringsritme van de veehouderijen. Vaak in combinatie met een uitbreiding, investeert een veehouder in nieuwe stallen of in belangrijke renovaties van bestaande stallen. Op die momenten kan de investering worden benut voor emissiereducerende systemen die voldoen aan de bijlage bij deze verordening. Deze bijlage met emissie(reductie)eisen wordt periodiek aangescherpt aan de stand der techniek. De combinatie van het investeren en aanscherpen van de emissiereductie-eisen leidt stapsgewijs naar de reductiedoelstellingen waaraan alle stallen op 1 januari 2030 moeten voldoen.

De definitie van nieuwe stal dient dan ook aan te sluiten op de grote investeringsmomenten van een veehouderij. Dit zijn de momenten waarop de bedrijfsontwikkeling leidt tot de bouw van nieuwe stallen en/of het renoveren van bestaande stallen waarbij geïnvesteerd kan worden in het toepassen van emissiereducerende systemen. Daarbij is een duidelijk koppeling gemaakt met de omgevingsvergunning (Wabo) voor het onderdeel bouwen. Wanneer voor de nieuwbouw of renovatie van stallen een omgevingsvergunning voor het onderdeel bouwen nodig is, dan moet deze betreffende nieuwe stal voldoen aan bijlage 1 bij deze verordening.

Wanneer er een renovatie van een bestaande stal plaatsvindt waar een omgevingsvergunning (Wabo) voor het onderdeel bouwen nodig is (bijv. bij het vervangen van de kap na schade), en waarbij door de wijziging er geen wijziging in de Rav-code plaatsvindt, dan valt deze renovatie niet onder definitie van nieuwe stal.

onderdeel e sub ii

Dit onderdeel bevat bepaalde emissiearme systemen binnen en buiten de stal, het veranderen van putten en roostervloeren, het installeren van ventilatie- en klimaatsystemen, luchtwassers of biofilters. Deze systemen, die zijn opgenomen in bijlage 2 van de verordening, vragen een dermate investering dat, gezien de eis om in 2030 te voldoen aan de technische eisen uit bijlage 2 en het doel van de verordening van een algemeen dalende trend in ammoniakdepositie, deze ook zonder bouwvergunning moeten voldoen aan de emissie(reductie)eisen uit de verordening. Ook het aanleggen, aankoppelen of installeren van zo'n systeem aan een bestaande stal leidt met deze verordening tot het beoordelen van deze stal als nieuwe stal.

In het Provinciaal Blad 2010/40 is aangekondigd dat de technische eisen uit de verordening met terugwerkende kracht vanaf 23 juli 2010 gaan gelden voor bedrijven met varkens en kippen. In de aankondiging is een "nieuwe stal" gedefinieerd als een na 22 juli 2010 nieuw opgericht dan wel geheel of gedeeltelijk gerenoveerd dierenverblijf waarvoor een bouwvergunning krachtens de Woningwet noodzakelijk is. Door wijziging in de regelgeving na de aankondiging is niet in alle gevallen een bouwvergunning/omgevingsvergunning noodzakelijk voor de in bijlage 2 genoemde emissiearme technieken. Voor bedrijven die in de periode tussen 23 juli 2010 en het vaststellen van de verordening hebben geïnvesteerd in de genoemde technieken zonder dat is voldaan aan de technische vereisten uit bijlage 1 zal in voorkomende gevallen per individueel geval door middel van een zorgvuldige belangenafweging worden beoordeeld of toepassing kan worden gegeven aan de in artikel 3 van de verordening opgenomen hardheidsclausule.

Artikel 2: Eisen stalsystemen (thans: artikel 3.1.2)

Eerste lid

Dit artikel waarborgt, dat de beoogde afname van de achtergronddepositie, voor zover deze veroorzaakt wordt door stalemissies, op de gewenste manier afneemt. Op de ondernemer rust de verplichting om er zorg voor te dragen, dat iedere nieuwe, c.q. op wezenlijke onderdelen gewijzigde stal zal moeten voldoen aan de emissie(reductie)eisen uit deze regeling, die verder gaan dan de huidige eisen uit het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (de ' AMvB Huisvesting). De intentie is dat voor intensieve veehouderijbedrijven de emissie per dierplaats met 85% daalt ten opzichte van traditionele stalsystemen. Voor extensiever sectoren (rundvee) betreft dit 40% met weidegang en 70% bij permanent opstallen. Omdat niet voor alle sectoren systemen voorhanden zijn met dergelijk reductiepercentages, zijn in de bijlage de nu redelijkerwijs haalbare emissiewaarden opgenomen.

Tweede lid

Waar het eerste lid alleen emissiereductie voorschrijft voor alle nieuwbouw en herbouw, verplicht het tweede lid tot het vóór 2030 aanpassen of buiten gebruik stellen van alle bestaande stallen, voor zover het bedrijf dan (gemiddeld) nog niet voldoet aan de opgenomen emissiereductiedoelstelling. Omgerekend over alle bedrijven betekent dit, bij de in bijlage opgenomen normen, uiteindelijk ongeveer een halvering van de bijdrage van de stallen in de achtergronddepositie ten opzichte van de situatie in 2008/20104.

Derde, vierde en vijfde lid

De stalnormen opgenomen in de bijlage zullen regelmatig door Gedeputeerde Staten aangepast worden aan de technische ontwikkelingen op basis van de landelijke lijst met emissiefactoren behorende bij de Regeling Ammoniak en Veehouderij. Daarnaast zijn situaties denkbaar dat technieken nog niet opgenomen zijn op deze lijst, maar wel perspectiefrijk zijn. Ook in deze gevallen kan Gedeputeerde Staten de bijlage aanpassen.

Voor het aanpassen van de bijlage kunnen Gedeputeerde Staten advies inwinnen bij onafhankelijke deskundigen. Ook indien niet duidelijk is hoe in een concreet geval een bepaalde technische voorziening zich verhoudt tot de reductietaakstelling uit het eerste lid kunnen Gedeputeerde Staten advies inwinnen bij onafhankelijke deskundigen. De provincies Noord-Brabant en Overijssel hebben voor het beoordelen van stalsystemen en het geven van advies inzake het aanpassen van de stalnormen een commissie van deskundigen benoemd.

Integraal duurzame stallen

Zoals onder meer blijkt uit de ambitienota “Limburgse Land- en tuinbouw Loont” streeft de Provincie naar een integraal duurzame veehouderij. Het streven naar een lage ammoniakemissie is daar een onderdeel van. Bekend is dat verhoging van dierwelzijn (uitloop, meer ruimte per dier) vaak gepaard gaat met een verhoging van de ammoniakemissie per dier. De uitdaging voor duurzame stallen zit er dan ook in om hier een integrale aanpak voor te ontwikkelen. Indien de ontwikkelingen van integraal duurzame stallen daar aanleiding toegeeft dan kan Gedeputeerde Staten hiervoor een differentiatie opnemen in bijlage 1. De commissie van deskundigen die in Noord-Brabant en Overijssel functioneert kan hierin een adviserende rol vervullen.

Artikel 3: Afwijkingsbevoegdheid (thans: artikel 3.1.3)

Er zijn bijzondere situaties denkbaar, waarin duidelijk is, dat niet aan de verordening voldaan kan worden en het ook niet redelijk is dit te vereisen. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan vee dat vanwege cultuurhistorisch-educatief/museaal oogpunt gehouden wordt of een veebedrijf dat zijn vee inzet voor het beheer van het Natura 2000 gebied. Tevens kan het voor de ontwikkeling van integraal duurzame stallen noodzakelijk zijn dat er proefstallen worden gebouwd waarbij nog niet voldaan kan worden aan de eisen uit bijlage 1. Het is in dergelijke gevallen aan Gedeputeerde Staten om op basis van een integrale afweging te besluiten of van de verordening kan worden afgeweken.

Hoofdstuk 4 Milieubeschermingsgebieden

In dit hoofdstuk zijn diverse verbeteringen van technische aard aangebracht, mede gebaseerd op de praktijkervaringen van de afgelopen jaren en veranderingen in nationale regelgeving.

Daarnaast zijn in hoofdstuk 4, Milieubeschermingsgebieden diverse vereenvoudigingen van de regels aangebracht. Door een iets andere formulering van voorschriften was het in veel gevallen mogelijk het aantal regels sterk terug te brengen zonder wezenlijke aantasting van het beschermingsniveau. Ook zijn regels geschrapt waarvoor inmiddels alternatieve (nationale) regelgeving voorhanden is; onder meer zijn daardoor de regels voor het uitrijden van mest geschrapt. Dat laatste ook omdat binnen Zuid-Limburg het accent ligt op de bescherming van de grondwaterbeschermingsgebieden en hiervoor zijn al regels opgenomen in de verordening.

Verder is het bodembeschermingsgebied Mergelland als aparte gebiedsaanduiding geschrapt, omdat dit gebied voor het overgrote deel samenviel met het Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg. De overgebleven regels die zouden gelden voor het bodembeschermingsgebied zijn nu van toepassing verklaard op het Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg.

Tenslotte zijn er twee stiltegebieden in omvang gewijzigd, te weten nr. 11, Gebied tussen Swalmen en Tegelen, en nr.19 Reutje-Munningsbos-Sweeltje. De reden hiervoor is dat actuele ontwikkelingen – de doorontwikkeling van het recreatiegebied de Witte Stein in Beesel, en de aanwijzing als Landbouwontwikkelingsgebied Montfort-Mariahoop – deze gebieden als stiltegebieden ongeschikt hebben gemaakt. Overigens nemen wij ons voor binnenkort een algehele inventarisatie naar de stand van de stiltegebieden uit te voeren om te bezien welke gebieden nog kunnen worden gehandhaafd en welke nieuwe gebieden mogelijk kunnen worden aangewezen.

Overlap gebieden (artikel 4.1.1 en § 4.2, 4.3 en 4.4)

De waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden kennen aparte regimes en overlappen niet. Overlap is er wél met de gebieden Roerdalslenk, Venloschol, Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg en bufferzones verdroogde natuur. Daar gelden naast de specifieke regels voor die gebieden óók de regels voor de inliggende waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden. Daarom kan een handeling die is toegestaan in het ene gebied toch vallen onder de verbodsbepalingen van het andere gebied.

De waterwingebieden en grondwaterbeschermingsgebieden en de boringsvrije zones Roerdalslenk en Venloschol zijn gebieden die zijn aangewezen ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, zoals bedoeld in artikel 1.2, tweede lid, onder a, van de Wet milieubeheer.

Systematiek verbodsbepalingen beschermingsgebieden

Toepassen stoffen, (handelingen in) inrichtingen, handelingen buiten inrichting, uitzonderingen, ontheffingsmogelijkheden. Eerst voor de waterwingebieden geregeld en vervolgens voor de grondwaterbeschermingsgebieden van toepassing verklaard en aangevuld of gewijzigd, waaronder ook instructiebepalingen voor het bevoegd gezag van de omgevingsvergunning.

De meer specifieke beschermingsgebieden hebben eigen verboden, uitzonderingen en ontheffingen.

Gewoon onderhoud beken

In met name waterwingebieden kan onderhoud aan beken een probleem vormen. Gewoon onderhoud is toegestaan. Wijziging van de beekbodem en oevers, zoals verwijderen van beschoeiing, valt onder werkzaamheden die afdichtende lagen kunnen verstoren. In dergelijke gevallen zal er overleg zijn tussen de beheerder en de waterleidingmaatschappij over de aanpak en een eventuele ontheffing.

Boorputten en roeren grond

Voor waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden, de Roerdalslenk en de Venloschol bevat de omgevingsverordening regels voor boorputten en het roeren van de grond. In het Nationaal Landschap Zuid-Limburg gelden regels voor het roeren van grond.

Voor de genoemde milieubeschermingsgebieden bevat de Omgevingsverordening één of meer verboden, uitzonderingen op deze verboden, ontheffingsmogelijkheden, meldingen en de mogelijkheid om algemene voorschriften vast te stellen. In de tabel hieronder wordt een overzicht van de regels per type gebied gegeven.

In de Roerdalslenk (artikel 4.4.1) hoeft tot in de vier zones aangegeven diepten een boorput niet te worden gemeld, omdat de Bovenste Brunssumklei overal in de zone dieper ligt. In werkelijkheid kan dat echter beduidend dieper zijn. Om het gebruik van het grondwater niet onnodig te belemmeren (bijvoorbeeld voor bodemenergie) wordt het slaan van een diepere boorput toegestaan, maar slechts tot aan de beschermende laag. Om dat laatste te controleren is een meldingsplicht geregeld. De plaatselijke ligging van de beschermende laag is bij de boorbedrijven bekend, de Provincie hanteert de meest recente geologische gegevens (REGIS).

Boorputten en roeren grond	Waterwingebied	Grondwater-beschermingsgebied	Roerdalslenk	Venloschol	Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg
Verbod	Ja, indien dieper dan 3 meter beneden maaiveld	Ja, indien dieper dan 3 meter beneden maaiveld	Ja, indien dieper dan bovenkant bovenste Brunssumklei	Ja, indien dieper dan 5 meter boven NAP	Ja, voor roeren van grond, buiten inrichtingen, in een beekdal, bron of bronzone, graft of holle weg
Uitzonderingen op het verbod	Ja, indien ten behoeve van <ul style="list-style-type: none"> – waterwinning waterleidingbedrijf; – grondwaterbeheer; – bodemsanering; – bodemonderzoek. 	Ja, indien ten behoeve van <ul style="list-style-type: none"> – waterwinning waterleidingbedrijf; – grondwaterbeheer; – bodemsanering; – bodemonderzoek. <p>Voor <u>boorputten</u> geldt: een boorput die niet onder een van deze 4 uitzonderingen valt mag worden aangelegd indien deze uiterlijk 4 weken van tevoren aan GS is gemeld.</p>	Ja, indien ten behoeve van <ul style="list-style-type: none"> – onttrekkingen voor uitsluitend inwendige menselijke consumptie; – waterwinning waterleidingbedrijf; – grondwaterbeheer; – bodemsanering; – bodemonderzoek. <p>Boringen die niet dieper gaan dan de bovenkant van de bovenste Brunssumklei dienen altijd 4 weken van tevoren gemeld te worden als ze dieper gaan dan:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 20 meter in zone I; – 30 meter zone II; – 80 meter zone III; <p>en alle boringen in zone IV.</p>	Ja, indien ten behoeve van <ul style="list-style-type: none"> – onttrekkingen voor uitsluitend inwendige menselijke consumptie; – waterwinning waterleidingbedrijf; – grondwaterbeheer; – bodemsanering; – bodemonderzoek. 	Ja, indien ten behoeve van <ul style="list-style-type: none"> – erosieopvangbekkens door een waterschap; – bodemsanering; – bodemonderzoek; – boorputten in een beekdal; – herstel en onderhoud.
Ontheffing mogelijk	Nee	Ja, buiten inrichtingen en binnen niet-vergunningplichtige inrichtingen	Nee	Ja, buiten inrichtingen en binnen niet-vergunningplichtige inrichtingen	Ja
Algemene voorschriften kunnen verbod vervangen	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja
voorschrift boorputten	voldoen aan BRL SIKB 2100	voldoen aan BRL SIKB 2100	voldoen aan BRL SIKB 2100	voldoen aan BRL SIKB 2100	niet van toepassing

Gesloten bodemenergiesystemen (artikel 4.4.1, 4.4.2)

De diepe grondwaterreserve voor drinkwater in de Roerdalslenk is van zo groot belang dat doorboring voor andere doelen niet wordt toegestaan, ook niet voor bodemenergie. In de Venloschol zijn met het oog op duurzame energie wél uitzonderingen mogelijk, maar alleen voor open systemen. Gesloten systemen vergen immers een groot aantal doorboringen van de beschermende laag en samen met lekkage van gevaarlijke stoffen vormen zij een te groot risico.

Bodemenergiesystemen.

De regels ten aanzien van het installeren en gebruiken van bodemenergiesystemen of Warmte-Koude opslag (WKO) in de verordening zijn de uitwerking van het WKO-beleid zoals dat door Provinciale Staten is vastgesteld in het kader van het Energieprogramma Provincie Limburg.

Hieronder is een overzicht opgenomen van de voor open en gesloten WKO-systemen geldende regels.

	Gesloten WKO-systemen	Open WKO-systemen
Waterwingebied	Binnen inrichting: verboden Buiten inrichting: verboden	Binnen inrichting: verboden Buiten inrichting: verboden
Grondwaterbeschermingsgebied	Binnen inrichting: verboden Buiten inrichting: verboden M.u.v. Hanik tot 5 m + NAP Melding	Binnen inrichting: verboden Buiten inrichting: verboden M.u.v. Hanik tot 5 m + NAP Melding
Roerdalslenk zone I	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 20 m-mv	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 20 m-mv
Roerdalslenk zone II	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 30 m-mv	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 30 m-mv
Roerdalslenk zone III	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 80 m-mv	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 80 m-mv
Roerdalslenk zone IV	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 0 m-mv	Toegestaan tot de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei Melding > 0 m-mv
Venloschol	Toegestaan tot 5 m + NAP	Toegestaan Melding

Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg	Toegestaan	Toegestaan
Buiten de milieubeschermingsgebieden	Toegestaan	Toegestaan

Gebruik dierlijke meststoffen

De Omgevingsverordening bevat regels met betrekking tot de periode waarin dierlijke mest mag worden aangewend. De regels zijn opgenomen voor waterwingebieden (art. 4.2.3, onder j) en grondwaterbeschermingsgebieden (art. 4.2.3, onder j in verband met art. 4.3.1, lid 1; art. 4.3.1, lid 5). De regels zijn deels een aanscherping ten opzichte van de landelijk geldende regels voor de aanwending van dierlijke mest zoals opgenomen in het Besluit gebruik meststoffen (Bgm).

Het Bgm heeft als hoofdregel dat in de maanden september tot en met januari geen dierlijke mest mag worden aangewend, maar op een aantal punten bevat het Bgm hierop uitzonderingen. Daarbij is het van belang of sprake is van zand/lössgrond of kleigrond, van bouwland of grasland en van vaste mest of drijfmest. Op kleigrond mag volgens het Bgm ook in de periode van 1-15 september dierlijke mest worden aangewend. Op bouwland op kleigrond mag vaste mest zelfs gedurende het gehele jaar worden aangewend.

De Omgevingsverordening scherpt deze regels aan voor de genoemde typen milieubeschermingsgebieden: de periode waarin geen dierlijke mest mag worden aangewend begint in alle gevallen op 1 september, met uitzondering van:

- Niet-freatische grondwaterbeschermingsgebieden buiten het Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg: hier gelden de regels van het Bgm. Dus als het Bgm aanwending tot 15 september toestaat of gedurende het gehele jaar, dan mag dat ook in deze gebieden (art. 4.3.1, lid 5, onder a);
- Niet-freatische grondwaterbeschermingsgebieden binnen het Beschermingsgebied Nationaal Landschap Zuid-Limburg, voor zover de minister een ontheffing of vrijstelling heeft verleend om gedurende een langere periode dan is toegestaan op grond van het Bgm, dierlijke mest aan te wenden. De omgevingsverordening 'volgt' in zo'n geval dus het besluit van de minister, zonder dat hier een extra ontheffing of vrijstelling van Gedeputeerde Staten voor nodig is (art. 4.3.1, lid 5, onder b).

Toelichting op oordeel over mobiliteit (Bijlage bij artikel 4.3.3, schadelijke stoffen)

In algemene zin geldt dat wanneer van een product de voor de beoordeling van de mobiliteit benodigde gegevens niet bekend zijn, veiligheidshalve van de zwaarste klasse moet worden uitgegaan.

Voor het bepalen van de stofmobiliteit wordt gebruik gemaakt van de retardatiefactor (R) uit de NRB. De retardatiefactor wordt bepaald overeenkomstig NRB deel B1, paragraaf 1.1.2.b:

$$R = 1 + 1410 \times \%_{OS} \times S_{aq}^{-0,67}$$

waarbij

$\%_{OS}$ het organische stofgehalte in de bodem in %;

S_{aq} de wateroplosbaarheid van de stof is in mg/l.

De retardatiefactor is dus niet alleen afhankelijk van de stof maar ook van het organisch stofgehalte van de bodem. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van defaultwaarden voor bepaalde typen ondergrond zoals aangegeven in tabel 1.

Tabel 1 Intervallen en rekenwaarden voor organisch stofgehalte

Locatietype		organisch stofgehalte	
		Globaal interval	Rekenwaarde
1	Polder	5-20%	10%
2	Beekdal	5-10%	7%
3	Opgespoten terrein	<2%	1%
4	Zandgebied leem/klei/veenhoudend	2-5%	3%
5	Zandgebied zonder leem/klei/veen	<2%	1%
6	Hooggelegen zandgebied	<2%	1%

Tabel 2 Mobiliteitsindeling op basis van retardatiefactor

Mobiliteitsklasse	mobiliteit van de gebezigde stof	Retardatiefactor
M¹	Zeer mobiel	1-10
M²	Matig mobiel	10-100
M³	Immobil	>100

Tabel 3 Persistentie-indeling volgens Reachverordening

Mobiliteits-klasse	Persistentieklasse		
	P1 zeer persistent	P2 persistent	P3 afbreekbaar
1 zeer mobiel	Niet toelaatbaar	Niet toelaatbaar	Toelaatbaar
2 matig mobiel	Niet toelaatbaar	Niet toelaatbaar	Toelaatbaar
3 immobiel	Toelaatbaar	Toelaatbaar	Toelaatbaar

Hoofdstuk 5 Water

Verslaglegging regionale waterkeringen (artikel 5.2.1)

De beheerder moet over alle waterkeringen onder zijn beheer na onderzoek rapporteren, onder vermelding van de verbetermaatregelen. In dit artikel wordt dat geregeld voor de regionale waterkeringen, terwijl de Waterwet dat regelt voor de primaire keringen.

Normering wateroverlast (artikel 5.2.2)

Het beschermingsniveau is gebaseerd op de landelijke referentienormen en een analyse van kosten en baten van maatregelen, rekening houdend met gebiedsfuncties zoals aangegeven in het POL2014 (Natuurnetwerk, buitengebied, glastuinbouwgebieden, bebouwde kernen).

In de Goudgroene en Zilvergroene natuurzone - waar ruimte moet blijven voor natuurlijke inundatie of uitbreiding daarvan door maatregelen en waar een natuurlijk en veerkrachtig watersysteem nodig is - geldt geen norm. Ook in de dalen van natuurbeken die in de Bronsgroene landschapszone zijn gelegen geldt om dezelfde reden geen norm. Dit geldt voor alle natuurbeken in de Bronsgroene landschapszone, inclusief de natuurbeken die door het waterschap zijn aangewezen. Daarom zijn op de normeringskaart meer natuurbeken aangegeven dan op de POL kaart. Vanwege het detailniveau is niet langs alle natuurbeken in de bronsgroene landschapszone een begrenzing van het normloze gebied aangegeven. Daar geldt dat 25 meter brede oeverzones ter weerszijden van de beek geen norm hebben (alleen in de bronsgroene landschapszone).

In de Bronsgroene landschapszone waar geen natuurbeek is gelegen (dit zijn overwegend beekdalen) is de norm (1:10) afgestemd op het meest geëigende en meest toegepaste grondgebruik, namelijk grasland. Voor de overige landbouwpercelen in het buitengebied geldt de referentienorm voor akkerbouw (1:25). Voor belangrijke glastuinbouwgebieden is de referentienorm voor hoogwaardige land- en tuinbouw (1:50) toegepast. Voor bebouwde kernen is meestal de referentienorm voor bebouwd gebied (1:100) vastgesteld. Vanwege kosteneffectiviteit kan voor de meeste bebouwde gebieden in het Zuid-Limburgse Heuvelland slechts een 1:25 norm worden vastgesteld. Bebouwd gebied in Zuid-Limburg dat lokaal wordt beschermd door regenwaterbuffers is ten gevolge van de kaartschaal door een stip aangegeven.

De norm is uitgedrukt als de maximale kans per jaar dat wateroverlast mag optreden. In veel gebieden is de daadwerkelijke kans op wateroverlast kleiner dan de norm aangeeft. Uit actualisatie van gegevens of uitkomsten van onderzoek kan blijken dat de norm moet worden bijgesteld.

In het algemeen wordt reeds voldaan aan de gestelde normen. De datum vanaf wanneer het waterschap overal moet voldoen, zal door Gedeputeerde Staten nader worden bepaald, rekening houdend met de tijd die redelijkerwijs nodig is om de gesignaleerde knelpunten op te lossen.

Periodieke verslaglegging en overleg (artikel 5.4.1)

De rapportage van de beheerder is basis voor periodiek bestuurlijke overleg over realisatie van de beleidsdoelstellingen en het oplossen van knelpunten.

Inhoud beheerplan (artikel 5.6.1)

Voor het overzicht van maatregelen en strategische doelen gebruikt het waterschap de tabellen uit het provinciaal Meerjarenprogramma Plattelandsontwikkeling 2007-2013.

Legger (artikel 5.7.1)

Leggerverplichtingen van artikel 5.1 van de Waterwet gelden beperkt of helemaal niet voor (onderdelen van) waterstaatswerken en waterlopen die zich naar aard, functie of doelstelling niet lenen voor het vastleggen van vorm, afmeting en constructie.

De mogelijkheid die artikel 2.14, tweede lid, van de Invoeringswet Waterwet biedt wordt in het vijfde lid gebruikt mede met het oog op de ontwikkelingen in het Maasdal.

Grondwaterregister (artikel 5.8.1)

Ambtshalve inschrijving in het register geschiedt vanwege volledigheid en ook met het oog op de heffing. De bepaling is niet bedoeld om onttrekkingen die illegaal aanwezig blijken alsnog te kunnen legaliseren.

Instructiebepalingen grondwater (artikel 5.8.2)

De kaartbijlage volgt topografische grenzen die in het terrein herkenbaar zijn en houdt vrijwel altijd de kadastrale perceelsgrenzen aan. Zij kan op www.limburg.nl worden geraadpleegd.

Een onttrekking is legaal aanwezig als voldaan is aan alle wettelijke eisen van Grondwaterwet of Verordening waterhuishouding Limburg die daarvoor golden vanaf een bepaald moment, voor verschillende situaties verschillend geregeld. In de bufferzones verdroogd natuurgebied moest een landbouwonttrekking (zowel put als onttrekkingsmiddel) vanaf 4 februari 2005 een vergunning hebben of gemeld zijn. Vanaf 1 januari 2008 gold het stand-still vanaf de zuidgrens van de Roerdalslenk ook buiten die bufferzones. Een onttrekking groter dan 60 m³ was altijd overal vergunningplichtig. Een diepe onttrekking in Roerdalslenk of Venloschol moest vanaf 4 februari 2005 een vergunning hebben op grond van de Grondwaterwet of gemeld zijn.

Volgens het derde lid moet het waterschap invulling geven aan dit stand still beleid rond de natuurgebieden en in het overige gebied. Het totale aantal putten en pompen mag niet toenemen. Dat geldt ook binnen een bufferzone, waar bovendien een nieuwe put niet dichterbij een natuurgebied mag worden gelegd dan de te vervangen put.

Volgens het vierde lid mag in de Roerddalslenk en de Venloschol alleen water worden onttrokken als dat bestemd is om te worden geconsumeerd. Het gaat daarbij om gebruik waar de Warenwet eisen aan stelt,

welke wet ongeveer dezelfde reikwijdte heeft als de definitie van “menselijke consumptie” in de Europese richtlijn. Water dat ergens in een productieproces wordt gebruikt, waswater bijvoorbeeld, mag dus niet worden onttrokken.

Hoofdstuk 6 Ontgrondingen

Ontgrondingen verricht voor de normale uitoefening van de land-, tuin- of bosbouw (artikel 6.1.1, lid 1, onder b)

Met de normale uitoefening van de land-, tuin- of bosbouw wordt bedoeld op werkzaamheden gericht op het voor agrarisch gebruik geschikt houden van de grond. Gedacht wordt daarbij aan periodiek terugkerende cultuurmaatregelen die geen of een geringe invloed hebben op de hoogteligging, zoals frezen, eggen, spitten, diepploegen en mengwoelen. Hieronder vallen ook het planten en rooien van bomen. Egalisaties vallen hier in beginsel niet onder. De uitzondering is niet gebonden aan de bedrijfsmatige uitoefening van de werkzaamheden.

Ontgrondingen ten behoeve van werken (artikel 6.1.1, lid 2)

Voor ontgrondingen, die uitsluitend worden verricht voor het aanleggen, onderhouden, veranderen of opruimen van de in dit artikel genoemde werken is geen ontgrondingsvergunning vereist. Dat geldt ook voor sanering van de bodem overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de Wet bodembescherming als die sanering ten behoeve van zo'n werk plaatsvindt.

Er gelden twee voorwaarden. Ten eerste dat de ontgroning niet primair gericht is op de winning van oppervlakedelfstoffen, maar op het realiseren van bepaalde werken.

De ontgrondingen mogen naar omvang of diepte dan ook niet uitgaan boven hetgeen nodig is voor de technische realisering van het werk. Hierbij moet vooral worden gedacht aan de noodzaak van funderingen, het bouwrijp maken, zetting en stabiliteit.

Ten tweede moet het ontgronden voor de werken op gemeentelijk of provinciaal niveau planologisch zijn geregeld. Uitgangspunt is dat het ontgrondingenaspect dan daarbij afdoende is betrokken en het dus niet noodzakelijk is in een ontgrondingsvergunning daaromtrent wederom een afweging te maken. Beide vereisten kunnen uiteraard niet los worden gezien. Een ontgroning die planologisch geregeld is, maar desondanks uitgaat boven hetgeen voor de technische realisatie nodig is, is vergunningplichtig.

Voor een aantal werkzaamheden is het inherent aan de realisering van een werk, dat ontgrondingen plaatsvinden. Bijvoorbeeld bij de aanleg van een weg is het ontgronden voor het wegcunet nodig, bij de aanleg van een gebouw is het ontgronden voor de aanleg van de fundering nodig. In andere gevallen zal het ontgrondingsaspect in de planologische regeling meegewogen moeten zijn om geen vergunning nodig te hebben, bijvoorbeeld indien een weg verdiept aangelegd wordt.

Voorts geldt deze uitzonderingsbepaling alleen voor die ontgrondingen die nodig zijn voor de realisering van het werk. Bijvoorbeeld bij de aanleg van een industrieterrein is het verrichten van ontgrondingen nodig voor het bouwrijp maken van het terrein. Hiervoor is geen ontgrondingsvergunning nodig. Het ter plaatse dieper ontgronden om zand te winnen en het weer aanvullen met andere bodemmaterialen, valt niet onder de uitzonderingsbepaling.

Onder infrastructurele werken worden in ieder geval verstaan wegen, spoor- en waterwegen, havens, kunstwerken, vliegvelden, waterkeringen en kabels en leidingen ten behoeve van gas, elektriciteit, water, afvalwater, telefoon en internet.

Hoofdstuk 7. Andere onderwerpen

Wegen (artikel 7.1.1)

Algemene toelichting

Artikel 7.1 heeft als doel om door middel van een vergunningstelsel en algemene regels de instandhouding, bruikbaarheid en veiligheid van provinciale wegen te garanderen. Uitgangspunt van deze bepaling is dat de regels in de Omgevingsverordening zoveel mogelijk op hoofdlijnen worden geformuleerd. Verdere doorvertaling van deze hoofdlijnen vindt plaats in beleidsnota's, richtlijnen en algemene regels. De bepaling in de Omgevingsverordening staat dus niet op zichzelf maar maakt deel uit van een groter geheel. De beleidsnota's, richtlijnen en algemene regels moeten gezien worden als een nadere invulling van de regels in deze verordening.

Verbod om weg te gebruiken in strijd met doel ervan

In deze bepaling is het verbod opgenomen om de weg te gebruiken in strijd met het doel ervan. Primair is de weg bedoeld om de noodzakelijke mobiliteit voor de samenleving mogelijk te maken. Echter naast dit verkeersdoel is er in de samenleving behoefte om de weg voor andere doeleinden te gebruiken. Een voorbeeld hiervan zijn evenementen.

Verbod om veranderingen aan de weg aan te brengen

In deze bepaling is het verbod opgenomen om veranderingen aan de weg aan te brengen. Er mag dus niets veranderd worden aan de rijbanen, paden, trottoirs, bermen, stroken en parkeerplaatsen en dergelijke. Er mag ook niks veranderd worden aan alles wat zich op en onder de weg bevindt. Deze bepaling ziet onder andere toe op het maken, hebben of wijzigen van een uitweg of het graven, spitten of op andere wijze aantasten van de weg. Voorbeelden zijn het maken van een uitweg van een huis of bedrijf naar een provinciale weg of het in de berm graven om een constructie aan te brengen om een reclamebord aan op te kunnen hangen.

Verbod om enig werk aan te brengen, te houden, te veranderen of te verwijderen boven, op, in of onder de weg

In deze bepaling is het verbod opgenomen om enig werk aan te brengen, te houden, te veranderen of te verwijderen boven, op, in of onder de weg. Deze bepaling ziet onder andere op het leggen van kabels en leidingen en het plaatsen, aanbrengen van of hebben van kramen, tenten, kiosken en reclamezuilen.

Rioolplichtontheffing (artikel 7.2.1)

De aanvraag van Burgemeester en Wethouders om ontheffing van de rioleringsplicht wordt door Gedeputeerde Staten getoetst aan het Provinciaal beleidskader Stedelijk Waterbeheer.

Gesloten stortplaatsen (artikel 7.3.1)

Artikel 7.3.1 heeft betrekking op een beperkt aantal stortplaatsen, waaronder twee baggerspecielocaties, die met name genoemd zijn in het eerste lid. Het zijn stortplaatsen waar op of na 1 september 1996 nog afvalstoffen zijn gestort. Van de genoemde stortplaatsen is op dit moment (2014) alleen de Louisegroeve gesloten door middel van een sluitingsverklaring van Gedeputeerde Staten als bedoeld in artikel 8.47 Wet milieubeheer. Daarvoor geldt het bepaalde in artikel 7.3.1 dus direct. Voor de overige 4 gaat artikel 7.3.1 dus feitelijk pas gelden nadat de sluitingsverklaring door Gedeputeerde Staten is afgegeven. Tot die tijd geldt de omgevingsvergunning.

Hoofdstuk 8. Ontheffingen en meldingen

Artikel 8.1.3 geeft zakelijke werking aan ontheffingen als bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening (Milieubeschermingsgebieden) De regeling is vergelijkbaar met de in artikel 2.25 van de Wabo opgenomen regeling voor omgevingsvergunningen. Het betekent dat de ontheffing gekoppeld is aan de activiteit ongeacht wie deze drijft of uitvoert en dat een rechtsopvolger geen nieuwe vergunningsprocedure hoeft te doorlopen. Het betekent ook dat de aan de vergunning verbonden voorschriften automatisch voor de rechtsopvolger gelden. De ontheffinghouder moet ten minste een maand van tevoren aan GS melden als de ontheffing voor een ander gaat gelden.

Hoofdstuk 10. Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Overgangsbepalingen (artikel 10.1.3)

Aan dit artikel zijn de leden 6 en 7 toegevoegd. Deze hebben betrekking op het nieuwe hoofdstuk 2: Ruimte. Het is de bedoeling dat de bepalingen van dat hoofdstuk alleen gelden voor ruimtelijke plannen die worden vastgesteld nadat dit hoofdstuk in werking is getreden. Plannen die voor inwerkingtreding van de verordening al in ontwerp ter inzage hebben gelegen worden eveneens onder het overgangsrecht gebracht. De reden hiervoor is dat tijdens het opstellen van dat ontwerp de verordening nog niet van toepassing was en hiermee dus geen rekening gehouden hoefde te worden. Dergelijke plannen behoeven niet opnieuw in ontwerp te worden vastgesteld.

Maastricht, d.d.

Provinciale Staten voornoemd

de voorzitter,
dhr. drs. Th.J.F.M. Bovens

de griffier,
mw. drs. J.J. Braam

Uitgegeven: datum
De secretaris van Gedeputeerde Staten van Limburg,

Mr. A.C.J.M. de Kroon